

Den Europæiske Unions Tidende

L 144

Dansk udgave

Retsforskrifter

50. årgang

6. juni 2007

Indhold	I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
	AFGØRELSER OG BESLUTNINGER VEDTAGET AF EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET I HENHOLD TIL DEN FÆLLES BESLUTNINGSPROCEDURE	
	★ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF af 23. maj 2007 om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme og om ophævelse af Rådets beslutning 2004/904/EF	1
	★ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 574/2007/EF af 23. maj 2007 om oprettelse af Fonden for De Ydre Grænser for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme	22
	★ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 575/2007/EF af 23. maj 2007 om oprettelse af Den Europæiske Tilbagesendelsesfond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme	45

Pris: 18 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER VEDTAGET AF EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET I HENHOLD TIL DEN FÆLLES BESLUTNINGSPROCEDURE

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 573/2007/EF

af 23. maj 2007

om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme og om ophævelse af Rådets beslutning 2004/904/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 2), litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske og Økonomiske Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der ifølge traktaten vedtages foranstaltninger, der skal sikre fri bevægelighed for personer, og i forbindelse hermed ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring, og foranstaltninger vedrørende asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandsstatsborgeres rettigheder.
- (2) Det Europæiske Råd bekræftede på sit møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 sit ønske om at oprette et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Med henblik herpå skal en fælles europæisk asyl- og migrationspolitik sigte mod både en retfærdig behandling af tredjelandsstatsborgere og en bedre styring af migrationsstrømmene. En fælles politik på asylområdet, herunder et fælles europæisk asylsystem, bør udgøre en integrerende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et

område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for personer, som, tvunget af omstændighederne, legitimt søger beskyttelse i Den Europæiske Union.

- (3) Denne beslutning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der navnlig er afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling, som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 (i det følgende benævnt »Genève-konventionen«).
- (4) Med hensyn til behandlingen af personer, som er omfattet af denne beslutning, er medlemsstaterne bundet af deres forpligtelser i henhold til folkeretlige instrumenter, som de er part i, og som forbyder forskelsbehandling.
- (5) »Barnets tarv« bør, hvor det er relevant, være medlemsstaternes primære hensyn ved gennemførelsen af denne beslutning i overensstemmelse med FN's konvention om barnets rettigheder.
- (6) Gennemførelsen af en sådan politik bør bygge på solidaritet mellem medlemsstaterne og forudsætter mekanismer, som kan bidrage til at fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af flygtninge og fordrevne og følgerne heraf. Med henblik herpå blev der ved Rådets beslutning 2000/596/EF ⁽⁴⁾ oprettet en europæisk flygtningefond for perioden 2000-2004. Denne beslutning blev afløst af Rådets beslutning 2004/904/EF af 2. december 2004 om opret-

⁽¹⁾ EUT C 88 af 11.4.2006, s. 15.

⁽²⁾ EUT C 115 af 16.5.2006, s. 47.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.12.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.5.2007.

⁽⁴⁾ EFT L 252 af 6.10.2000, s. 12.

telse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2005-2010 ⁽¹⁾. Dette sikrede fortsat solidaritet mellem medlemsstaterne i lyset af den nyligt vedtagne fællesskabslovgivning på asylområdet og under hensyntagen til erfaringerne med gennemførelsen af den europæiske flygtningefond i perioden 2000-2004.

- (7) I Haag-programmet fastsatte Det Europæiske Råd den 4. og 5. november 2004 en række målsætninger og prioriteter for at videreudvikle det fælles europæiske asylsystem i dens anden fase.
- (8) Det Europæiske Råd understregede især behovet for, at EU i erkendelse af et fælles ansvar bidrager til et mere tilgængeligt, retfærdigt og effektivt beskyttelsessystem og sikrer adgang til beskyttelse og varige løsninger på det tidligst mulige stadium, og opfordrede til udarbejdelse af regionale beskyttelsesprogrammer, herunder et fælles genbosættelsesprogram for medlemsstater, der ønsker at deltage i et sådant program.
- (9) Det Europæiske Råd opfordrede desuden til oprettelse af passende strukturer, der inddrager medlemsstaternes nationale asylmyndigheder, for at fremme det praktiske samarbejde, hvor parterne bistår hinanden med henblik på indførelse af en ensartet procedure i hele EU og fælles indsamling, vurdering og anvendelse af oplysninger om hjemlande, samt med henblik på håndteringen af særlige pres på asylsystemerne eller modtagelseskapaciteterne, som bl.a. skyldes deres geografiske beliggenhed.
- (10) En ny europæisk flygtningefond (i det følgende benævnt »fonden«) bør oprettes i lyset af oprettelsen af den europæiske fond for integration af tredjelandstatsborgere med lovligt ophold, den europæiske fond for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold og fonden for de ydre grænser for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, specielt med henblik på at indføre fælles forvaltnings-, kontrol- og evaluerings-systemer.
- (11) Fonden bør på grund af sit anvendelsesområde og formål under ingen omstændigheder yde støtte til aktioner vedrørende områder og centre, hvor personer tilbageholdes i tredjelande.
- (12) Det er nødvendigt at tilpasse fondens varighed til varigheden af den flerårige finansielle ramme, som er fastsat i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾.

- (13) Denne beslutning skal indgå i en sammenhængende ramme, som også består af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 574/2007/EF af 23. maj 2007 om oprettelse af Fonden for De Ydre Grænser for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme ⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 575/2007/EF af 23. maj 2007 om oprettelse af Den Europæiske Tilbagesendelsesfond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme ⁽⁴⁾ og Rådets beslutning 2007/.../EF af ... om oprettelse af Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme ⁽⁵⁾, som har til formål at sikre en rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne for så vidt angår den finansielle byrde, der følger af indførelsen af en integreret forvaltning af EU's ydre grænser og gennemførelsen af fælles politikker for asyl og indvandring, som er udviklet i overensstemmelse med afsnit IV i tredje del af traktaten.
- (14) Det er hensigtsmæssigt at støtte og forbedre den indsats, som medlemsstaterne gør for at sikre flygtninge, fordrevne og personer med subsidær beskyttelsesstatus, jf. Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse ⁽⁶⁾, passende modtagelsesforhold, at anvende retfærdige og effektive asylprocedurer og fremme god praksis på asylområdet med henblik på at beskytte rettighederne for personer, der har behov for international beskyttelse, og gøre det muligt for medlemsstaternes asylordninger at fungere effektivt.
- (15) Et af formålene med Genève-konventionen er at integrere flygtninge i samfundet i det land, hvor de har ophold. Disse personer skal kunne nyde godt af de værdier, der er anført i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Med henblik herpå er det hensigtsmæssigt at støtte medlemsstaternes indsats for at fremme den sociale, økonomiske og kulturelle integration af disse personer, da dette bidrager til den økonomiske og sociale samhørighed, som det er en af Fællesskabets grundlæggende opgaver at bevare og styrke, jf. traktatens artikel 2 og artikel 3, stk. 1, litra k).
- (16) I lyset af Haag-programmet er det nødvendigt at sikre, at fondens midler bruges på den mest effektive måde overhovedet til at opfylde målsætningerne for EU's asylpolitik under hensyn til behovet for at støtte genbosættelse og det praktiske samarbejde mellem medlemsstaterne, blandt andet som middel til at afhjælpe særligt pres på modtagelseskapaciteten og asylsystemerne.

⁽³⁾ Se side 22 i denne EUT.

⁽⁴⁾ Se side 45 i denne EUT.

⁽⁵⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽⁶⁾ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

⁽¹⁾ EUT L 381 af 28.12.2004, s. 52.

⁽²⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

- (17) Fonden bør støtte medlemsstaternes bestræbelser for at øge deres evne til at udvikle, overvåge og evaluere deres asylpolitik i lyset af deres forpligtelser i henhold til fællesskabslovgivningen navnlig med henblik på at indgå i et praktisk samarbejde medlemsstaterne imellem.
- (18) Fonden bør desuden støtte medlemsstaternes frivillige bestræbelser for at tilbyde flygtninge og fordrevne, der af FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) er udpeget som berettigede til genbosættelse, international beskyttelse og en varig løsning på medlemsstaternes område, herunder foranstaltninger, medlemsstaterne gennemfører for at vurdere behovet for genbosættelse og overførelse af de pågældende personer til deres område for at give dem en sikker retsstilling og fremme en effektiv integration.
- (19) Det ligger i fondens natur, at den bør kunne yde støtte til frivillig byrdefordeling, som er aftalt mellem medlemsstaterne, og som består i overførelse af personer, der nyder international beskyttelse, og af ansøgere om international beskyttelse, fra én medlemsstat til en anden, der tilbyder dem tilsvarende beskyttelse.
- (20) Fonden bør desuden kunne yde passende støtte til medlemsstaternes bestræbelser for at udpege, dele og fremme bedste praksis og oprette effektive samarbejdsstrukturer for at forbedre kvaliteten af beslutningstagningen som led i det fælles europæiske asylsystem.
- (21) Der bør oprettes en finansiel reserve til gennemførelsen af nødforanstaltninger med henblik på at yde midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer i overensstemmelse med Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf ⁽¹⁾.
- (22) Det bør også være muligt at bruge denne finansielle reserve til at støtte medlemsstaternes bestræbelser for at afhjælpe situationer med særligt pres som følge af pludselig tilstrømning af et stort antal personer, som kan have behov for international beskyttelse, hvor der stilles betydelige og presserende krav til medlemsstaternes modtagelsesfaciliteter eller asylsystemer. Betingelserne og proceduren for at yde finansiel bistand i sådanne situationer bør fastlægges.
- (23) Fondens støtte ville være mere effektiv og mere målrettet, hvis samfinansieringen af de støtteberettigede foranstaltninger var baseret på et flerårigt program, som underkastes en midtvejsrevision, og på et årligt program, som hver medlemsstat udarbejder på grundlag af landets situation og behov.
- (24) Selv om det er hensigtsmæssigt at afsætte et bestemt beløb til hver medlemsstat, er det fortsat rimeligt at fordele en stor del af de disponible årlige midler i forhold til den byrde, der hviler på hver enkelt medlemsstat som følge af dens indsats for at modtage flygtninge og fordrevne, herunder flygtninge, som nyder godt af international beskyttelse, inden for rammerne af nationale programmer.
- (25) Personer, der tildeles international beskyttelse og en varig løsning gennem genbosættelse, bør medregnes i det antal personer, der nyder international beskyttelse, som danner grundlaget ved fordelingen af de disponible årlige midler mellem medlemsstaterne.
- (26) Da en strategisk brug af genbosættelse af personer fra lande eller regioner, der er udpeget til gennemførelse af de regionale beskyttelsesprogrammer, er vigtig, er det nødvendigt at yde supplerende finansiel støtte til genbosættelse af personer fra de vestlige nye uafhængige stater og Afrika syd for Sahara, der blev udpeget i Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet af 1. september 2005 om regionale beskyttelsesprogrammer, og Rådets konklusioner af 12. oktober 2005, og fra alle andre lande eller regioner, som udpeges i fremtiden.
- (27) Det er ligeledes nødvendigt at yde supplerende finansiel støtte til genbosættelsesforanstaltninger for visse kategorier af særligt sårbare personer, når genbosættelse betragtes som den bedste måde at dække deres særlige behov på.
- (28) I forbindelse med delt forvaltning, jf. artikel 53, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«), bør der fastsættes betingelser, som gør det muligt for Kommissionen at udøve sit ansvar for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget, og forpligtelserne i forbindelse med medlemsstaternes samarbejde bør præciseres. Ved at anvende disse betingelser ville Kommissionen kunne sikre sig, at medlemsstaterne anvender fonden lovligt og korrekt og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, jf. finansforordningens artikel 27 og artikel 48, stk. 2.
- (29) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at sikre, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt samt kvaliteten af gennemførelsen. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastsætte en række overordnede principper og nødvendige funktioner, som alle programmerne bør overholde.
- (30) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet bør medlemsstaterne have det primære ansvar for gennemførelsen af og kontrollen med fondens aktiviteter.

⁽¹⁾ EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1. Ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 (EUT L 390 af 30.12.2006, s. 1).

- (31) Medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til forvaltnings- og kontrolsystemer, godkendelse af udgifter og forebyggelse, afsløring og korrektion af uregelmæssigheder og overtrædelser af fællesskabslovgivningen bør fastlægges for at sikre en effektiv og korrekt gennemførelse af deres flerårige og årlige programmer. Navnlig med hensyn til forvaltning og kontrol er det nødvendigt at fastlægge, hvordan medlemsstaterne sikrer, at systemerne er indført og fungerer tilfredsstillende.
- (32) Uden at dette berører Kommissionens beføjelser vedrørende finanskontrol, bør der tilskyndes til samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område.
- (33) Effektiviteten og virkningen af de foranstaltninger, som fonden støtter, afhænger også af evalueringen og formidlingen af resultaterne. Medlemsstaternes og Kommissionens respektive ansvar på dette område og de ordninger, der skal sikre evalueringens pålidelighed samt kvaliteten af de tilhørende oplysninger, bør formaliseres.
- (34) Da det er vigtigt, at fællesskabsmidlerne er synlige, bør Kommissionen udstikke retningslinjer for at fremme, at alle myndigheder, ikke-statslige organisationer, internationale organisationer eller andre enheder, der modtager tilskud fra denne fond, på passende vis anerkender den modtagne støtte, idet der tages hensyn til den praksis, der eksisterer i forbindelse med andre instrumenter med delt forvaltning, f.eks. strukturfondene.
- (35) Foranstaltningerne bør evalueres med henblik på en midtvejsrevision og en konsekvensanalyse, og evalueringsprocessen bør integreres i opfølgningen af projekterne.
- (36) I denne beslutning fastlægges der for hele programmets varighed en finansieringsramme, der udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 37 i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarelig økonomisk forvaltning.
- (37) Målet for denne beslutning, nemlig fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af flygtninge og fordrevne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne beslutning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (38) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne beslutning, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (39) Da foranstaltningen i denne beslutning vedrørende vedtagelse af strategiske retningslinjer, er af generel karakter og har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning, herunder ved at lade visse sådanne bestemmelser udgå eller ved at supplere denne beslutning med nye ikke-væsentlige bestemmelser, bør foranstaltningen vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF. Af effektivitetshensyn bør de frister, som normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, afkortes for så vidt angår vedtagelsen af de strategiske retningslinjer.
- (40) Beslutning 2004/904/EF bør ophæves.
- (41) Irland har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ved skrivelse af 6. september 2005 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne beslutning.
- (42) Det Forenede Kongerige har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ved skrivelse af 27. oktober 2005 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne beslutning.
- (43) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (44) I overensstemmelse med traktatens artikel 67, stk. 2, andet led, finder proceduren i traktatens artikel 251, jf. Rådets afgørelse 2004/927/EF af 22. december 2004 om at få visse områder, der er omfattet af afsnit IV i tredje del i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, underlagt proceduren i artikel 251 i traktaten ⁽²⁾, anvendelse på de områder, der er omfattet af traktatens artikel 62, nr. 1), nr. 2), litra a), og nr. 3) samt artikel 63, nr. 2), litra b), og nr. 3), litra b) —

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ EUT L 396 af 31.12.2004, s. 45.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

KAPITEL I

EMNE, MÅL OG FORANSTALTNINGER

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

Ved denne beslutning oprettes Den Europæiske Flygtningefond (i det følgende benævnt »fonden«) for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2013 som en del af en sammenhængende ramme, der også omfatter beslutning nr. 574/2007/EF, beslutning nr. 575/2007/EF og beslutning 2007/.../EF, med henblik på at bidrage til en styrkelse af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og anvendelsen af solidaritetsprincippet mellem medlemsstaterne.

I denne beslutning fastlægges de mål, som fonden bidrager til at nå, betingelserne for gennemførelsen af fonden, de disponible finansielle midler og kriterierne for fordelingen af disse midler.

Desuden fastlægges forvaltningsreglerne for fonden, herunder reglerne for den finansielle forvaltning, og overvågnings- og kontrolordninger, som er baseret på en ansvarsfordeling mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Artikel 2

Fondens generelle mål

1. Fondens generelle mål er at støtte og fremme medlemsstaternes indsats med hensyn til modtagelse af flygtninge og fordrevne og følgerne heraf gennem samfinansiering af de foranstaltninger, der er omhandlet i denne beslutning, under hensyntagen til fællesskabslovgivningen på disse områder.

2. Fonden bidrager til finansieringen af teknisk bistand på medlemsstaternes eller Kommissionens initiativ.

Artikel 3

Støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

1. Fonden støtter foranstaltninger i medlemsstaterne, der vedrører et eller flere af følgende områder:

- a) modtageforhold og asylprocedurer
- b) integration af de personer, der er omhandlet i artikel 6, og hvis ophold i en specifik medlemsstat er af varig og stabil karakter
- c) forbedring af medlemsstaternes mulighed for at udvikle, overvåge og evaluere deres asylpolitik i lyset af deres forpligtelser i henhold til nugældende og kommende fællesskabslovgivning vedrørende det fælles europæiske asylsystem, navnlig med henblik på at indgå i praktiske samarbejdsaktiviteter mellem medlemsstaterne

d) genbosættelse af de personer, der er omhandlet i artikel 6, litra e). I denne beslutning forstås ved genbosættelse den proces, hvorved borgere fra tredjelande eller statsløse, efter en anmodning fra UNHCR på grundlag af en persons behov for international beskyttelse, overføres fra et tredjeland til en medlemsstat, hvor de får ret til ophold med:

- i) status som flygtning i henhold til artikel 2, litra d), i direktiv 2004/83/EF, eller
- ii) en status, som giver de samme rettigheder og fordele efter national lovgivning og fællesskabslovgivning som flygtningestatus

e) overførsel af personer, der falder ind under de i artikel 6, litra a) og b), omhandlede kategorier, fra den medlemsstat, der tilbød dem international beskyttelse, til en anden medlemsstat, hvor de vil få tilsvarende beskyttelse, og af personer, der falder ind under de i artikel 6, litra c), omhandlede kategorier, til en anden medlemsstat, hvor deres ansøgninger om international beskyttelse vil blive behandlet.

2. Med hensyn til modtagelsesforhold og asylprocedurer er bl.a. følgende foranstaltninger støtteberettigede:

- a) infrastrukturer eller tjenesteydelser i forbindelse med indkvartering
- b) strukturer og undervisning, som skal sikre asylansøgere adgang til asylprocedurerne
- c) materiel hjælp og læge- og psykologhjælp
- d) social bistand, oplysning eller hjælp i forbindelse med administrative og/eller juridiske formaliteter og oplysning eller rådgivning om det mulige resultat af asylproceduren, herunder om aspekter som frivillig tilbagevenden
- e) juridisk og sproglig bistand
- f) undervisning, herunder sprogundervisning, og andre initiativer, som er forenelige med den pågældende persons status
- g) støtteordninger såsom oversættelse og uddannelse for at forbedre modtagelsesforholdene samt asylprocedurerne effektivitet og kvalitet
- h) oplysninger rettet til lokalsamfundene samt undervisning af de medarbejdere ved de lokale myndigheder, som skal fungere sammen med de personer, der modtages i værtslandet
- i) overførsel af personer, der falder ind under den i artikel 6, litra c), nævnte kategori, fra en medlemsstat, hvor de opholder sig, til den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen.

3. Med hensyn til integration i samfundet i medlemsstaterne af de personer, der er omhandlet i stk. 1, litra b), og deres familiemedlemmer er bl.a. følgende foranstaltninger støtteberettigede:

- a) rådgivning og bistand med hensyn til f.eks. bolig, underhold, integration på arbejdsmarkedet og læge-, psykolog- og socialhjælp
- b) foranstaltninger, der sætter disse personer i stand til at tilpasse sig samfundet i medlemsstaten på det sociokulturelle plan og tilslutte sig de værdier, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
- c) foranstaltninger, der fremmer støttemodtagernes varige og holdbare deltagelse i det civile og kulturelle liv
- d) foranstaltninger, der fokuserer på undervisning, erhvervsuddannelse og anerkendelse af kvalifikationer og eksamensbeviser
- e) foranstaltninger, der skal fremme egen empowerment (styrkelse af handlekraft) og gøre det muligt for de pågældende at blive selvforsørgende
- f) foranstaltninger, der fremmer meningsfuld kontakt og konstruktiv dialog mellem disse personer og det modtagende samfund, herunder foranstaltninger, der inddrager vigtige partnere som f.eks. den brede offentlighed, lokale myndigheder, flytningesammenslutninger, frivillige grupper, arbejdsmarkedets parter og det bredere civilsamfund
- g) foranstaltninger til støtte for disse personers tilegnelse af færdigheder, herunder sprogundervisning
- h) foranstaltninger, der fremmer både lige adgang og lige resultater i forbindelse med disse personers kontakter med offentlige institutioner.

4. Med hensyn til foranstaltninger i forbindelse med forbedring af medlemsstaternes evne til at udvikle, overvåge og evaluere deres asylpolitik er specielt følgende foranstaltninger støtteberettigede:

- a) foranstaltninger til fremme af indsamling, redigering, brug og formidling af oplysninger om hjemlandet, herunder oversættelse
- b) foranstaltninger, der forbedrer evnen til at indsamle, analysere og videreformidle statistikker om asylprocedurer, modtagelse, integration og personer, der nyder international beskyttelse
- c) foranstaltninger, der forbedrer kapaciteten til at vurdere asylansøgninger, herunder klager
- d) foranstaltninger, der bidrager til evaluering af asylpolitikken, som nationale konsekvensanalyser, undersøgelser blandt målgrupper, udvikling af indikatorer og benchmarking.

5. Med hensyn til foranstaltninger i forbindelse med genbosættelse er specielt følgende foranstaltninger støtteberettigede:

- a) foranstaltninger i forbindelse med udarbejdelse og udvikling af et genbosættelsesprogram
- b) foranstaltninger i forbindelse med de nationale myndigheders vurdering af mulige tilfælde af genbosættelse, som f.eks. rejser til værtslandet, samtaler, læge- og sikkerhedsundersøgelser
- c) sundhedsvurdering og lægehjælp inden afrejsen
- d) materiel hjælp inden afrejsen
- e) informationsforanstaltninger inden afrejsen
- f) rejsearrangementer, herunder ledsagelse af sundhedspersonale
- g) information og bistand umiddelbart efter ankomsten, herunder tolkning.

6. Med hensyn til overførsel mellem medlemsstaterne af personer, der nyder international beskyttelse, og af ansøgere om international beskyttelse er specielt følgende foranstaltninger støtteberettigede:

- a) informationsforanstaltninger inden afrejsen
- b) rejsearrangementer, herunder ledsagelse af sundhedspersonale
- c) information og bistand umiddelbart efter ankomsten, herunder tolkning.

7. De foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2 og 3, er også berettiget til støtte fra fonden, når de er rettet mod de personer, der er omhandlet i artikel 6, litra e).

8. De foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1-6, skal specielt fremme gennemførelsen af bestemmelserne i den relevante fællesskabslovgivning vedrørende det fælles europæiske asylsystem.

9. Foranstaltningerne tager hensyn til kønsrelaterede spørgsmål, børns tarv, den særlige situation for sårbare personer, såsom mindreårige, uledsagede mindreårige, handicappede, ældre, gravide, enlige forældre med mindreårige børn og ofre for tortur, voldtægt eller andre alvorlige former for psykologisk, fysisk eller seksuel vold eller misbrug, ofre for menneskehandel, enkeltpersoner med behov for akut lægehjælp og absolut nødvendig behandling af sygdom.

10. Fondens støtter kun foranstaltninger vedrørende indkvartering af personer som omhandlet i artikel 6, litra c), der er adskilt fra områder eller centre, der kun er bestemt for personer, som er

nægtet indrejse, eller for personer, der blevet pågrebet, efter at de har passeret en ydre grænse illegalt, eller da de nærmede sig en ydre grænse med henblik på at indrejse illegalt på medlemsstaternes område.

Artikel 4

Fællesskabsforanstaltninger

1. På Kommissionens initiativ kan op til 10 % af fondens disponible midler anvendes til at finansiere tværnationale foranstaltninger eller foranstaltninger af interesse for Fællesskabet som helhed (i det følgende benævnt »fællesskabsforanstaltninger«) vedrørende asylpolitikken og tiltag, der finder anvendelse på de målgrupper, der er omhandlet i artikel 6.
2. For at være berettiget til støtte skal fællesskabsforanstaltninger specielt:
 - a) fremme samarbejdet på fællesskabsplan om gennemførelsen af fællesskabslovgivningen og god praksis, herunder tolkning og oversættelse til støtte for et sådant samarbejde
 - b) støtte etablering af tværnationale samarbejdsnet og pilotprojekter baseret på tværnationale partnerskaber mellem organer beliggende i to eller flere medlemsstater, der har til formål at fremme innovationen, gøre det lettere at udveksle erfaringer og god praksis og forbedre asylpolitikken kvalitet
 - c) støtte tværnationale oplysningskampagner
 - d) støtte undersøgelser og formidling og udveksling af oplysninger om bedste praksis og alle andre aspekter af asylpolitikken, bl.a. om anvendelse af den nyeste teknologi, og om samarbejde på nationalt plan mellem de vigtigste partnere, såsom lokale og regionale myndigheder, flygtningesammenslutninger og frivillige grupper
 - e) støtte pilotprojekter, herunder innovative projekter, og undersøgelser, som ser på mulighederne for nye former for samarbejde på fællesskabsplan og fællesskabslovgivning på dette område
 - f) støtte medlemsstaternes udvikling og anvendelse af fælles statistiske værktøjer, metoder og indikatorer til måling af udviklingen i politikken på asylområdet
 - g) tilbyde netværk, der forbinder ikke-statslige organisationer, som bistår flygtninge og asylansøgere, og som findes i mindst ti medlemsstater, strukturstøtte med henblik på at lette udveksling af erfaring og god praksis og sikre, at udviklingen af Fællesskabets asylpolitik og praksis tager hensyn til den erfaring, som ikke-statslige organisationer har indhøstet, og til flygtninges og asylansøgernes interesser
 - h) bistå medlemsstaterne med støtteordninger i tilfælde af behørigt begrundede nødsituationer, der kræver hurtig indgriben.

3. Det årlige arbejdsprogram med fastsættelse af prioriteterne for fællesskabsforanstaltningerne vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 5

Nødforanstaltninger

1. Hvis mekanismerne i forbindelse med midlertidig beskyttelse iværksættes, jf. direktiv 2001/55/EF, finansierer fonden også nødforanstaltninger til fordel for medlemsstaterne ud over de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, og som supplement til disse.
2. Uden at det berører stk. 1, yder fonden også støtte til medlemsstaterne til gennemførelse af nødforanstaltninger for at afhjælpe situationer med særligt pres. Sådanne situationer er kendetegnet ved pludselig tilstrømning på bestemte steder ved grænserne af et stort antal tredjelandsstatsborgere, som kan have behov for international beskyttelse, hvilket stiller usædvanligt store og pressende krav til de pågældende medlemsstaters modtagelsesfaciliteter, asylsystemer eller infrastruktur, og kan skabe risici for menneskeliv, sundhed eller adgang til beskyttelse i henhold til fællesskabslovgivningen.
3. Foranstaltninger, der gennemføres for at afhjælpe situationer med særligt pres, som omhandlet i stk. 2, er berettiget til støtte fra fonden:
 - a) hvis de skal gennemføres øjeblikkeligt og i praksis ikke lader sig indlemme i de relevante årlige programmer, og
 - b) hvis de strækker sig over mindre end seks måneder.
4. Følgende former for nødforanstaltninger er støtteberettigede:
 - a) modtagelse og indkvartering
 - b) underhold, herunder mad og tøj
 - c) læge- og psykologhjælp eller anden form for hjælp
 - d) personale- og administrationsomkostninger i forbindelse med modtagelsen af de pågældende personer og iværksættelsen af foranstaltningerne
 - e) logistik- og transportomkostninger
 - f) juridisk og sproglig bistand
 - g) tilbud om oversættelse og tolkning, ekspertise i hjemlandets forhold og andre foranstaltninger, der bidrager til hurtig udpegelse af personer, som kan have behov for international beskyttelse, og til en retfærdig og effektiv behandling af asylansøgninger.
5. De i stk. 4 omhandlede foranstaltninger kan støttes af eksperthold.

*Artikel 6***Målgrupper**

Målgrupperne for denne beslutning er følgende kategorier:

- a) enhver tredjelandstatsborger eller statsløs, som har opnået flygtningestatus i henhold til Genève-konventionen, og som har tilladelse til at opholde sig som flygtning i en af medlemsstaterne
- b) enhver tredjelandstatsborger eller statsløs, som er omfattet af en form for subsidier beskyttelse som omhandlet i direktiv 2004/83/EF
- c) enhver tredjelandstatsborger eller statsløs, som har ansøgt om en af de former for beskyttelse, der er nævnt i litra a) og b)
- d) enhver tredjelandstatsborger eller statsløs, som er omfattet af en ordning for midlertidig beskyttelse som omhandlet i direktiv 2001/55/EF
- e) enhver tredjelandstatsborger eller statsløs, som er ved at blive eller er genbosat i en medlemsstat.

KAPITEL II

PRINCIPPER FOR STØTTE*Artikel 7***Komplementaritet, sammenhæng og overensstemmelse**

1. Fonden yder støtte, der supplerer nationale, regionale og lokale foranstaltninger, hvori Fællesskabets prioriteter er integreret.
2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at der er sammenhæng mellem fondens og medlemsstaternes støtte og Fællesskabets aktiviteter, politikker og prioriteter. Denne sammenhæng anføres specielt i det flerårige program, der er omhandlet i artikel 18.
3. Foranstaltninger, der finansieres af fonden, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og de retsakter, der er vedtaget i henhold hertil.

*Artikel 8***Programmering**

1. Fondens mål søges virkeliggjort inden for rammerne af den flerårige programmeringsperiode fra 2008 til 2013, som underkastes en midtvejsrevision i henhold til artikel 22. Det flerårige programmeringssystem omfatter prioriteterne og en proces for forvaltning, beslutningstagning, revision og godkendelse.
2. De flerårige programmer, som Kommissionen har godkendt, gennemføres ved hjælp af årlige programmer.

*Artikel 9***Subsidier og proportional indsats**

1. Gennemførelsen af de flerårige og årlige programmer, der er omhandlet i artikel 18 og 20, henhører under medlemsstaternes ansvar på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med det institutionelle system, der kendetegner den enkelte medlemsstat. Ansvaret udøves i overensstemmelse med denne beslutning.
2. Med hensyn til revisionsbestemmelserne varierer de midler, som Kommissionen og medlemsstaterne anvender, efter fællesskabsstøttens størrelse. Det samme princip anvendes med hensyn til bestemmelserne om evaluering og rapporter om de flerårige og årlige programmer.

*Artikel 10***Gennemførelsesmetoder**

1. Det fællesskabsbudget, der afsættes til fonden, gennemføres i henhold til artikel 53, stk. 1, litra b), i finansforordningen, dog ikke hvad angår de fællesskabsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, og den tekniske bistand, der er omhandlet i denne beslutnings artikel 15.
2. Kommissionen udøver sit ansvar for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget ved at:

- a) kontrollere, at der findes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer i medlemsstaterne efter procedurerne i artikel 32
- b) tilbageholde eller suspendere alle eller en del af betalingerne efter procedurerne i artikel 41 og 42, hvis de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer svigter, og anvende enhver anden nødvendig finansiel korrektion efter procedurerne i artikel 45 og 46.

*Artikel 11***Partnerskab**

1. Hver medlemsstat tilrettelægger efter gældende nationale regler og national praksis et partnerskab med de myndigheder og organer, der er involveret i gennemførelsen af det flerårige program, eller som ifølge den pågældende medlemsstat kan yde et værdifuldt bidrag til udviklingen af det.

Sådanne myndigheder og organer kan omfatte de kompetente regionale, lokale og kommunale myndigheder og andre offentlige myndigheder, internationale organisationer, navnlig UNHCR, og organer, der repræsenterer civilsamfundet, såsom ikke-statslige organisationer eller arbejdsmarkedets parter.

2. Et sådant partnerskab gennemføres i fuld overensstemmelse med de forskellige partners kategoriers respektive institutionelle, juridiske og finansielle beføjelser.

KAPITEL III

FINANSIEL RAMME

Artikel 12

Samlede midler

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne beslutning fra 1. januar 2008 til 31. december 2013 udgør 628 mio. EUR.

2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af den finansielle ramme.

3. Kommissionen fastlægger den vejledende årlige fordeling af midlerne på de enkelte medlemsstater efter kriterierne i artikel 13.

Artikel 13

Den årlige fordeling af midlerne til støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

1. Hver medlemsstat modtager et fast beløb på 300 000 EUR fra fondens årlige bevilling.

Dette beløb forhøjes til 500 000 EUR pr. år for perioden 2008-2013 for de stater, der tiltrådte Den Europæiske Union pr. 1. maj 2004.

Dette beløb forhøjes til 500 000 EUR pr. år for medlemsstater, der tiltræder Den Europæiske Union i perioden 2007-2013, for den resterende del af perioden 2008-2013, at regne fra året efter deres tiltrædelse.

2. Den resterende del af de årlige disponible midler fordeles således mellem medlemsstaterne:

- a) 30 % af midlerne fordeles i forhold til antallet af personer, der falder ind under en af de kategorier, som er omhandlet i artikel 6, litra a), b) og e), som har fået indrejsetilladelse i løbet af de foregående tre år
- b) 70 % af midlerne fordeles i forhold til antallet af personer, der falder ind under en af de kategorier, som er omhandlet i artikel 6, litra c) og d), der er registreret i løbet af de foregående tre år.

Med henblik på denne fordeling tages der under den kategori, der er omhandlet i artikel 6, litra a), ikke hensyn til de i artikel 6, litra e), omhandlede personer.

3. Medlemsstaterne modtager et fast beløb på 4 000 EUR for hver genbosat person, som falder ind under en af følgende kategorier:

- a) personer fra et land eller en region, der er udpeget til gennemførelse af et regionalt beskyttelsesprogram
- b) uledsagede mindreårige

c) børn og kvinder, der er i fare for især psykologisk, fysisk eller seksuel vold eller udnyttelse

d) personer med et alvorligt behov for lægehjælp, som kun kan dækkes gennem genbosættelse.

4. Når en medlemsstat genbosætter en person, som falder ind under mere end en af de i stk. 3 omhandlede kategorier, modtager den kun én gang et fast beløb for denne person.

5. Referencetallene er de seneste statistikker, som er udarbejdet af Kommissionen (Eurostat) på grundlag af data fra medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

Hvis medlemsstaterne ikke har indsendt de pågældende statistikker til Kommissionen (Eurostat), skal de fremlægge foreløbige data så hurtigt som muligt.

Inden Kommissionen (Eurostat) accepterer disse data som referencetal, vurderer den de statistiske oplysningers kvalitet, sammenlignelighed og fuldstændighed efter de sædvanlige operationelle procedurer. På Kommissionens (Eurostats) anmodning leverer medlemsstaterne alle de nødvendige oplysninger til dette formål.

6. Senest den 1. maj hvert år forelægger medlemsstaterne Kommissionen et overslag over, hvor mange personer, som omhandlet i stk. 3, de forventer at genbosætte i det efterfølgende år, herunder en opdeling i de forskellige kategorier, der er nævnt i stk. 3. Kommissionen meddeler det i artikel 52 omhandlede udvalg disse oplysninger.

Artikel 14

Finansieringsstruktur

1. Finansielle bidrag fra fonden har form af tilskud.

2. Foranstaltninger, der støttes af fonden, skal samfinansieres af offentlige eller private kilder og være af alment nyttig karakter og må ikke modtage støtte fra andre kilder, som er omfattet af Den Europæiske Unions almindelige budget.

3. Midlerne fra fonden skal udgøre et supplement til offentlige eller tilsvarende tilskud, som medlemsstaterne yder til foranstaltninger, der er omfattet af denne beslutning.

4. Fællesskabets bidrag til de støttede projekter kan ikke overstige 50 % af de samlede omkostninger til en specifik foranstaltning for så vidt angår foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne i henhold til artikel 3.

Denne andel kan forhøjes til 75 % for projekter, der vedrører specifikke prioriteter, som er fastsat i de strategiske retningslinjer, jf. artikel 17.

Fællesskabsandelen forhøjes til 75 % i de medlemsstater, der er omfattet af samhørighedsfonden.

5. Inden for rammerne af gennemførelsen af den nationale programmering, jf. kapitel IV, udvælger medlemsstaterne projekter til finansiering på grundlag af følgende minimumskriterier:

- a) situationen og behovene i medlemsstaten
- b) omkostningseffektivitet, bl.a. i forhold til antallet af personer, der er omfattet af projektet
- c) ansøgerorganisationens og eventuelle partnerorganisationers erfaringsgrundlag, ekspertise, pålidelighed og finansielle bidrag
- d) omfanget af projekternes komplementaritet med andre foranstaltninger, der får støtte fra Den Europæiske Unions almindelige budget eller som led i nationale programmer.

6. Generelt yder Fællesskabet finansiell støtte til foranstaltninger inden for rammerne af fonden i højst tre år, under forudsætning af regelmæssige rapporter om de fremskridt, der er gjort.

7. Fællesskabets bidrag til støtteforanstaltninger, der gennemføres efter artikel 3, stk. 4, må ikke overstige 15 % af de samlede årlige midler, hver medlemsstat tildeles i henhold til artikel 13.

Artikel 15

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

1. Fonden kan på Kommissionens initiativ og/eller vegne anvende op til 500 000 EUR af sin årlige bevilling til at finansiere forberedende foranstaltninger, foranstaltninger vedrørende overvågning og administrativ og teknisk støtte og foranstaltninger vedrørende evaluering, revision og inspektion, der er nødvendige for at gennemføre denne beslutning.
2. Disse foranstaltninger omfatter:
 - a) undersøgelser, evalueringer, ekspertrapporter og statistikker, også af generel art, vedrørende fondens virksomhed
 - b) informationsforanstaltninger, der henvender sig til medlemsstaterne, de endelige støttemodtagere og den brede offentlighed, bl.a. oplysningskampagner og en fælles database med de projekter, der finansieres af fonden
 - c) oprettelse, drift og sammenkobling af elektroniske systemer til forvaltning, overvågning, inspektion og evaluering
 - d) udarbejdelse af en fælles ramme for evaluering og overvågning samt et system til fastlæggelse af indikatorer, der tager hensyn til nationale indikatorer, hvor det er relevant
 - e) forbedring af evalueringsmetoderne og udveksling af oplysninger om praksis på dette område
 - f) informations- og uddannelsesforanstaltninger, der henvender sig til de myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne i henhold til artikel 25, og som supplerer medlemsstaternes vejledning af deres myndigheder, jf. artikel 31, stk. 2.

Artikel 16

Teknisk bistand på medlemsstaternes initiativ

1. På en medlemsstats initiativ kan fonden for hvert årligt program finansiere forberedende foranstaltninger, foranstaltninger vedrørende forvaltning, overvågning, evaluering, information og kontrol og foranstaltninger, der skal styrke den administrative kapacitet med henblik på gennemførelsen af fonden.
2. Det årlige beløb, der afsættes til teknisk bistand, kan ikke overstige:
 - a) for perioden 2008-2010 7 % af den samlede årlige samfinansiering, som den pågældende medlemsstat har fået tildelt, plus 30 000 EUR, og
 - b) for perioden 2011-2013 4 % af den samlede årlige samfinansiering, som den pågældende medlemsstat har fået tildelt, plus 30 000 EUR.

KAPITEL IV

PROGRAMMERING

Artikel 17

Vedtægelse af strategiske retningslinjer

1. Kommissionen vedtager strategiske retningslinjer, som indeholder en ramme for fondens arbejde under hensyntagen til fremskridtene i udviklingen og gennemførelsen af fællesskabslovgivningen på det asylpolitiske område samt den vejledende fordeling af fondens finansielle midler for perioden for det flerårige program.
2. For hvert af fondens mål skal disse retningslinjer navnlig føre Fællesskabets prioriteter ud i livet med henblik på at fremme gennemførelsen af det fælles europæiske asylsystem.
3. Kommissionen vedtager de strategiske retningslinjer vedrørende den flerårige programmeringsperiode senest den 31. juli 2007.
4. De strategiske retningslinjer vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 52, stk. 3. Når disse strategiske retningslinjer er vedtaget, knyttes de som bilag til denne beslutning.

Artikel 18

Udarbejdelse og godkendelse af nationale flerårige programmer

1. Hver medlemsstat foreslår på grundlag af de strategiske retningslinjer, som er omhandlet i artikel 17, et udkast til et flerårigt program, der indeholder følgende:
 - a) en beskrivelse af den nuværende situation i medlemsstaten med hensyn til modtagelsesforhold, asylprocedurer, rådgiv-

ning om frivillig tilbagevenden, integration og genbosættelse og overførsel fra en anden medlemsstat af de personer, der er omfattet af artikel 6, samt udvikling, overvågning og evaluering af asylpolitikken

- b) en analyse af kravene i den pågældende medlemsstat med hensyn til modtagelsesforhold, asylprocedurer, rådgivning om frivillig tilbagevenden, integration og genbosættelse og overførsel fra en anden medlemsstat af de personer, der er omfattet af artikel 6, samt udvikling, overvågning og evaluering af asylpolitikken
- c) en hensigtsmæssig strategi for, hvordan disse mål skal nås, med angivelse af prioriteterne i forbindelse med gennemførelsen af målene, og en beskrivelse af de foranstaltninger, der er planlagt med henblik på gennemførelsen af disse prioriteter
- d) en redegørelse for, hvorvidt denne strategi er forenelig med andre regionale og nationale instrumenter og fællesskabsinstrumenter
- e) oplysninger om prioriteterne og de specifikke mål for disse. De pågældende mål skal kvantificeres ved hjælp af et begrænset antal indikatorer under hensyntagen til proportionalitetsprincippet. Indikatorerne skal gøre det muligt at måle fremskridtene i forhold til udgangssituationen og effektiviteten af de mål, gennem hvilke prioriteterne gennemføres
- f) en beskrivelse af den fremgangsmåde, der er valgt til gennemførelse af det partnerskabsprincip, der er fastlagt i artikel 11
- g) et udkast til en finansieringsplan, som for hver prioritet og for hvert årligt program indeholder oplysninger om det planlagte finansielle bidrag fra fonden og størrelsen af den samlede offentlige eller private samfinansiering
- h) de bestemmelser, som er fastsat for at sikre, at det flerårige program offentliggøres.

2. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres udkast til det flerårige program senest fire måneder efter, at Kommissionen har fremlagt de strategiske retningslinjer for den pågældende periode.

3. Med henblik på godkendelse af udkastet til det flerårige program gennemgår Kommissionen:

- a) udkastet til det flerårige program i overensstemmelse med fondens mål og de strategiske retningslinjer, som er omhandlet i artikel 17
- b) relevansen af de foranstaltninger, der er beskrevet i udkastet til det flerårige program, i lyset af den foreslåede strategi
- c) om de forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne har indført med henblik på gennemførelsen af fondens foranstaltninger, overholder bestemmelserne i denne beslutning
- d) om udkastet til det flerårige program overholder fællesskabslovgivningen og specielt den fællesskabslovgivning,

der skal sikre fri bevægelighed for personer, og i forbindelse hermed direkte tilknyttede ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring.

4. Hvis Kommissionen mener, at et udkast til et flerårigt program ikke stemmer overens med de strategiske retningslinjer og/eller ikke overholder bestemmelserne i denne beslutning om forvaltnings- og kontrolsystemer eller fællesskabslovgivningen, opfordrer den pågældende medlemsstat til at fremsende de nødvendige supplerende oplysninger og, hvor det er relevant, til at revidere udkastet til det flerårige program i overensstemmelse hermed.

5. Kommissionen godkender hvert flerårigt program inden tre måneder efter, at det formelt er forelagt, efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 19

Revision af de flerårige programmer

1. På den pågældende medlemsstats eller Kommissionens initiativ underkastes det flerårige program en fornyet undersøgelse og revideres om nødvendigt for resten af programmeringsperioden for at tage større eller anderledes hensyn til Fællesskabets prioriteter. De flerårige programmer kan underkastes en fornyet undersøgelse på baggrund af evalueringer og/eller som følge af gennemførelsesvanskeligheder.

2. Kommissionen træffer beslutning om godkendelse af revisionen af det flerårige program hurtigst muligt efter, at den pågældende medlemsstat formelt har indgivet anmodning herom. Revisionen af det flerårige program foretages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 20

Årlige programmer

1. Det flerårige program, som Kommissionen har godkendt, gennemføres ved hjælp af årlige programmer.

2. Kommissionen forelægger senest den 1. juli hvert år medlemsstaterne et skøn over de beløb, de vil få tildelt det følgende år inden for rammerne af de samlede bevillinger, der afsættes under den årlige budgetprocedure, beregnet efter reglerne i artikel 13.

3. Medlemsstaterne forelægger senest den 1. november hvert år Kommissionen et udkast til det årlige program for det følgende år, som er udarbejdet i overensstemmelse med det flerårige program, og som omfatter følgende elementer:

- a) de generelle regler for udvælgelse af de projekter, der skal finansieres under det årlige program
- b) en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal støttes under det årlige program
- c) den foreslåede finansielle fordeling af fondens bidrag på de forskellige foranstaltninger under programmet samt en angivelse af det beløb, der anmodes om til teknisk bistand, jf. artikel 16, med henblik på gennemførelsen af det årlige program.

4. Uanset stk. 3 forelægger medlemsstaterne Kommissionen udkast til de årlige programmer for 2008 senest den 1. marts 2008.

5. Kommissionen gennemgår medlemsstatens udkast til det årlige program under hensyntagen til den endelige størrelse af de bevillinger, fonden har fået tildelt under budgetproceduren.

Kommissionen meddeler senest en måned efter den formelle forelæggelse af udkastet til det årlige program den pågældende medlemsstat, om den kan godkende det. Hvis udkastet til det årlige program ikke er i overensstemmelse med det flerårige program, opfordrer Kommissionen den pågældende medlemsstat til at fremsende de nødvendige supplerende oplysninger og, hvor det er relevant, til at revidere udkastet til det årlige program i overensstemmelse hermed.

Kommissionen træffer senest den 1. marts det pågældende år beslutning om finansiering og godkender dermed det årlige program. I beslutningen anføres det beløb, som den pågældende medlemsstat får tildelt, samt den periode, hvori udgifterne er støtteberettigede.

6. Af hensyn til behørigt begrundede nødsituationer, der ikke var forudset på det tidspunkt, hvor det årlige program blev godkendt, og som kræver hurtig indgriben, kan en medlemsstat revidere op til 10 % af den finansielle fordeling af fondens bidrag mellem de forskellige foranstaltninger, der er opført i det årlige program, eller tildele op til 10 % af fordelingen til andre foranstaltninger i overensstemmelse med denne beslutning. Den pågældende medlemsstat orienterer Kommissionen om det reviderede årlige program.

Artikel 21

Særlige bestemmelser vedrørende nødforanstaltninger

1. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en opgørelse over behovene og en plan for gennemførelsen af de nødforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 5, herunder en beskrivelse af de planlagte foranstaltninger og de organer, der er ansvarlige for gennemførelsen heraf.

2. En medlemsstat, der anmoder om støtte fra fonden til at afhjælpe en situation med særligt pres, som beskrevet i artikel 5, stk. 2, forelægger Kommissionen en ansøgning med alle de foreliggende relevante oplysninger, herunder:

- a) en detaljeret beskrivelse af den nuværende situation, især med hensyn til antallet af nytilkomne, virkningerne for modtagelseskapaleteten og asylsystemet eller infrastrukturen og de presserende behov, samt en dokumenteret prognose over mulige udviklinger i situationen på kort sigt
- b) en dokumenteret redegørelse for den usædvanlige situation illustreret af oplysninger, som kan omfatte nyere statistikker og andre data om tilstrømning af personer ved den pågældende grænse
- c) en detaljeret beskrivelse af de påtænkte nødforanstaltninger, deres omfang, deres karakter og de berørte partnere

d) et skøn over udgifterne til de påtænkte foranstaltninger.

Kommissionen afgør, om betingelserne for, at fonden kan yde finansiell støtte til nødforanstaltningerne, er opfyldt, og fastsætter, hvor stort et beløb der skal ydes, på grundlag af ovennævnte oplysninger og eventuelle yderligere foreliggende oplysninger. Kommissionen underretter medlemsstaterne om ovennævnte afgørelse.

3. Den finansielle bistand fra fonden til de nødforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 5, er begrænset til seks måneder og kan ikke overstige 80 % af omkostningerne ved en given foranstaltning.

4. Hvis den midlertidige beskyttelsesmekanisme, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, anvendes, fordeles de disponible midler mellem medlemsstaterne i forhold til antallet af personer, der nyder midlertidig beskyttelse i hver medlemsstat, jf. artikel 5, stk. 1.

Artikel 22

Midtvejsrevision af det flerårige program

1. Kommissionen tager de strategiske retningslinjer op til revision og vedtager om fornødent senest den 31. marts 2010 nye strategiske retningslinjer for perioden 2011-2013.

2. Hvis der vedtages sådanne reviderede strategiske retningslinjer, tager hver medlemsstat sit flerårige program op til fornyet overvejelse og reviderer det, hvis det er relevant.

3. Reglerne i artikel 18 om udarbejdelse og godkendelse af nationale flerårige programmer finder tilsvarende anvendelse på udarbejdelse og godkendelse af disse reviderede flerårige programmer.

4. De reviderede strategiske retningslinjer vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 52, stk. 3.

KAPITEL V

FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEMER

Artikel 23

Gennemførelse

Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af denne beslutning og vedtager de gennemførelsesbestemmelser, der måtte være nødvendige.

Artikel 24

Almindelige principper for forvaltnings- og kontrolsystemer

De forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne indfører i forbindelse med de flerårige programmer, omfatter:

- a) en definition af forvaltnings- og kontrolorganernes opgaver og en opgavefordeling inden for hvert organ
- b) overholdelse af princippet om opgaveadskillelse mellem og inden for sådanne organer

- c) tilstrækkelige midler til, at de enkelte organer kan udføre de opgaver, de har fået tildelt, i hele gennemførelsesperioden for de foranstaltninger, som samfinansieres af fonden
- d) procedurer til sikring af, at de udgifter, der anmeldes under de årlige programmer, er korrekte og formelt rigtige
- e) pålidelige elektroniske systemer for regnskabsføring, overvågning og finansiel rapportering
- f) et rapporterings- og overvågningssystem, når det ansvarlige organ uddelegerer opgavernes udførelse til et andet organ
- g) procedurehåndbøger vedrørende de opgaver, der skal udføres
- h) ordninger for revision af den måde systemet fungerer på
- i) systemer og procedurer til sikring af et tilstrækkeligt revisionsspør
- j) rapporterings- og overvågningsprocedurer vedrørende uregelmæssigheder og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb.

Artikel 25

Udpegning af myndigheder

1. Medlemsstaten udpeger med henblik på gennemførelsen af sit flerårige program og sine årlige programmer følgende:
 - a) en ansvarlig myndighed: et administrativt organ under medlemsstaten, en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, som er udpeget af medlemsstaten, eller et organ, der er underlagt medlemsstatens privatret og har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, som har ansvaret for forvaltningen af det flerårige program og de årlige programmer, der støttes af fonden, og varetager al kommunikation med Kommissionen
 - b) en godkendelsesmyndighed: en national offentlig myndighed, et nationalt offentligt organ eller en person, der har et sådant organs eller en sådan myndigheds beføjelser, som af medlemsstaten er udpeget til at godkende udgiftsansøgelser, før de sendes til Kommissionen
 - c) en revisionsmyndighed: en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, der arbejder uafhængigt af den ansvarlige myndighed og godkendelsesmyndigheden, og som er udpeget af medlemsstaten og har ansvaret for at efterprøve, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt
 - d) i givet fald en myndighed, til hvilken der uddelegeres opgaver.
2. Medlemsstaten fastsætter regler for sit forhold til de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, og for deres forhold til Kommissionen.

3. Med forbehold af artikel 24, litra b), kan nogle af eller alle de myndigheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, tilhøre samme organ.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til artikel 26-30 efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 26

Ansvarlig myndighed

1. Den ansvarlige myndighed skal opfylde følgende minimumskrav.

Den skal:

- a) være en juridisk person, medmindre den er et administrativt organ under medlemsstaten
 - b) have en infrastruktur, der gør det let at kommunikere med en bred vifte af brugere og med de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater og Kommissionen
 - c) fungere i en administrativ kontekst, som gør det muligt at varetage opgaverne på en forsvarlig måde og undgå enhver interessekonflikt
 - d) kunne anvende fællesskabsreglerne om forvaltning af midler
 - e) have en økonomisk og forvaltningsmæssig kapacitet, som står i forhold til omfanget af de fællesskabsmidler, den skal forvalte
 - f) råde over personale, der har de nødvendige faglige kvalifikationer til at kunne varetage administrative opgaver i et internationalt miljø.
2. Medlemsstaten sikrer den ansvarlige myndighed en tilstrækkelig finansiering, så den kan fortsætte med at varetage sine opgaver korrekt i hele perioden 2008-2013.

3. Kommissionen kan bistå medlemsstaterne med uddannelse af personale, navnlig for så vidt angår den korrekte anvendelse af kapitel V-IX.

Artikel 27

Den ansvarlige myndigheds opgaver

1. Den ansvarlige myndighed har ansvaret for forvaltningen og gennemførelsen af det flerårige program i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Den skal navnlig:

- a) høre partnerne i henhold til artikel 11
- b) forelægge Kommissionen forslag til de flerårige og årlige programmer, der er omhandlet i artikel 18 og 20

- c) tilrettelægge og offentliggøre indkaldelser af bud og forslag, hvis det er hensigtsmæssigt
- d) tilrettelægge udvælgelsen af projekter til samfinansiering under fonden, i overensstemmelse med kriterierne i artikel 14, stk. 5
- e) modtage betalinger fra Kommissionen og foretage udbetalinger til de endelige støttemodtagere
- f) sikre, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem samfinansieringen fra fonden og fra andre relevante finansielle instrumenter på nationalt plan og på fællesskabsplan
- g) overvåge, at de samfinansierede produkter og tjenesteydelser leveres, og at de anmeldte udgifter til foranstaltninger rent faktisk er afholdt og er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne og de nationale regler
- h) sørge for, at der er et system til elektronisk registrering og lagring af regnskabsdata for hver foranstaltning, der er omfattet af de årlige programmer, og at de gennemførelsesdata, som er nødvendige for den økonomiske forvaltning, overvågningen, kontrollen og evalueringen, indsamles
- i) sikre, at de endelige støttemodtagere og andre organer, der medvirker ved gennemførelsen af de foranstaltninger, som samfinansieres af fonden, enten har et særskilt regnskabsystem eller en passende regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til foranstaltningen, uden at dette dog berører nationale regnskabsregler
- j) sørge for, at evalueringerne af fonden, jf. artikel 49, foretages inden for de frister, der er fastsat i artikel 50, stk. 2, og opfylder de kvalitetsstandarder, som er aftalt mellem Kommissionen og medlemsstaten
- k) indføre procedurer til sikring af, at alle dokumenter om udgifter og revisioner, som er nødvendige for at sikre et passende revisionsspor, opbevares i overensstemmelse med kravene i artikel 43
- l) sikre, at revisionsmyndigheden modtager alle de nødvendige oplysninger om de anvendte forvaltningsprocedurer og de projekter, der samfinansieres af fonden, med henblik på at gennemføre de revisioner, som er omhandlet i artikel 30, stk. 1
- m) sikre, at godkendelsesmyndigheden modtager alle de nødvendige oplysninger om de anvendte procedurer og gennemførte kontroller vedrørende udgifter med henblik på godkendelse
- n) udarbejde og forelægge Kommissionen fremskridtsrapporter og endelige rapporter om gennemførelsen af de årlige programmer, udgiftsanmeldelser, som er godkendt af godkendelsesmyndigheden, og betalingsanmodninger, eller, hvor det er relevant, erklæringer om godtgørelse

- o) gennemføre informations- og rådgivningsaktiviteter og formidle resultaterne af de støttede foranstaltninger
 - p) samarbejde med Kommissionen og de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater
 - q) kontrollere de endelige støttemodtagers gennemførelse af retningslinjerne i artikel 33, stk. 6.
2. Den ansvarlige myndigheds forvaltningsaktiviteter i forbindelse de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 16.

Artikel 28

Den ansvarlige myndigheds uddelegering af opgaver

1. Når alle eller nogle af den ansvarlige myndigheds opgaver uddelegeres til en anden myndighed, fastlægger den ansvarlige myndighed de uddelegerede opgavers omfang, og den fastlægger detaljerede procedurer for gennemførelsen af de uddelegerede opgaver, som skal opfylde betingelserne i artikel 26.
2. Det skal indgå i disse procedurer, at den ansvarlige myndighed regelmæssigt skal gives oplysninger om, hvorvidt de uddelegerede opgaver udføres effektivt, og en beskrivelse af de anvendte midler.

Artikel 29

Godkendelsesmyndighed

1. Godkendelsesmyndigheden skal:
 - a) attestere, at:
 - i) udgiftsanmeldelsen er nøjagtig, følger af pålidelige regnskabsystemer og er baseret på kontrollerbare bilag
 - ii) de anmeldte udgifter er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler og nationale regler og er afholdt i forbindelse med foranstaltninger, som er udvalgt i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat for programmet, under overholdelse af fællesskabsreglerne og de nationale regler
 - b) med henblik på godkendelse sikre sig, at den fra den ansvarlige myndighed har modtaget tilstrækkelige oplysninger om de fulgte procedurer og de kontroller, som er foretaget, i forbindelse med udgifter, der er medtaget i udgiftsanmeldelserne
 - c) med henblik på godkendelse tage hensyn til resultaterne af alle revisioner, der er foretaget af revisionsmyndigheden eller under dennes ansvar
 - d) føre regnskaber i elektronisk form over de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen
 - e) kontrollere, at enhver fællesskabsfinansiering, som konstateres uretmæssigt udbetalt som følge af uregelmæssigheder, inddrives, i givet fald med renter

f) føre regnskab over de beløb, der skal inddrives, og de beløb, der er inddrevet, til Den Europæiske Unions almindelige budget, om muligt ved fradrag i den følgende udgifts-anmeldelse.

2. Godkendelsesmyndighedens aktiviteter i forbindelse med de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 16, forudsat at denne myndigheds beføjelser efter artikel 25 respekteres.

Artikel 30

Revisionsmyndighed

1. Revisionsmyndigheden skal:

- a) sikre, at der foretages revisioner med henblik på at efterprøve, om forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt
- b) sikre, at revisionerne af foranstaltningerne foretages på grundlag af en passende stikprøve med henblik på at efterprøve de anmeldte udgifter; stikprøven skal omfatte mindst 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til hvert årligt program
- c) inden for seks måneder efter godkendelsen af det flerårige program forelægge Kommissionen en revisionsstrategi, som omfatter de organer, der skal foretage den i litra a) og b) omhandlede revision, og som sikrer, at de vigtigste modtagere af samfinansiering fra fonden revideres, og at revisionerne er jævnt fordelt over hele programmeringsperioden.

2. Når den udpegede revisionsmyndighed efter denne beslutning også er den udpegede revisionsmyndighed efter beslutning nr. 574/2007/EF, nr. 575/2007/EF og 2007/.../EF, eller når der anvendes fælles systemer for to eller flere af disse fonde, kan der fremlægges en fælles kombineret revisionsstrategi efter stk. 1, litra c).

3. Revisionsmyndigheden udarbejder for hvert årligt program en rapport, som omfatter:

- a) en årlig revisionsrapport med angivelse af resultaterne af de revisioner, der er foretaget i overensstemmelse med revisionsstrategien vedrørende det årlige program, og af alle konstaterede mangler ved systemerne til forvaltning og kontrol af programmet
- b) en udtalelse, der udarbejdes på grundlag af de kontroller og revisioner, der er foretaget under revisionsmyndighedens ansvar om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemet giver rimelig vished for, at de udgiftsannoncer, der er forelagt Kommissionen, er korrekte, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige
- c) en erklæring, hvori gyldigheden af anmodningen om betaling eller erklæringen om godtgørelsen af saldoen og

de pågældende udgifters lovlighed og formelle rigtighed, vurderes.

4. Revisionsmyndigheden sikrer, at revisionsarbejdet udføres i overensstemmelse med internationalt accepterede revisionsstandarder.

5. Revisionerne i forbindelse med de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 16, forudsat at revisionsmyndighedens beføjelser efter artikel 25 respekteres.

KAPITEL VI

ANSVAR OG KONTROL

Artikel 31

Medlemsstaternes ansvar

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for at sikre, at den økonomiske forvaltning af de flerårige og årlige programmer er forsvarlig, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige.

2. Medlemsstaterne sørger for, at de ansvarlige myndigheder, de myndigheder, til hvilke der er uddelegeret opgaver, godkendelsesmyndighederne, revisionsmyndighederne og alle andre relevante organer modtager den nødvendige vejledning i, hvordan de forvaltnings- og kontrolsystemer, der er omhandlet i artikel 24-30, skal oprettes for at sikre, at fællesskabsmidlerne anvendes effektivt og korrekt.

3. Medlemsstaterne forebygger, afslører og korrigerer uregelmæssigheder. De giver Kommissionen meddelelse herom og holder den underrettet om udviklingen i sager, hvor der er indledt administrativ eller retslig forfølgning.

Når beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en endelig støttemodtager, ikke kan inddrives, er den pågældende medlemsstat ansvarlig for tilbagebetalingen af de tabte beløb til Den Europæiske Unions almindelige budget, hvis det kan bevises, at tabet skyldes fejl eller forsømmelighed fra medlemsstatens side.

4. Medlemsstaterne har det primære ansvar for finanskontrollen med foranstaltningerne og sørger for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne og revisionerne gennemføres således, at der sikres en korrekt og effektiv anvendelse af fællesskabsmidlerne. De sender Kommissionen en beskrivelse af disse systemer.

5. De detaljerede gennemførelsesbestemmelser til stk. 1-4 vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 32

Forvaltnings- og kontrolsystemer

1. Inden Kommissionen godkender det flerårige program efter proceduren i artikel 52, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at der er indført forvaltnings- og kontrolsystemer i overensstemmelse

med artikel 24-30. De er ansvarlige for, at systemerne fungerer effektivt i hele programmeringsperioden.

2. Sammen med deres udkast til det flerårige program forelægger medlemsstaterne Kommissionen en beskrivelse af organisationen af og procedurerne i de ansvarlige myndigheder, de myndigheder, til hvilke der er uddelegeret opgaver, og godkendelsesmyndighederne, og en beskrivelse af de interne revisionssystemer, som anvendes af de pågældende myndigheder og organer, revisionsmyndigheden og alle andre organer, der foretager revisioner under dennes ansvar.

3. Kommissionen gennemgår anvendelsen af denne bestemmelse som led i udarbejdelsen af den i artikel 50, stk. 3, omhandlede rapport.

Artikel 33

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen sikrer efter proceduren i artikel 32, at medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med artikel 24-30, og den sikrer på grundlag af de årlige revisionsrapporter og sine egne revisioner, at systemerne fungerer effektivt i programmeringsperioden.

2. Uden at det berører de revisioner, som foretages af medlemsstaterne, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen med mindst tre arbejdsdages varsel foretage kontrol på stedet for at kontrollere, om forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, herunder revisioner af foranstaltninger, der indgår i de årlige programmer. Tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter fra den pågældende medlemsstat kan deltage i disse kontroller.

3. Kommissionen kan anmode en medlemsstat om at foretage kontrol på stedet for at undersøge, om systemerne fungerer korrekt, eller om en eller flere transaktioner er forskriftsmæssige. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i disse kontroller.

4. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne passende oplysning om og offentlig omtale og opfølgning af de foranstaltninger, som fonden støtter.

5. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem foranstaltningerne og andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -initiativer.

6. Kommissionen vedtager retningslinjer med henblik på at sikre synligheden af de midler, der tildeles i henhold til denne beslutning.

Artikel 34

Samarbejde med medlemsstaternes revisionsmyndigheder

1. Kommissionen samarbejder med revisionsmyndighederne med henblik på at samordne deres respektive revisionsplaner og -metoder og udveksler straks resultaterne af revisionerne af

forvaltnings- og kontrolsystemerne med henblik på at udnytte kontrolressourcerne bedst muligt og undgå unødigt dobbeltarbejde.

Kommissionen fremsætter sine bemærkninger til den revisionsstrategi, der fremlægges i henhold til artikel 30, senest tre måneder efter modtagelsen.

2. Ved fastsættelsen af sin egen revisionsstrategi identificerer Kommissionen de årlige programmer, som den finder tilfredsstillende på grundlag af sin viden om forvaltnings- og kontrolsystemerne.

For de pågældende programmets vedkommende kan Kommissionen konkludere, at den først og fremmest kan henholde sig til revisionsmaterialet fra medlemsstaterne, og at den kun vil foretage egne kontroller på stedet, hvis der er tegn på mangler ved systemerne.

KAPITEL VII

ØKONOMISK FORVALTNING

Artikel 35

Støtteberettigelse — udgiftsanmeldelser

1. Alle udgiftsanmeldelser skal omfatte de udgifter, som endelige støttemodtagere har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne, og den tilsvarende offentlige eller private støtte.

2. Udgifterne skal svare til de betalinger, som de endelige støttemodtagere har foretaget. De skal dokumenteres med kvitterede fakturaer eller regnskabsbilag med tilsvarende bevisværdi.

3. For at være berettiget til støtte fra fonden skal en udgift være faktisk afholdt tidligst 1. januar det år, som den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program, vedrører, jf. artikel 20, stk. 5, tredje afsnit. De samfinansierede foranstaltninger må ikke være afsluttet før støtteberettigelsesens begyndelsesdato.

4. Reglerne for udgifters støtteberettigelse i forbindelse med foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne og samfinansieres af fonden i overensstemmelse med artikel 3, vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 36

Ubeskærte betalinger til de endelige støttemodtagere

Medlemsstaterne sørger for, at den ansvarlige myndighed sikrer, at de endelige støttemodtagere modtager den fulde offentlige støtte så hurtigt som muligt. Der må ikke fradrages eller tilbageholdes nogen beløb eller opkræves yderligere særlige omkostninger eller andre omkostninger med tilsvarende virkning, som reducerer det beløb, der udbetales til de endelige støttemodtagere, forudsat at de endelige støttemodtagere opfylder alle kravene med hensyn til foranstaltningernes og udgifternes støtteberettigelse.

*Artikel 37***Anvendelse af euroen**

1. Beløb i udkastet til medlemsstaternes flerårige og årlige programmer, jf. henholdsvis artikel 18 og 20, godkendte udgiftsanmeldelser, betalingsanmodninger, jf. artikel 27, stk. 1, litra n), udgifter, der er omhandlet i fremskridtsrapporten om gennemførelsen af det årlige program, jf. artikel 39, stk. 4, samt den endelige rapport om gennemførelsen af det årlige program, jf. artikel 51, angives i euro.

2. Kommissionens finansieringsbeslutninger, som godkender medlemsstaternes årlige programmer, jf. tredje afsnit i artikel 20, stk. 5, tredje afsnit, og Kommissionens forpligtelser og betalinger angives og gennemføres i euro.

3. De medlemsstater, der ikke har indført euroen som national valuta på datoen for betalingsanmodningen, omregner udgifterne i national valuta til euro. Beløbet omregnes til euro til Kommissionens månedlige regnskabsvekselkurs for den måned, hvor udgifterne er bogført i de regnskaber, som den ansvarlige myndighed for det pågældende program fører. Kommissionen offentliggør hver måned denne kurs elektronisk.

4. Når en medlemsstat indfører euroen som national valuta, finder omregningsproceduren i stk. 3 fortsat anvendelse på alle udgifter, der er opført i godkendelsesmyndighedens regnskaber inden ikrafttrædelsesdatoen for den faste omregningskurs mellem den nationale valuta og euroen.

*Artikel 38***Forpligtelser**

Fællesskabets budgetmæssige forpligtelser indgås hvert år på grundlag af Kommissionens finansieringsbeslutning, som godkender det årlige program, jf. artikel 20, stk. 5, tredje afsnit.

*Artikel 39***Betalinger — Forfinansiering**

1. Kommissionen udbetaler bidragene fra fonden i overensstemmelse med de budgetmæssige forpligtelser.

2. Udbetalingerne sker i form af forfinansiering og betaling af saldoen. Beløbene udbetales til den ansvarlige myndighed, som medlemsstaten har udpeget.

3. Der udbetales en første forfinansiering til medlemsstaten på 50 % af det beløb, der er tildelt i henhold til den finansieringsbeslutning, der godkender af det årlige program, senest 60 dage efter, at denne beslutning er vedtaget.

4. Der udbetales endnu en forfinansiering senest tre måneder efter, at Kommissionen inden for to måneder efter den formelle fremlæggelse af en betalingsanmodning fra en medlemsstat har godkendt en fremskridtsrapport om gennemførelsen af det årlige program og en godkendt udgiftsanmeldelse, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, litra a), og artikel 35, og som godtgør, at udgifterne har udgjort mindst 60 % af den første forfinansiering.

Den anden forfinansiering fra Kommissionen kan ikke overstige 50 % af det samlede beløb, der er tildelt i henhold til den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program, og, såfremt en medlemsstat nationalt har indgået udgiftsforpligtelser for et beløb, der er mindre end beløbet i den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program, under alle omstændigheder forskellen mellem de fællesskabsmidler, som medlemsstaten rent faktisk har forpligtet sig til at betale til de projekter, der er udvalgt inden for rammerne af det årlige program, og den første forfinansiering.

5. De renter, som forfinansieringen eventuelt afkaster, konteres det pågældende årlige program, idet det betragtes som en indtægt for medlemsstaten som nationalt offentligt bidrag og skal anmeldes til Kommissionen i forbindelse med udgiftsanmeldelsen vedrørende den endelige rapport om gennemførelsen af det pågældende årlige program.

6. De beløb, der er udbetalt som forfinansiering, udlignes i regnskaberne, når det årlige program afsluttes.

*Artikel 40***Betaling af saldo**

1. Kommissionen betaler saldoen, forudsat at den senest ni måneder efter den slutdato for udgifternes støtteberettigelse, som er fastsat i den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program, har modtaget følgende dokumenter:

- a) en godkendt udgiftsanmeldelse, der er behørigt udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, litra a), og artikel 35, og en anmodning om betaling af saldoen eller en erklæring om godtgørelse
- b) den afsluttende rapport om gennemførelsen af det årlige program, jf. artikel 51
- c) den årlige revisionsrapport, udtalelse og erklæring, som er omhandlet i artikel 30, stk. 3.

Saldoen betales kun, hvis den endelige rapport om gennemførelsen af det årlige program og erklæringen om, at anmodningen om betaling af saldoen er gyldig, accepteres.

2. Hvis den ansvarlige myndighed ikke inden fristens udløb fremlægger de dokumenter, som er anført i stk. 1, i et acceptabelt format, frigør Kommissionen den del af den budgetmæssige forpligtelse for det tilsvarende årlige program, som ikke er blevet brugt til betaling af forfinansieringen.

3. Den procedure med automatisk frigørelse, som er omhandlet i stk. 2, suspenderes med hensyn til beløbet for de pågældende projekter, når der på medlemsstatsplan verserer en retssag eller administrativ klage med opsættende virkning på det tidspunkt, hvor de dokumenter, som er anført i stk. 1, fremlægges. Medlemsstaten giver i den delvise endelige rapport, som den fremlægger, detaljerede oplysninger om disse projekter og indsender hver sjette måned rapporter om de fremskridt, der er

gjort med hensyn til disse projekter. Senest tre måneder efter afslutningen af retssagen eller den administrative klageprocedure fremlægger medlemsstaten de dokumenter, som kræves efter stk. 1, for de pågældende projekter.

4. Den frist på ni måneder, som er omhandlet i stk. 1, ophører med at løbe, hvis Kommissionen har vedtaget en beslutning om suspension af udbetalingerne af samfinansieringen til det relevante årlige program i overensstemmelse med artikel 42. Fristen begynder at løbe igen fra den dato, hvor Kommissionens beslutning som omhandlet i artikel 42, stk. 3, er blevet meddelt medlemsstaten.

5. Med forbehold af artikel 41 informerer Kommissionen senest seks måneder efter, at den har modtaget de dokumenter, som er anført i nærværende artikels stk. 1, medlemsstaten om det udgiftsbeløb, som Kommissionen anerkender, at fonden skal dække, og om de finansielle korrektioner, som måtte følge af forskellen mellem de anmeldte udgifter og de anerkendte udgifter. Medlemsstaten har tre måneder til at fremsætte bemærkninger.

6. Senest tre måneder efter, at Kommissionen har modtaget medlemsstatens bemærkninger, træffer den beslutning om det udgiftsbeløb, som det anerkendes, at fonden skal dække, og inddriver den saldo, der fremkommer som forskellen mellem de endeligt anerkendte udgifter og de beløb, som allerede er udbetalt til denne medlemsstat.

7. Forudsat at der er tilstrækkelige budgetmidler til rådighed, betaler Kommissionen saldoen senest 60 dage efter den dato, hvor den accepterer de dokumenter, som er anført i stk. 1. Resten af den budgetmæssige forpligtelse frigøres senest seks måneder efter betalingen.

Artikel 41

Tilbageholdelse af betalinger

1. Betalingen tilbageholdes i en periode på højst seks måneder af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede som omhandlet i finansforordningen, hvis:

- a) der i en rapport fra et nationalt revisionsorgan eller et fællesskabsrevisionsorgan er tegn på betydelige mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemerne
- b) den anvisningsberettigede er nødt til at foretage yderligere kontrol, fordi han har fået kendskab til oplysninger, der peger i retning af, at udgifter i en godkendt udgifts-anmeldelse er behæftet med en væsentlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret.

2. Medlemsstaten og den ansvarlige myndighed underrettes straks om begrundelsen for tilbageholdelsen af betalingen. Betalingen tilbageholdes indtil medlemsstaten træffer de fornødne foranstaltninger.

Artikel 42

Suspension af betalinger

1. Kommissionen kan suspendere alle eller en del af forfinansierings- og saldobetalingerne, hvis:

- a) der er konstateret en væsentlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som berører

pålideligheden af proceduren for attestering af betalinger, og der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger på dette punkt, eller

- b) udgifterne i en godkendt udgifts-anmeldelse er behæftet med en væsentlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret, eller
- c) en medlemsstat ikke har efterkommet de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 31 og 32.

2. Kommissionen kan beslutte at suspendere forfinansierings- og saldobetalingerne efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for en frist på tre måneder.

3. Kommissionen bringer suspensionen af forfinansierings- og saldobetalingerne til ophør, når den finder, at medlemsstaten har truffet de foranstaltninger, som er nødvendige for, at suspensionen kan ophæves.

4. Hvis medlemsstaten ikke træffer de nødvendige foranstaltninger, kan Kommissionen træffe beslutning om at annullere hele eller en del af fællesskabsbidraget til det årlige program, jf. artikel 46.

Artikel 43

Opbevaring af dokumenter

Uden at dette berører bestemmelserne om statsstøtte i traktatens artikel 87, sikrer den ansvarlige myndighed, at alle bilag vedrørende udgifter og revisioner i forbindelse med de pågældende programmer opbevares til brug for Kommissionen og Revisionsretten i en periode på fem år efter afslutningen af programmerne, i overensstemmelse med artikel 40, stk. 1.

Denne periode afbrydes, hvis der indledes en retssag, eller hvis Kommissionen fremsætter behørigt begrundet anmodning herom.

Dokumenterne opbevares enten som originaler eller bekræftede kopier på almindeligt anerkendte datamedier.

KAPITEL VIII

FINANSIELLE KORREKTIONER

Artikel 44

Finansielle korrektioner foretaget af medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne har i første instans ansvaret for at undersøge uregelmæssigheder og reagerer på tegn på større ændringer, som har indflydelse på arten af eller betingelserne for gennemførelsen af eller kontrollen med programmerne og foretager de nødvendige finansielle korrektioner.

2. Medlemsstaterne foretager de nødvendige finansielle korrektioner med hensyn til de enkeltstående eller systemrelaterede uregelmæssigheder, som afsløres i forbindelse med foranstaltninger eller årlige programmer.

De korrektioner, som medlemsstaten foretager, består i annullering og om muligt inddrivelse af hele eller en del af Fællesskabets bidrag. Hvis beløbet ikke tilbagebetales inden for

den frist, som den pågældende medlemsstat har fastsat, skal der betales morarenter, som beregnes ved anvendelse af den rentesats, som er omhandlet i artikel 47, stk. 2. Medlemsstaten tager hensyn til uregelmæssighedernes art og alvor og det økonomiske tab for fonden.

3. I tilfælde af systemrelaterede uregelmæssigheder udvider den pågældende medlemsstat sine undersøgelser til at omfatte alle transaktioner, som kan tænkes at være berørt.

4. Medlemsstaterne medtager i den endelige rapport om gennemførelsen af det årlige program, jf. artikel 51, en liste over annullationsprocedurer, der er indledt for det pågældende årlige program.

Artikel 45

Kommissionens revision af regnskaberne og finansielle korrektioner

1. Uden at det berører Revisionsrettens beføjelser og den kontrol, som medlemsstaterne foretager i henhold til nationale love og administrative bestemmelser, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen med mindst tre arbejdsdages varsel foretage kontrol på stedet, herunder stikprøvekontrol, af de foranstaltninger, der finansieres af fonden, og af forvaltnings- og kontrolsystemerne. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat herom, så den kan modtage den nødvendige bistand. Tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter fra den pågældende medlemsstat kan deltage i denne kontrol.

Kommissionen kan anmode den pågældende medlemsstat om at foretage kontrol på stedet for at undersøge nøjagtigheden af en eller flere transaktioner. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i denne kontrol.

2. Hvis Kommissionen efter at have foretaget den nødvendige kontrol konkluderer, at en medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 31, suspenderer den forfinansierings- eller saldobetalingen i overensstemmelse med artikel 42.

Artikel 46

Kriterier for korrektionerne

1. Kommissionen kan foretage finansielle korrektioner ved at annullere hele eller en del af Fællesskabets bidrag til et årligt program, hvis den efter den nødvendige gennemgang konkluderer, at:

- a) der er en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som har bragt det bidrag fra Fællesskabet, der allerede er udbetalt til programmet, i fare
- b) udgifterne i en godkendt udgiftsanmeldelse er ukorrekte og ikke er blevet korrigeret af medlemsstaten, inden korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke

- c) en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 31, inden korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke.

Kommissionen træffer beslutning under hensyntagen til eventuelle bemærkninger fra medlemsstaten.

2. Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på konstaterede enkeltstående uregelmæssigheder, idet den tager hensyn til, om uregelmæssigheden er systemrelateret, ved afgørelsen af, om der bør anvendes en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion. Hvis uregelmæssigheden har tilknytning til en udgiftsanmeldelse, for hvilken revisionsmyndigheden i henhold til artikel 30, stk. 3, litra b), tidligere har afgivet en positiv erklæring, formodes det, at der er tale om et systemrelateret problem, som giver anledning til anvendelse af en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion, medmindre medlemsstaten inden for tre måneder kan fremlægge et bevis, som afkræfter denne formodning.

3. Når Kommissionen fastsætter korrektionens størrelse, tager den hensyn til uregelmæssighedens omfang og omfanget og de finansielle virkninger af de mangler, der er konstateret ved det pågældende årlige program.

4. Når Kommissionen baserer sin holdning på forhold, som er fastslået af revisorer uden for dens egne tjenestegrene, drager den sine egne konklusioner vedrørende de finansielle følger efter gennemgang af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet i henhold til artikel 32, rapportererne om anmeldte uregelmæssigheder og eventuelle svar fra medlemsstaten.

Artikel 47

Tilbagebetaling

1. Alle tilbagebetalinger til Den Europæiske Unions almindelige budget skal ske før den forfaldsdato, der er angivet på indtægtsordren, som udarbejdes i overensstemmelse med artikel 72 i finansforordningen. Denne forfaldsdato skal være den sidste dag i den anden måned, der følger efter udstedelsen af indtægtsordren.

2. Enhver forsinkelse med tilbagebetalingen giver anledning til betaling af morarenter fra forfaldsdatoen og til datoen for den faktiske betaling. Rentesatsen er den sats, som Den Europæiske Centralbank pr. den første kalenderdag i forfaldsmånedens anvender på sine væsentligste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, Serie C, forhøjet med tre og et halvt procentpoint.

Artikel 48

Medlemsstaternes forpligtelser

En finansiel korrektion foretaget af Kommissionen berører ikke medlemsstatens forpligtelse til at foretage inddrivelsler i henhold til artikel 44.

KAPITEL IX

OVERVÅGNING, EVALUERING OG RAPPORTER*Artikel 49***Overvågning og evaluering**

1. Kommissionen overvåger regelmæssigt fonden i samarbejde med medlemsstaterne.

2. Fondens evalueres af Kommissionen i partnerskab med medlemsstaterne for at vurdere de iværksatte foranstaltningers relevans, effektivitet og virkninger i lyset af det generelle mål, der er fastsat i artikel 2, i forbindelse med udarbejdelsen af de rapporter, der er omhandlet i artikel 50, stk. 3.

3. Kommissionen vurderer også komplementariteten mellem de foranstaltninger, der gennemføres under fonden, og de foranstaltninger, der henhører under andre relevante fællesskabs-politikker, -instrumenter og -initiativer.

*Artikel 50***Rapporteringsforpligtelser**

1. Den ansvarlige myndighed i hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at projekterne overvåges og evalueres.

Med henblik herpå skal aftaler og kontrakter, som den indgår med de organisationer, der er ansvarlige for gennemførelsen af foranstaltningerne, indeholde bestemmelser om, at der regelmæssigt skal fremlægges detaljerede rapporter om, hvor langt man er nået med gennemførelsen og opfyldelsen af de fastsatte mål, og disse rapporter skal danne grundlag for henholdsvis fremskridtsrapporten og den endelige rapport om gennemførelsen af det årlige program.

2. Medlemsstaterne forelægger senest den 30. juni 2012 for perioden 2008-2010 og senest den 30. juni 2015 for perioden 2011-2013 Kommissionen en evalueringsrapport om resultaterne og virkningerne af de foranstaltninger, der er samfinansieret af fonden.

3. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2012 for perioden 2008-2010 og senest den 31. december 2015 for perioden 2011-2013 Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en efterfølgende evalueringsrapport.

*Artikel 51***Endelig rapport om gennemførelsen af det årlige program**

1. Den endelige rapport om gennemførelsen af det årlige program skal indeholde følgende oplysninger for at sikre et klart overblik over gennemførelsen af programmet:

a) den finansielle og operationelle gennemførelse af det årlige program

b) de fremskridt, der er gjort med hensyn til at gennemføre det flerårige program og dets prioriteter i forhold til de særlige kontrollerbare mål, idet der, når det er muligt, foretages en kvantificering af indikatorerne

c) de foranstaltninger, som den ansvarlige myndighed har truffet for at sikre en korrekt og effektiv gennemførelse, navnlig:

i) overvågnings- og evalueringsforanstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende dataindsamling

ii) en oversigt over alle større problemer i forbindelse med gennemførelsen af det operationelle program og de foranstaltninger, som er truffet

iii) anvendelsen af teknisk bistand

d) de foranstaltninger, der er truffet for at informere om og sikre offentlig omtale af de årlige og flerårige programmer.

2. Rapporten kan godkendes, når den indeholder alle de i stk. 1 fastsatte oplysninger. Kommissionen træffer inden for to måneder efter at have modtaget alle de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, en afgørelse om indholdet af den rapport, som den ansvarlige myndighed har forelagt, og afgørelsen meddeles medlemsstaterne. Hvis Kommissionen ikke reagerer inden udløbet af den fastsatte frist, betragtes rapporten som godkendt.

KAPITEL X

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 52***Udvalg**

1. Kommissionen bistås af det fælles udvalg for solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, som nedsættes ved beslutning nr. 574/2007/EF.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4 samt stk. 5, litra b), og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Tidsfristerne i artikel 5a, stk. 3, litra c), og stk. 4, litra b) og e), i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til seks uger.

*Artikel 53***Revision**

Europa-Parlamentet og Rådet tager denne beslutning op til revision på grundlag af et forslag fra Kommissionen senest den 30. juni 2013.

*Artikel 54***Overgangsbestemmelser**

1. Denne beslutning er ikke til hinder for, at den støtte, som Kommissionen har godkendt på grundlag af beslutning 2004/904/EF eller enhver anden retsforordning, der finder anvendelse på den pågældende støtte pr. 31. december 2007, videreføres eller ændres, herunder annulleres helt eller delvis.

2. Når Kommissionen vedtager beslutninger om samfinansiering under denne fond, tager den hensyn til de foranstaltninger, som er vedtaget på grundlag af beslutning 2004/904/EF før den 7. juni 2007, og som har finansielle virkninger i den periode, som samfinansieringen vedrører.

3. Forpligtelser, der er indgået i forbindelse med samfinansieringer, som er godkendt af Kommissionen mellem den 1. januar 2005 og den 31. december 2007, og for hvilke de dokumenter, der er nødvendige for, at programmerne kan afsluttes, ikke er sendt til Kommissionen inden for fristen for fremlæggelse af den endelige rapport, frigøres automatisk af Kommissionen senest den 31. december 2010, hvilket giver anledning til tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb.

Beløb, der vedrører foranstaltninger eller programmer, som er suspenderet på grund af en retssag eller en administrativ klage med opsættende virkning, lades ude af betragtning ved beregningen af det beløb, som skal frigøres automatisk.

4. Medlemsstaterne forelægger senest den 30. juni 2009 Kommissionen en evalueringsrapport om resultaterne og virkningerne af de foranstaltninger, som samfinansieres af fonden, vedrørende perioden 2005-2007.

5. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2009 Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og

Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om de opnåede resultater og de kvalitative og kvantitative aspekter af gennemførelsen af fonden for perioden 2005-2007.

*Artikel 55***Ophævelse**

Beslutning 2004/904/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2008.

*Artikel 56***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne beslutning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 2008 med undtagelse af artikel 13, 17, 18, 20, 23, 25, artikel 31, stk. 2 og 5, artikel 32, artikel 35, stk. 4, og artikel 52, som anvendes fra den 7. juni 2007.

*Artikel 57***Adressater**

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. maj 2007.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

G. GLOSER

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 574/2007/EF

af 23. maj 2007

om oprettelse af Fonden for De Ydre Grænser for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Hver medlemsstat er med til at sikre et højt og ensartet niveau for personkontrollen ved og overvågningen af EU-medlemsstaternes ydre grænser inden for rammerne af fælles regler, men nogle medlemsstater bærer en tungere byrde end andre.
- (2) Forskellen i byrden skyldes medlemsstaternes forskellige situationer med hensyn til deres ydre grænsers geografi, antallet af autoriserede og operative grænseovergangssteder, migrationspresset, både fra lovlige og ulovlige indvandrere, de forskellige risici og trusler og endelig de nationale tjenesters arbejdsbyrde i forbindelse med behandlingen af visumansøgninger og udstedelse af visa.
- (3) Byrdefordelingen mellem medlemsstaterne og EU i forbindelse med forvaltningen af de ydre grænser er en af de fem bestanddele af den fælles politik for forvaltning af de ydre grænser, som Kommissionen foreslog i sin meddelelse af 7. maj 2002 »På vej mod en integreret forvaltning af de ydre grænser for medlemslandene af Den Europæiske Union«, og som Rådet godkendte i sin »Plan for forvaltning af EU-medlemsstaternes ydre grænser« af 14. juni 2002.
- (4) Selv om Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæiskagentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser ⁽⁴⁾ udgør et vigtigt skridt hen imod en gradvis udvikling af den operationelle dimension af det europæiske fælles integrerede grænseforvaltningssystem, kræver gennemførelsen af effektive fælles standarder for kontrol og overvågning af de ydre grænser en fællesskabsmekanisme for finansiel solidaritet med henblik på at støtte de medlemsstater, der til gavn for Fællesskabet permanent bærer en tung finansiel byrde.

- (5) Det fælles lovgivningskorpus som fastlagt ved især Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om oprettelse af en EF-kodeks om reglerne for personers bevægelser hen over grænser (Schengen) ⁽⁵⁾, foreskriver grænsekontroller for at medvirke til at bekæmpe ulovlig indvandring og menneskehandel og for at forebygge enhver trussel mod medlemsstaternes indre sikkerhed, mens det samtidig foreskriver, at grænsekontroller skal udføres på en måde, der fuldt ud respekterer menneskers værdighed.
- (6) Fonden for De Ydre Grænser (i det følgende benævnt »fonden«) bør udtrykke solidaritet gennem finansiel bistand til de medlemsstater, som anvender Schengen-reglerne om de ydre grænser.
- (7) Denne finansielle bistand bør tilrettelægges sådan, at den samtidig danner bro til EU's tidligere bidrag til de medlemsstater, som ved denne beslutnings ikrafttræden endnu ikke anvender alle Schengen-reglernes bestemmelser, uden blot at udgøre en videreførelse af de foranstaltninger, som tidligere blev finansieret via andre kilder, der er omfattet af Den Europæiske Unions almindelige budget. I sådanne tilfælde bør fonden bistå de medlemsstater, der forbereder sig på fuld deltagelse så hurtigt som muligt, i overensstemmelse med Haag-programmet af den 4.-5. november 2004.
- (8) Desuden bør fonden tage hensyn til specifikke situationer, såsom transit over land for tredjelandsstatsborgere, som nødvendigvis skal passere gennem en eller flere medlemsstaters område for at kunne rejse mellem to dele af deres eget land, som ikke grænser op til hinanden, ikke kun i den eller de pågældende medlemsstaters egne interesser, men også til gavn for alle de medlemsstater, som har ophævet kontrollen ved deres indre grænser. I sådanne tilfælde bør det klart fastsættes, hvilke foranstaltninger der skal finansieres, og fordelingen af midlerne bør fastlægges på grundlag af en faktisk vurdering af behovene i forbindelse med disse foranstaltninger.
- (9) For at sikre ensartet kontrol ved de ydre grænser af høj kvalitet og en fleksibel trafik over grænserne bør fonden bidrage til udviklingen af et fælles integreret europæisk grænseforvaltningssystem, der omfatter alle foranstaltninger vedrørende politik, lovgivning, systematisk samarbejde, fordeling af byrden, personale, udstyr og teknologi, der

⁽¹⁾ EUT C 88 af 11.4.2006, s. 15.

⁽²⁾ EUT C 115 af 16.5.2006, s. 47.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.12.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.5.2007.

⁽⁴⁾ EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

træffes på forskellige niveauer af medlemsstaternes kompetente myndigheder i indbyrdes samarbejde og hvis nødvendigt sammen med andre aktører, bl.a. under anvendelse af Den Europæiske Unions firestrengede grænsesikkerhedsmodel og integrerede risikoanalyse.

- (10) I overensstemmelse med protokol nr. 5 til tiltrædelsesakten af 2003 ⁽¹⁾ om persontransitten mellem Kaliningrad-regionen og de andre dele af Den Russiske Føderation bør fonden afholde eventuelle supplerende udgifter, der opstår som følge af gennemførelsen af den specifikke bestemmelse i gældende fællesskabsret vedrørende sådan transit.
- (11) Som supplement til det operative samarbejde, der udvikles i regi af det europæiske agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser, oprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004 (i det følgende benævnt »agenturet«), og i tillæg til de midler, der tildeles medlemsstaterne, bør fonden også kunne gøre det muligt for Fællesskabet at sætte ind mod svagheder ved strategiske grænseovergangssteder ved at samfinansiere specifikke foranstaltninger til at råde bod på disse svagheder på grundlag af et specifikt beløb, der hvert år afsættes til sådanne foranstaltninger.
- (12) Fonden bør omfatte støtte til nationale foranstaltninger og samarbejde mellem medlemsstaterne vedrørende visumpolitik og andre førgrænse-aktiviteter, der finder sted i en fase, som går forud for kontrollen ved de ydre grænser. Den effektive forvaltning af de aktiviteter, der organiseres af medlemsstaternes konsulære tjenester i tredjelande, er til gavn for den fælles visumpolitik som led i et system med flere lag, der sigter mod at lette lovlig rejseaktivitet og bekæmpe ulovlig indvandring i Den Europæiske Union og udgør en integrerende del af det europæiske fælles integrerede grænseforvaltningssystem.
- (13) Fonden bør på grund af sit anvendelsesområde og formål under ingen omstændigheder yde støtte til aktioner vedrørende områder og centre, hvor personer tilbageholdes i tredjelande.
- (14) Der bør indføres objektive kriterier for fordelingen af de disponible årlige midler mellem medlemsstaterne. Disse kriterier bør opdeles i henhold til, hvilken type grænse der er tale om, under hensyntagen til tilstrømningen og trusselsgraden ved medlemsstaternes ydre grænser.
- (15) Anvendelsen af disse kriterier bør tages op til revision i 2010 for at give mulighed for at tage hensyn til eventuelle nye omstændigheder, herunder navnlig omstændigheder, der måtte opstå på grund af ændringer i selve de ydre grænser.
- (16) I betragtning af agenturets opgave med at bistå medlemsstaterne ved gennemførelsen af de operationelle aspekter af forvaltningen af de ydre grænser og med henblik på at udvikle komplementariteten mellem agenturets opgaver og medlemsstaternes ansvar for kontrol og overvågning af de ydre grænser bør Kommissionen høre agenturet om de

udkast til flerårige programmer, som medlemsstaterne fremlægger, og om de strategiske retningslinjer, som Kommissionen udarbejder.

- (17) Kommissionen kan desuden anmode agenturet om at bidrage til Kommissionens vurdering af fondens indvirkning på udviklingen af politikken og lovgivningen om kontrol af de ydre grænser, synergien mellem fonden og agenturets opgaver og hensigtsmæssigheden af kriterierne for fordeling af midlerne mellem medlemsstaterne i lyset af EU's mål på dette område.
- (18) Denne beslutning skal indgå i en sammenhængende ramme, som også omfatter Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF af 23. maj 2007 om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 575/2007/EF af 23. maj 2007 om oprettelse af Den Europæiske Tilbagesendelsesfond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme ⁽³⁾ og Rådets beslutning nr. .../2007/EF af ... om oprettelse af Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme ⁽⁴⁾, som har til formål at sikre en rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne, for så vidt angår den finansielle byrde, der følger af indførelsen af integreret forvaltning af EU's ydre grænser og gennemførelsen af fælles politikker for asyl og indvandring, som er udviklet i overensstemmelse med afsnit IV i tredje del af traktaten.
- (19) En medlemsstat bør ikke samtidig deltage i denne fond og i et fremtidigt midlertidigt instrument, som skal hjælpe de støtteberettigede medlemsstater med at finansiere foranstaltninger ved EU's nye ydre grænser med henblik på gennemførelse af Schengen-reglerne og kontrollen ved de ydre grænser.
- (20) Der bør være synergi mellem foranstaltningerne, der støttes under denne fond og de aktioner, der støttes via fællesskabsinstrumenter for bistand til tredjelande, og de bør finde sted inden for rammerne af EU's udenrigspolitik, navnlig strategien for den eksterne dimension af frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (21) Fondens støtte ville være mere effektiv og mere målrettet, hvis samfinansieringen af de støtteberettigede foranstaltninger var baseret på en strategisk flerårig programmering, som hver medlemsstat udarbejder i dialog med Kommissionen.
- (22) På grundlag af strategiske retningslinjer, som vedtages af Kommissionen, bør hver medlemsstat udarbejde et flerårigt programmeringsdokument, der tager hensyn til dens specifikke situation og behov og beskriver dens udviklingsstrategi, som bør udgøre rammen for forberedelserne til gennemførelsen af de foranstaltninger, der skal anføres i de årlige programmer.

⁽²⁾ Se side 1 i denne EUT.

⁽³⁾ Se side 45 i denne EUT.

⁽⁴⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽¹⁾ EUT L 236 af 23.9.2003, s. 946.

- (23) I forbindelse med de gennemførelsesmåder der er omhandlet i artikel 53, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«), bør der fastsættes betingelser, som gør det muligt for Kommissionen at udøve sig sit ansvar for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget, og forpligtelserne i forbindelse med medlemsstaternes samarbejde bør præciseres. Ved at anvende disse betingelser ville Kommissionen kunne sikre sig, at medlemsstaterne anvender fonden lovligt og korrekt og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, jf. finansforordningens artikel 27 og artikel 48, stk. 2.
- (24) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at sikre, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt samt kvaliteten af gennemførelsen. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastsætte de overordnede principper og nødvendige funktioner, som alle programmerne bør overholde.
- (25) Da fonden vil kunne yde støtte til en medlemsstats nationale foranstaltninger til gennemførelse af Schengen-reglerne, lige fra kontrol af de ydre grænser til visumpolitikken, kan flere myndigheder i en medlemsstat være inddraget på forskellige niveauer og steder. Det bør derfor tillades medlemsstaterne at udpege flere godkendelses- og revisionsmyndigheder, forudsat at der er en klar tildeling af opgaver inden for hver af disse myndigheder.
- (26) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet bør medlemsstaterne have det primære ansvar for gennemførelsen af og kontrollen med fondens aktiviteter.
- (27) Medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til forvaltnings- og kontrolsystemer, godkendelse af udgifter og forebyggelse, afsløring og korrektion af uregelmæssigheder og overtrædelser af fællesskabslovgivningen bør fastlægges for at sikre en effektiv og korrekt gennemførelse af deres flerårige og årlige programmer. Navnlig med hensyn til forvaltning og kontrol er det nødvendigt at fastlægge, hvordan medlemsstaterne sikrer, at systemerne er indført og fungerer tilfredsstillende.
- (28) Uden at det berører Kommissionens beføjelser med hensyn til finanskontrol, bør der tilskyndes til samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område.
- (29) Effektiviteten og virkningen af de foranstaltninger, som fonden støtter, afhænger også af evalueringen af disse foranstaltninger og formidlingen af deres resultater. Medlemsstaternes og Kommissionens respektive ansvar på dette område og de ordninger, der skal sikre evalueringens pålidelighed samt kvaliteten af de tilhørende oplysninger, bør formaliseres.
- (30) Foranstaltningerne bør evalueres med henblik på en midtvejsrevision og en konsekvensanalyse, og evalueringsprocessen bør integreres i opfølgningen af projekterne.
- (31) Da det er vigtigt, at fællesskabsmidlerne er synlige, bør Kommissionen udstikke retningslinjer for at fremme, at alle myndigheder, ikke-statslige organisationer, internationale organisationer eller andre enheder, der modtager tilskud fra denne fond, på passende vis anerkender den modtagne støtte, idet der tages hensyn til den praksis, der eksisterer i forbindelse med andre instrumenter med delt forvaltning, f.eks. strukturfondene.
- (32) I denne beslutning fastlægges der for hele programmets varighed en finansieringsramme, der udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 37 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning⁽²⁾.
- (33) Målet for denne beslutning, nemlig at støtte indførelsen af et europæisk fælles integreret grænseforvaltningssystem, som bl.a. omfatter forvaltningen af de aktiviteter, der organiseres af medlemsstaternes konsulære og øvrige tjenester i tredjelande i forbindelse med tilstrømning af tredjelandstatsborgere til medlemsstaternes område og kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne beslutning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (34) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne beslutning, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽³⁾.
- (35) Da foranstaltningen i denne beslutning vedrørende vedtagelse af strategiske retningslinjer er af generel karakter og har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning, herunder ved at lade visse sådanne bestemmelser udgå eller ved at supplere denne beslutning med nye ikke-væsentlige bestemmelser, bør foranstaltningen vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF. Af effektivitetshensyn bør de frister, som normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, afkortes for så vidt angår vedtagelsen af de strategiske retningslinjer.

⁽²⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

⁽¹⁾ EUT L 248 af 16.9.2002, s. 1. Ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 (EUT L 390 af 30.12.2006, s. 1).

- (36) For at sikre rettidig gennemførelse af fonden bør visse bestemmelser i denne beslutning finde anvendelse fra den 1. januar 2007.
- (37) For Islands og Norges vedkommende er denne beslutning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A og B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne ⁽¹⁾.
- (38) Der bør udarbejdes en ordning, som giver repræsentanter for Island og Norge mulighed for at deltage som associeret i arbejdet i de udvalg, der bistår Kommissionen ved udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser. En sådan ordning er omhandlet i den brevveksling mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge vedrørende udvalg, der bistår Europa-Kommissionen ved udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser ⁽²⁾, der er knyttet som bilag til den aftale, som er nævnt i betragtning 37.
- (39) For Schweiz' vedkommende er denne beslutning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/860/EF ⁽³⁾ om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i nævnte aftale.
- (40) Der bør udarbejdes en ordning, som giver repræsentanter for Schweiz mulighed for at deltage som associeret i arbejdet i de udvalg, der bistår Kommissionen ved udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser. En sådan ordning er omhandlet i en brevveksling mellem Fællesskabet og Schweiz, der er knyttet som bilag til den aftale, som er nævnt i betragtning 39.
- (41) Med henblik på at fastlægge de yderligere regler, som er nødvendige for gennemførelsen af dette instrument, bør der indgås en aftale mellem Fællesskabet og Island, Norge og Schweiz.
- (42) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som ikke er bindende for og ikke

finder anvendelse i Danmark. Inden 6 måneder efter datoen for vedtagelsen af denne beslutning til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i tredje del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne beslutning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.

- (43) Denne beslutning er et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ⁽⁴⁾ og Rådets efterfølgende afgørelse 2004/926/EF af 22. december 2004 om iværksættelse af nogle af Schengen-reglerne i Det Forenede Kongerige, Storbritannien og Nordirland ⁽⁵⁾. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (44) Denne beslutning er et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ⁽⁶⁾. Irland deltager ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (45) I overensstemmelse med traktatens artikel 67, stk. 2, andet led, finder proceduren i traktatens artikel 251, jf. ved Rådets afgørelse 2004/297/EF af 22. december 2004 om at få visse områder, der er omfattet af afsnit IV i tredje del i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, underlagt proceduren i artikel 251 i traktaten ⁽⁷⁾, anvendelse på de områder, der er omfattet af traktatens artikel 62, nr. 1, nr. 2, litra a), og nr. 3, samt artikel 63, nr. 2, litra b), og nr. 3, litra b) —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

KAPITEL I

EMNE, MÅL OG FORANSTALTNINGER

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

Ved denne beslutning oprettes Fonden for De Ydre Grænser (i det følgende benævnt »fonden«), for perioden 1. januar 2007 til 31. december 2013 som en del af en sammenhængende ramme, der også omfatter beslutning nr. 573/2007/EF, beslutning nr. 575/2007/EF og beslutning nr. .../2007/EF, med henblik på at bidrage til en styrkelse af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og anvendelsen af solidaritetsprincippet mellem medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 53.

⁽³⁾ EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78.

⁽⁴⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽⁵⁾ EUT L 395 af 31.12.2004, s. 70.

⁽⁶⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

⁽⁷⁾ EUT L 396 af 31.12.2004, s. 45.

I denne beslutning fastlægges de mål, som fonden bidrager til at nå, betingelserne for gennemførelsen af fonden, de disponible finansielle midler og kriterierne for fordelingen af disse midler.

Desuden fastlægges forvaltningsreglerne for fonden, herunder reglerne for den finansielle forvaltning, og overvågnings- og kontrolordninger, som er baseret på en ansvarsfordeling mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Artikel 2

Definitioner

I denne beslutning forstås ved

1. »ydre grænser«: medlemsstaternes landgrænser, herunder grænser ved indre vandveje (floder og søer), søgrænser samt lufthavne, søhavne og havne ved indre vandveje (floder og søer), der er omfattet af fællesskabsrettens bestemmelser om personers passage af de ydre grænser, uanset om disse grænser er midlertidige eller ej
2. »midlertidige ydre grænser«:
 - a) en fælles grænse mellem en medlemsstat, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, og en medlemsstat, der i henhold til sin tiltrædelsesakt er forpligtet til at anvende Schengen-reglerne fuldt ud, men for hvilken den relevante rådsafgørelse om bemyndigelse af den pågældende medlemsstat til at anvende disse regler fuldt ud endnu ikke er trådt i kraft
 - b) den fælles grænse mellem to medlemsstater, der i henhold til de respektive tiltrædelsesakter er forpligtet til at anvende Schengen-reglerne fuldt ud, men for hvilke den relevante rådsafgørelse om bemyndigelse af de pågældende medlemsstater til at anvende disse regler fuldt ud endnu ikke er trådt i kraft
3. »grænseovergangssted«: et af de kompetente myndigheder godkendt overgangssted for passage af de ydre grænser som meddelt i overensstemmelse med artikel 34, stk. 2, i forordning (EF) nr. 562/2006
4. »agenturet«: Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser, som er oprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004.

Artikel 3

Fondens generelle mål

1. Fonden bidrager til at nå følgende mål:
 - a) at sikre en effektiv tilrettelæggelse af kontrol, der omfatter både kontrol- og overvågningsopgaver i forbindelse med medlemsstaternes ydre grænser
 - b) at sikre, at medlemsstaterne forvalter strømmene af personer ved de ydre grænser effektivt for at sikre såvel et højt beskyttelsesniveau ved de ydre grænser som en

gnidningsløs passage af de ydre grænser i overensstemmelse med Schengen-reglerne, og principperne for respektfuld behandling og værdighed

- c) at sikre, at grænsevagterne anvender fællesskabsrettens bestemmelser om passage af de ydre grænser på en ensartet måde, navnlig forordning (EF) nr. 562/2006
- d) at forbedre forvaltningen af de aktiviteter, der organiseres af medlemsstaternes konsulære og øvrige tjenester i tredjelande i forbindelse med tilstrømning af tredjelandstatsborgere til medlemsstaternes område, og samarbejdet mellem medlemsstaterne på dette område.

2. Fonden bidrager til finansieringen af teknisk bistand på medlemsstaternes eller Kommissionens initiativ.

Artikel 4

Specifikke mål

1. Med hensyn til det mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra a), støtter fonden følgende specifikke mål:
 - a) gennemførelse af de henstillinger, operationelle standarder og former for bedste praksis, der fremkommer som resultat af det operative grænsekontrollamarbejde mellem medlemsstaterne
 - b) udvikling og anvendelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at forbedre systemerne for overvågning mellem grænseovergangsstederne
 - c) indførelse af foranstaltninger eller udvikling af effektive systemer, der gør det muligt metodisk at indsamle relevante oplysninger om udviklingen i de faktiske forhold tæt på, og umiddelbart bag de ydre grænser
 - d) sikring af en passende registrering af antallet af personer, der passerer alle former for ydre grænser (land-, luft- og søgrænser)
 - e) indførelse eller opgradering af et system for indsamling af statistiske og administrative oplysninger om kategorier af rejsende og antallet og arten af kontroller og overvågningsforanstaltninger ved de forskellige former for ydre grænser på grundlag af registrering og andre kilder til dataindsamling
 - f) etablering af en effektiv strukturel, strategisk og operationel koordinering mellem alle de myndigheder, der arbejder ved grænseovergangsstederne
 - g) forbedring af grænsevagternes kapacitet og kvalifikationer for så vidt angår udførelsen af deres overvågnings-, rådgivnings- og kontrolopgaver
 - h) forbedring af informationsudvekslingen på nationalt plan mellem de myndigheder, der er ansvarlige for forvaltningen af de ydre grænser, og mellem disse og andre myndigheder

med ansvar for migration og asyl samt andre relaterede spørgsmål

- i) fremme af kvalitetsstyringsstandarder.

2. Med hensyn til det mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra b), støtter fonden følgende specifikke mål:

- a) udvikling af nye arbejdsmetoder, logistiske foranstaltninger og den nyeste teknologi for at styrke systematisk personkontrol ved ind- og udrejse ved grænseovergangsstederne bortset fra ved midlertidige ydre grænser
- b) fremme af anvendelsen af teknologi og specialiseret uddannelse for de medarbejdere, der er ansvarlige for, at teknologien udnyttes effektivt
- c) fremme af informationsudveksling om og forbedring af uddannelserne vedrørende forfalskede eller falske rejse-dokumenter, herunder udvikling og spredning af fælles redskaber og praksis med henblik på afsløring af sådanne dokumenter
- d) fremme af en effektiv, tidstro søgning i data ved grænseovergangsstederne ved anvendelse af store informationssystemer, såsom Schengen informationssystemet (SIS) og visainformationssystemet (VIS), og en effektiv, tidstro informationsudveksling mellem alle grænseovergangsstederne ved de ydre grænser
- e) sørge for, at resultaterne af risikoanalyser gennemføres optimalt på det operationelle og tekniske plan.

3. Med hensyn til det mål, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), støtter fonden følgende specifikke mål:

- a) gradvis indførelse af ensartet uddannelse og ensartede kvalifikationer for grænsevagter i de enkelte medlemsstater, især ved gennemførelse af det fælles grundlæggende uddannelsesprogram, der udarbejdes af agenturet, og ved supplerende af agenturets aktiviteter på dette område på en sammenhængende måde
- b) støtte til og udvidelse af udvekslingen og udstationeringen af grænsevagter mellem medlemsstaterne som supplement til agenturets retningslinjer og aktiviteter på dette område
- c) fremme af anvendelsen af kompatibel ny teknologi ved de ydre grænser, når det er nødvendigt for en korrekt, effektiv eller ensartet anvendelse af reglerne
- d) fremme af myndighedernes evne til at anvende de samme procedurer og til hurtigt at træffe konsekvente beslutninger af høj kvalitet om passage af de ydre grænser, herunder om visumudstedelse

- e) fremme af anvendelsen af den fælles praktiske håndbog for grænsevagter

- f) etablering og opgradering af områder og centre til personer, der nægtes indrejse, eller som pågribes efter ulovlig passage af de ydre grænser eller når de nærmer sig de ydre grænser med henblik på ulovlig indrejse i medlemsstaternes område

- g) forbedring af sikkerheden i lokalerne ved grænseovergangsstederne for at garantere grænsevagternes sikkerhed og sikre, at udstyret, overvågningssystemerne og transportmidlerne er beskyttet.

4. Med hensyn til det mål, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra d), støtter fonden følgende specifikke mål:

- a) styrkelse af den operationelle kapacitet i netværket af indvandringsforbindelsesofficerer og fremme af et mere effektivt samarbejde mellem medlemsstaternes tjenester gennem netværket
- b) indførelse af foranstaltninger med henblik på at bistå medlemsstaterne og transportvirksomhederne i udførelsen af de pligter, de er blevet pålagt i henhold til Rådets direktiv 2004/82/EF af 29. april 2004 om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om passagerer⁽¹⁾ og artikel 26 i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser⁽²⁾ (i det følgende benævnt »Schengen-konventionen«) for at forhindre, at ulovlige indvandrere ankommer til de ydre grænser
- c) fremme af et mere effektivt samarbejde med luftfartsselskaberne i lufthavnene i afgangslændene, herunder ensartet uddannelse af luftfartsselskabernes medarbejdere vedrørende rejseudokumenter
- d) fremme af kvalitetsstyring og gode tjenester og infrastrukturfaciliteter i visumansøgningsprocessen
- e) fremme af samarbejdet mellem medlemsstaterne om forbedring af de konsulære tjenesters evne til at behandle visumansøgninger
- f) fremme af fælles efterforskningspraksis, ensartede administrative procedurer og beslutninger om visa i en medlemsstats konsulære tjenester i forskellige tredjelande
- g) støtte til fremskridt hen imod et systematisk og regelmæssigt samarbejde mellem forskellige medlemsstaters konsulære tjenester og andre tjenester, navnlig i forbindelse med VIS, herunder fælles anvendelse af ressourcer og

⁽¹⁾ EUT L 261 af 6.8.2004, s. 24.

⁽²⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4).

midler med henblik på udstedelse af visa, informationsudveksling, undersøgelser og efterforskning vedrørende visumansøgninger og udvikling af fælles centre for visumansøgninger

- h) fremme af nationale initiativer, der sigter mod indførelse af fælles efterforskningspraksis, ensartede administrative procedurer og beslutninger om visa truffet af forskellige medlemsstaters konsulære tjenester
- i) udvikling af fælles konsulære repræsentationer.

Artikel 5

Støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

1. Fonden støtter foranstaltninger i medlemsstaterne vedrørende de specifikke mål, der er fastsat i artikel 4, herunder særlig:
 - a) grænseovergangsinfrastrukturer og dertil knyttede bygninger, såsom grænsestationer, helikopterlandingspladser og baner eller bokse, hvor køretøjer eller personer kan stille sig i række ved grænseovergangsstederne
 - b) infrastrukturer, bygninger og systemer, der er nødvendige for overvågning mellem grænseovergangsstederne og beskyttelse mod ulovlig passage af de ydre grænser
 - c) operativt udstyr, såsom sensorer, videoovervågning, instrumenter til undersøgelse af dokumenter, afsløringsudstyr og mobile eller faste terminaler til søgning i SIS, VIS, det europæiske billedlagringssystem (FADO) og andre europæiske og nationale systemer
 - d) transportmidler til brug ved kontrollen af de ydre grænser, såsom motorkøretøjer, skibe, helikoptere og lette fly, som er specielt udstyret med elektronisk udstyr med henblik på overvågning af grænsen og opdagelse af personer i transportmidler
 - e) udstyr til tidstro informationsudveksling mellem relevante myndigheder
 - f) ikt-systemer
 - g) programmer for udstationering og udveksling af medarbejdere, såsom grænsevagter og medarbejdere ved indvandringsmyndighederne og de konsulære repræsentationer
 - h) uddannelse af medarbejderne ved de relevante myndigheder, herunder sprogundervisning
 - i) investeringer i udvikling, afprøvning og installering af den nyeste teknologi
 - j) undersøgelser og pilotprojekter med henblik på gennemførelse af de henstillinger, operationelle standarder og former for bedste praksis, der fremkommer som resultat af det operative grænsekontrollamarbejde mellem medlemsstaterne

- k) undersøgelser og pilotprojekter, der skal fremme innovation, lette udvekslingen af erfaringer og god praksis og forbedre kvaliteten af forvaltningen af de aktiviteter, der organiseres af medlemsstaternes konsulære og øvrige tjenester i tredjelande i forbindelse med tilstrømning af tredjelandstatsborgere til medlemsstaternes område, og samarbejdet mellem medlemsstaterne på dette område.

2. Fonden støtter ikke foranstaltninger vedrørende midlertidige ydre grænser, når disse foranstaltninger vedrører strukturinvesteringer, der er uforenelige med målet om at ophæve personkontrollen ved disse grænser, herunder særlig de foranstaltninger, som er omhandlet i stk. 1, litra a) og b).

Artikel 6

Den særlige transitordning

1. Fonden yder støtte til dækning af de mistede gebyrer for transitvisa og de yderligere omkostninger ved gennemførelsen af Forenklet Transitdokument (FTD)- og Forenklet Jernbanetransitdokument (FRTD)-ordningen i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 ⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 694/2003 ⁽²⁾.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 forstås ved yderligere omkostninger de omkostninger, der følger direkte af de specifikke krav i forbindelse med gennemførelsen af den særlige transitordning, og som ikke opstår som følge af udstedelsen af transitvisa eller andre visa.

Følgende former for yderligere omkostninger kan finansieres:

- a) infrastrukturinvesteringer
- b) uddannelse af medarbejdere, der gennemfører den særlige transitordning
- c) yderligere driftsomkostninger, herunder løn til de medarbejdere, der specifikt gennemfører den særlige transitordning.

3. De mistede gebyrer, som er omhandlet i stk. 1, beregnes på grundlag af det gebyrniveau for transitvisa, der er fastsat i bilag 12 til de fælles konsulære instrukser vedrørende visa inden for den finansielle ramme i artikel 14, stk. 9.

Artikel 7

Fællesskabsforanstaltninger

1. På Kommissionens initiativ kan op til 6 % af fondens disponible midler anvendes til at finansiere tværnationale foranstaltninger eller foranstaltninger af interesse for Fællesskabet som helhed (i det følgende benævnt »fællesskabsforanstaltninger«) vedrørende følgende mål:

- a) at bidrage til en forbedring af de aktiviteter, der organiseres af medlemsstaternes konsulære og øvrige tjenester i tredjelande i forbindelse med tilstrømning af tredjeland-

⁽¹⁾ EUT L 99 af 17.4.2003, s. 8.

⁽²⁾ EUT L 99 af 17.4.2003, s. 15.

statsborgere til medlemsstaternes område, og samarbejdet mellem medlemsstaterne på dette område, herunder flyforbindelsesofficerernes og indvandringsforbindelsesofficerernes indsats

- b) at fremme en gradvis medtagelse af toldkontrollen og dyre- og plantesundhedskontrollen i de integrerede grænseforvaltningsaktiviteter i overensstemmelse med udviklingen i politikken på dette område
- c) at bistå medlemsstaterne med støtteordninger i tilfælde af behørigt begrundede nødsituationer, der kræver hurtig indgriben ved medlemsstaternes ydre grænser.

2. For at være berettiget til støtte skal fællesskabsforanstaltninger nævnt under stk. 1, litra a) og b), specielt:

- a) fremme samarbejdet på fællesskabsplan om gennemførelsen af fællesskabslovgivningen og god praksis
- b) støtte etablering af tværnationale samarbejdsnet og pilotprojekter baseret på tværnationale partnerskaber mellem konsulære tjenester fra to eller flere medlemsstater, der har til formål at fremme innovationen og gøre det lettere at udveksle erfaringer og god praksis
- c) støtte undersøgelser og formidling og udveksling af oplysninger om bedste praksis og alle andre aspekter af det generelle mål om at bidrage til en forbedring af de aktiviteter, der organiseres af medlemsstaternes konsulære tjenester i tredjelande, og samarbejdet mellem medlemsstaterne på dette område, bl.a. om anvendelse af den nyeste teknologi
- d) støtte pilotprojekter og undersøgelser, som ser på mulighederne for nye former for samarbejde på fællesskabsplan og fællesskabslovgivning på dette område, navnlig fælles ansøgningscentre
- e) støtte medlemsstaternes udvikling og anvendelse af fælles statistiske værktøjer, metoder og indikatorer til måling af udviklingen i politikken på området vedrørende visumpolitik og konsulært samarbejde.

3. Det årlige arbejdsprogram med fastsættelse af prioriteterne for fællesskabsforanstaltningerne vedtages efter proceduren i artikel 56, stk. 2.

KAPITEL II

PRINCIPPER FOR STØTTE

Artikel 8

Komplementaritet, sammenhæng og overensstemmelse

1. Fonden yder støtte, der supplerer nationale, regionale og lokale foranstaltninger, hvori Fællesskabets prioriteter er integreret.
2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at der er sammenhæng mellem fondens og medlemsstaternes støtte og

Fællesskabets aktiviteter, politikker og prioriteter. Denne sammenhæng anføres specielt i det flerårige program, som er omhandlet i artikel 21.

3. Foranstaltninger, der finansieres af fonden, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og de retsakter, der er vedtaget i henhold hertil.

Artikel 9

Programmering

1. Fondens mål søges virkeliggjort inden for rammerne af den flerårige programmeringsperiode fra 2007 til 2013, som underkastes en midtvejsrevision i henhold til artikel 24. Det flerårige programmeringssystem omfatter prioriteterne og en proces for forvaltning, beslutningstagning, revision og godkendelse.

2. De flerårige programmer, som Kommissionen har godkendt, gennemføres ved hjælp af årlige programmer.

Artikel 10

Subsidiær og proportional indsats

1. Gennemførelsen af de flerårige og årlige programmer, der er omhandlet i artikel 21 og 23, henhører under medlemsstaternes ansvar på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med det institutionelle system, der kendetegner den enkelte medlemsstat. Ansvaret udøves i overensstemmelse med denne beslutning.

2. Med hensyn til revisionsbestemmelser varierer de midler, som Kommissionen og medlemsstaterne anvender, efter fællesskabsstøttens størrelse. Det samme princip anvendes med hensyn til bestemmelserne om evaluering og rapporter om de flerårige og årlige programmer.

Artikel 11

Gennemførelsesmetoder

1. Det fællesskabsbudget, der afsættes til fonden, gennemføres i henhold til artikel 53, stk. 1, litra b), i finansforordningen, dog ikke hvad angår de fællesskabsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 7, og den tekniske bistand, der er omhandlet i denne beslutnings artikel 17.

2. Kommissionen udøver sit ansvar for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget ved at:

- a) kontrollere, at der findes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer i medlemsstaterne, efter procedurerne i artikel 34
- b) tilbageholde eller suspendere alle eller en del af betalingerne efter procedurerne i artikel 43 og 44, hvis de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer svigter, og anvende enhver anden nødvendig finansiel korrektion efter procedurerne i artikel 47 og 48.

3. De lande, der er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, deltager i fonden efter denne beslutning.

4. Der indgås aftaler, som præciserer de yderligere regler, der er nødvendige for denne deltagelse, herunder bestemmelser, som sikrer, at Fællesskabets finansielle interesser beskyttes, og bemyndiger Revisionsretten til at foretage kontrol.

Artikel 12

Partnerskab

1. Hver medlemsstat tilrettelægger efter gældende nationale regler og national praksis et partnerskab med de myndigheder og organer, der er involveret i gennemførelsen af det flerårige program, eller som ifølge den pågældende medlemsstat kan yde et værdifuldt bidrag til udviklingen af det.

Sådanne myndigheder og organer kan omfatte de kompetente regionale og lokale myndigheder, kommunale bymyndigheder og andre offentlige myndigheder, internationale organisationer, navnlig De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR), og organer, der repræsenterer civilsamfundet, såsom ikke-statslige organisationer eller arbejdsmarkedets parter.

2. Et sådant partnerskab gennemføres i fuld overensstemmelse med de forskellige partnerkategoriers respektive institutionelle, juridiske og finansielle beføjelser.

KAPITEL III

FINANSIEL RAMME

Artikel 13

Samlede midler

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne beslutning fra 1. januar 2007 til 31. december 2013 udgør 1 820 mio. EUR.

2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af den finansielle ramme.

3. Kommissionen fastlægger den vejledende årlige fordeling af midlerne på de enkelte medlemsstater efter kriterierne i artikel 14.

Artikel 14

Den årlige fordeling af midlerne til støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

1. De årlige disponible midler fordeles således mellem medlemsstaterne:

- a) 30 % til ydre landgrænser
- b) 35 % til ydre søgrænser
- c) 20 % til lufthavne

d) 15 % til konsulære repræsentationer.

2. De disponible midler under stk. 1, litra a), fordeles således mellem medlemsstaterne:

- a) 70 % til længden af deres ydre grænser, som på basis af vægtfaktorerne beregnes for hver specifikke sektion, som fastsat i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, litra a), og
- b) 30 % til arbejdsbyrden ved deres ydre landgrænser, som fastlagt i overensstemmelse med stk. 7, litra a).

3. De disponible midler under stk. 1, litra b), fordeles således mellem medlemsstaterne:

- a) 70 % til længden af deres ydre grænser, som på basis af vægtfaktorerne beregnes for hver specifikke sektion, som fastlagt i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, litra b), og
- b) 30 % til arbejdsbyrden ved deres ydre søgrænser, som fastlagt i overensstemmelse med stk. 7, litra a).

4. De disponible midler under stk. 1, litra c), fordeles mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med arbejdsbyrden i deres lufthavne, som fastlagt i overensstemmelse med stk. 7, litra b).

5. De disponible midler under stk. 1, litra d), fordeles således mellem medlemsstaterne:

- a) 50 % til antallet af medlemsstaternes konsulære repræsentationer i de lande, der er opført i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav ⁽¹⁾, og
- b) 50 % til arbejdsbyrden for så vidt angår forvaltningen af visumpolitikken på medlemsstaternes konsulære repræsentationer i de lande, der er opført i bilag I til forordning (EF) nr. 539/2001, som fastlagt i overensstemmelse med denne artikels stk. 7, litra c).

6. I forbindelse med den årlige fordeling af midlerne med hensyn til stk. 1, litra a) og b),

- a) tages der, selv om den ikke udgør en ydre landgrænse, hensyn til den linje mellem områderne, der er omhandlet i artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 866/2004 af 29. april 2004 om en ordning i henhold til artikel 2 i protokol nr. 10 til tiltrædelsesakten ⁽²⁾, så længe bestemmelserne i artikel 1 i protokol nr. 10 til tiltrædelsesakten af 2003 er gældende, men ikke til længden af søgrænsen nord for denne linje
- b) forstås ved »ydre søgrænser« og udelukkende i forbindelse med denne beslutning og under overholdelse af internati-

⁽¹⁾ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 851/2005 (EUT L 141 af 4.6.2005, s. 3).

⁽²⁾ EUT L 161 af 30.4.2004, s. 128. Berigtiget i EUT L 206 af 9.6.2004, s. 51. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1283/2005 (EUT L 203 af 4.8.2005, s. 8).

onal ret: de ydre grænser for medlemsstaternes søterritorium, som defineret i henhold til artikel 4-16 i De Forenede Nationers havretskonvention, med det forbehold, at i tilfælde, hvor der er behov for regelmæssige operationer over store afstande for at forhindre ulovlig migration/indrejse, er grænsen den ydre grænse for områder med høj trusselsgrad. Dette fastslås under hensyntagen til operationelle data for de seneste to år, som de pågældende medlemsstater stiller til rådighed.

7. Arbejdsbyrden baseres på gennemsnitstal for de foregående to år for følgende faktorer:

- a) ved ydre landgrænser og ydre søgrænser:
 - i) antallet af personer, der passerer de ydre grænser ved autoriserede grænseovergangssteder
 - ii) antallet af tredjelandstatsborgere, der nægtes indrejse ved den pågældende ydre grænse
 - iii) antallet af tredjelandstatsborgere, der pågribes efter at have passeret den ydre grænse ulovligt, herunder antallet af personer, der pågribes til søs
- b) i lufthavne:
 - i) antallet af personer, der passerer de ydre grænser ved autoriserede grænseovergangssteder
 - ii) antallet af tredjelandstatsborgere, der nægtes indrejse ved den pågældende ydre grænse
- c) i konsulære repræsentationer:
 - antallet af visumansøgninger.

For 2007 baseres arbejdsbyrden alene på 2005-tallene.

8. Den i stk. 2 og 3 omhandlede vægtning fastlægges af agenturet i overensstemmelse med artikel 15.

9. Med hensyn til længden af de ydre landgrænser, jf. stk. 2, litra a), tages der ved beregningen af den årlige fordeling af midlerne ikke hensyn til midlertidige ydre grænser. Dog skal der ved beregningen tages hensyn til midlertidige ydre grænser mellem en medlemsstat, der tiltrådte EU senest den 1. maj 2004, og en medlemsstat, der er tiltrådt efter den 1. maj 2004.

10. Referencetallene for arbejdsbyrden, der er omhandlet i stk. 7, er de seneste statistikker, som er udarbejdet af Kommissionen (Eurostat) på basis af data fra medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

Hvis medlemsstaterne ikke har indsendt de pågældende statistikker til Kommissionen (Eurostat), skal de fremlægge foreløbige data så hurtigt som muligt.

Inden Kommissionen (Eurostat) accepterer disse data som referencetal, vurderer den de statistiske oplysningers kvalitet, sammenlignelighed og fuldstændighed efter de sædvanlige

operationelle procedurer. På Kommissionens (Eurostats) anmodning leverer medlemsstaterne alle de nødvendige oplysninger til dette formål.

11. Hvis der ikke foreligger referencetal i form af statistikker, som er udarbejdet af Kommissionen (Eurostat) i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, stiller medlemsstaterne foreløbige data til rådighed for Kommissionen senest den 1. november hvert år til brug for et skøn over, hvilket beløb der skal afsættes til dem for det følgende år, jf. artikel 23, stk. 2.

Inden Kommissionen accepterer disse data som referencetal, kan Kommissionen (Eurostat) vurdere de statistiske oplysningers kvalitet, sammenlignelighed og fuldstændighed efter de sædvanlige operationelle procedurer. På Kommissionens (Eurostats) anmodning leverer medlemsstaterne alle de nødvendige oplysninger til dette formål.

12. Den fordeling af midlerne, som er nævnt i stk. 1, omfatter ikke de midler, som er afsat til det formål, der er nævnt i artikel 6 og artikel 19. De midler, der er afsat til det formål, der er nævnt i artikel 6, må ikke overstige 108 mio. EUR for perioden 2007-2013.

Artikel 15

Risikoanalyse, som agenturet foretager i forbindelse med den årlige fordeling af midlerne

1. Til brug for fastsættelsen af vægtningen i artikel 14, stk. 8, forsyner agenturet senest den 1. april hvert år Kommissionen med en særlig rapport, der beskriver problemerne med at overvåge grænserne og situationen ved medlemsstaternes ydre grænser, under særlig hensyntagen til, om medlemsstaterne i det foregående år har haft en særlig beliggenhed i nærheden af områder med høj risiko for ulovlig indvandring, og også under hensyntagen til antallet af personer, der er indrejst ulovligt i disse medlemsstater, og disse medlemsstaters størrelse.

2. Rapporten skal i overensstemmelse med den fælles integrerede model for risikoanalyse, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 2007/2004, analysere de trusler, der har berørt sikkerheden ved medlemsstaternes ydre grænser i det foregående år, under hensyntagen til den politiske, økonomiske og sociale udvikling i de pågældende tredjelandslande, navnlig i nabotredjelandslande og beskrive mulige fremtidige tendenser for migrationsstrømme og ulovlige aktiviteter ved de ydre grænser.

Denne risikoanalyse baseres hovedsagelig på følgende oplysninger, som er indsamlet af agenturet, stillet til rådighed af medlemsstaterne eller indhentet fra Kommissionen (Eurostat):

- a) antallet af tredjelandstatsborgere, der er nægtet indrejse ved den ydre grænse
- b) antallet af tredjelandstatsborgere, der er pågrebet ved passage af eller forsøg på at passere den ydre grænse ulovligt

- c) antallet af pågribne menneskesmuglere, som med forsæt har medvirket ved tredjelandstatsborgeres uautoriserede indrejse
- d) antallet af forfalskede eller falske rejsedokumenter og visa udstedt på falsk grundlag, som er opdaget ved grænseovergangsstederne, jf. Schengen-grænsekodeksen.

Hvis referencetallene ikke foreligger som statistikker udarbejdet af Kommissionen (Eurostat), men er udarbejdet af medlemsstater, kan agenturet anmode disse medlemsstater om de nødvendige oplysninger til vurdering af de statistiske oplysningers kvalitet, sammenlignelighed og fuldstændighed. Agenturet kan anmode Kommissionen (Eurostat) om hjælp til denne vurdering.

3. Endelig skal rapporten i overensstemmelse med stk. 1 og 2 fastlægge de nuværende trusselsniveauer ved de enkelte medlemsstaters ydre grænser og fastlægge følgende specifikke vægtningsfaktorer for hver sektion af den ydre grænse i hver enkelt medlemsstat:

- a) ydre landgrænse:
- i) faktor 1 for normal trussel
 - ii) faktor 1,5 for middel trussel
 - iii) faktor 3 for høj trussel
- b) ydre søgrænse:
- i) faktor 0 for minimal trussel
 - ii) faktor 1 for normal trussel
 - iii) faktor 3 for middel trussel
 - iv) faktor 8 for høj trussel.

Artikel 16

Finansieringsstruktur

1. Finansielle bidrag fra fonden har form af tilskud.
2. Foranstaltninger, der støttes af fonden, skal samfinansieres af offentlige eller private kilder og være af almenyttig karakter og må ikke modtage støtte fra andre kilder, der er omfattet af Den Europæiske Unions almindelige budget.
3. Midlerne fra fonden skal udgøre et supplement til offentlige eller tilsvarende tilskud, som medlemsstaterne yder til foranstaltninger, der er omfattet af denne beslutning.
4. Fællesskabets bidrag til de støttede projekter kan ikke overstige 50 % af de samlede omkostninger til en specifik foranstaltning for så vidt angår foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne i henhold til artikel 4.

Denne andel kan forhøjes til 75 % for projekter, der vedrører specifikke prioriteter, som er fastsat i de strategiske retningslinjer, jf. artikel 20.

Fællesskabsandelen forhøjes til 75 % i de medlemsstater, der er omfattet af samhørighedsfonden.

5. Inden for rammerne af gennemførelsen af den nationale programmering, jf. kapitel IV, udvælger medlemsstaterne projekter til finansiering på grundlag af følgende minimumskriterier:

- a) situationen og behovene i medlemsstaten
- b) omkostningseffektivitet, bl.a. i forhold til antallet af personer, der er involveret i projektet
- c) ansøgerorganisationens og eventuelle partnerorganisationers erfaringsgrundlag, ekspertise, pålidelighed og finansielle bidrag
- d) omfanget af projekternes komplementaritet med andre foranstaltninger, der får støtte fra Den Europæiske Unions almindelige budget eller som led i nationale programmer.

6. Generelt yder Fællesskabet finansiell støtte til foranstaltninger inden for rammerne af fonden i højst tre år, under forudsætning af regelmæssige rapporter om de fremskridt, der er gjort.

Artikel 17

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

1. Fonden kan på Kommissionens initiativ og/eller vegne anvende op til 500 000 EUR af sin årlige bevilling til at finansiere forberedende foranstaltninger, foranstaltninger vedrørende overvågning og administrativ og teknisk støtte og foranstaltninger vedrørende evaluering, revision og inspektion, der er nødvendige for at gennemføre denne beslutning.

2. Disse foranstaltninger omfatter:

- a) undersøgelser, evalueringer, ekspertrapporter og statistikker, også af generel art, vedrørende fondens virksomhed
- b) informationsforanstaltninger, der henvender sig til medlemsstaterne, de endelige støttemodtagere og den brede offentlighed, bl.a. oplysningskampagner og en fælles database med de projekter, der finansieres af fonden
- c) oprettelse, drift og sammenkobling af elektroniske systemer til forvaltning, overvågning, inspektion og evaluering
- d) udarbejdelse af en fælles ramme for evaluering og overvågning samt et system til fastlæggelse af indikatorer, der tager hensyn til nationale indikatorer, hvor det er relevant

- e) forbedring af evalueringsmetoderne og udveksling af oplysninger om praksis på dette område
- f) informations- og uddannelsesforanstaltninger, der henvender sig til de myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne i henhold til artikel 27, og som supplerer medlemsstaternes vejledning af deres myndigheder, jf. artikel 33, stk. 2.

Artikel 18

Teknisk bistand på medlemsstaternes initiativ

- På en medlemsstats initiativ kan fonden for hvert årligt program finansiere forberedende foranstaltninger, foranstaltninger vedrørende forvaltning, overvågning, evaluering, information og kontrol og foranstaltninger, der skal styrke den administrative kapacitet med henblik på gennemførelsen af fonden.
- Det beløb, der afsættes under hvert årlige program til teknisk bistand, kan ikke overstige:
 - for perioden 2007-2010, 7 % af den samlede årlige samfinansiering, som den pågældende medlemsstat har fået tildelt, plus 30 000 EUR, og
 - for perioden 2011-2013, 4 % af den samlede årlige samfinansiering, som den pågældende medlemsstat har fået tildelt, plus 30 000 EUR.

Artikel 19

Specifikke foranstaltninger

- Kommissionen opstiller hvert år en liste over specifikke foranstaltninger, som skal gennemføres af medlemsstaterne og, hvor det er relevant, i samarbejde med agenturet, der bidrager til udviklingen af det europæiske fælles integrerede grænseforvaltningssystem ved at sætte ind mod de strukturelle svagheder ved strategiske grænseovergangssteder, der er påvist i risikoanalyserne omhandlet i artikel 15.
- Det årlige arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3, skal opstille en ramme for finansieringen af disse foranstaltninger samt mål og kriterier for evaluering.
- Listen over udvalgte foranstaltninger vedtages efter proceduren i artikel 56, stk. 2.
- Den finansielle bistand fra fonden til specifikke foranstaltninger er begrænset til seks måneder og kan ikke overstige 80 % af omkostningerne ved en given foranstaltning.
- De årlige disponible midler til disse foranstaltninger kan ikke overstige 10 mio. EUR. De resterende midler efter den i stk. 3 omhandlede udvælgelse kan anvendes til finansiering af de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 7.

KAPITEL IV

PROGRAMMERING

Artikel 20

Vedtagelse af strategiske retningslinjer

- Kommissionen vedtager strategiske retningslinjer, der indeholder en ramme for fondens arbejde under hensyntagen til fremskridtene i udviklingen og gennemførelsen af fællesskabslovgivningen om de ydre grænser og visumpolitik samt den vejledende fordeling af fondens finansielle midler for perioden for det flerårige program.
- For de generelle mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), b) og c), skal disse retningslinjer navnlig føre Fællesskabets prioriteter ud i livet med henblik på at fremme den gradvise indførelse af det europæiske fælles integrerede grænseforvaltningssystem for de ydre grænser og styrke kontrollen og overvågningen af EU's ydre grænser.
- For det generelle mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra d), skal disse retningslinjer navnlig føre Fællesskabets prioriteter ud i livet med henblik på at fremme udviklingen af den fælles visumpolitik som led i et system med flere lag, som sigter mod at lette lovlig rejseaktivitet og bekæmpe ulovlig indvandring ved at forbedre praksis ved de lokale konsulære missioner.
- Kommissionen vedtager de strategiske retningslinjer vedrørende den flerårige programmeringsperiode senest den 31. juli 2007.

- De strategiske retningslinjer vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 56, stk. 3. Når de strategiske retningslinjer er vedtaget, knyttes de som bilag til denne beslutning.

Artikel 21

Udarbejdelse og godkendelse af nationale flerårige programmer

- Hver medlemsstat foreslår på grundlag af de strategiske retningslinjer, der er omhandlet i artikel 20, et udkast til et flerårigt program, som indeholder følgende:
 - en beskrivelse af den nuværende situation i medlemsstaten med hensyn til infrastrukturer, udstyr, transportmidler, it-systemer og uddannelsesmuligheder for medarbejderne ved grænsemyndighederne og de konsulære myndigheder
 - en analyse af behovene i den pågældende medlemsstat med hensyn til infrastrukturer, udstyr, transportmidler, it-systemer og uddannelsesmuligheder for medarbejderne ved grænsemyndighederne og de konsulære myndigheder med angivelse af de operationelle mål, der er fastsat med henblik på at opfylde disse behov i den periode, som det flerårige program omfatter

- c) en hensigtsmæssig strategi for, hvordan disse mål skal nås, med angivelse af prioriteterne i forbindelse med gennemførelsen af målene, og en beskrivelse af de foranstaltninger, der er planlagt med henblik på gennemførelsen af disse prioriteter
- d) en redegørelse for, hvorvidt denne strategi er forenelig med andre regionale og nationale instrumenter og fællesskabsinstrumenter
- e) oplysninger om prioriteterne og de specifikke mål for disse. De pågældende mål skal kvantificeres ved hjælp af et begrænset antal indikatorer under hensyntagen til proportionalitetsprincippet. Indikatorerne skal gøre det muligt at måle fremskridtene i forhold til udgangssituationen og effektiviteten af de mål, gennem hvilke prioriteterne gennemføres
- f) en beskrivelse af den fremgangsmåde, der er valgt til gennemførelse af det partnerskabsprincip, der er fastlagt i artikel 12
- g) et udkast til en finansieringsplan, som for hver prioritet og for hvert årligt program indeholder oplysninger om det planlagte finansielle bidrag fra fonden og størrelsen af den samlede offentlige eller private samfinansiering
- h) de bestemmelser, som er fastsat for at sikre, at det flerårige program offentliggøres.

2. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres udkast til det flerårige program senest fire måneder efter, at Kommissionen har fastlagt de strategiske retningslinjer.

3. Med henblik på godkendelse af udkastet til det flerårige program gennemgår Kommissionen:

- a) udkastet til det flerårige programs overensstemmelse med fondens mål og de strategiske retningslinjer, der er omhandlet i artikel 20
- b) relevansen af de foranstaltninger, der er beskrevet i udkastet til det flerårige program, i lyset af den foreslåede strategi
- c) om de forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne har indført med henblik på gennemførelsen af fondens foranstaltninger, overholder bestemmelserne i denne beslutning
- d) om udkastet til det flerårige program overholder fællesskabslovgivningen og specielt den fællesskabslovgivning, der skal sikre fri bevægelighed for personer, og i forbindelse hermed direkte tilknyttede ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring.

4. Hvis Kommissionen mener, at et udkast til et flerårigt program ikke stemmer overens med de strategiske retningslinjer og/eller ikke overholder bestemmelserne i denne beslutning om forvaltnings- og kontrolsystemer eller fællesskabslovgivningen, opfordrer den den pågældende medlemsstat til at fremsende de nødvendige supplerende oplysninger og, hvor det er relevant, til at revidere udkastet til det flerårige program.

5. Kommissionen godkender hvert flerårigt program inden tre måneder efter, at det formelt er forelagt, efter proceduren i artikel 56, stk. 2.

Artikel 22

Revision af de flerårige programmer

1. På den pågældende medlemsstats eller Kommissionens initiativ underkastes det flerårige program en fornyet undersøgelse og revideres om nødvendigt for resten af programmeringsperioden for at tage større eller anderledes hensyn til Fællesskabets prioriteter. De flerårige programmer kan underkastes en fornyet undersøgelse på baggrund af evalueringer og/eller som følge af gennemførelsesvanskeligheder.

2. Kommissionen træffer beslutning om godkendelse af revisionen af det flerårige program hurtigst muligt efter, at den pågældende medlemsstat formelt har indgivet anmodning herom. Revisionen af det flerårige program foretages efter proceduren i artikel 56, stk. 2.

Artikel 23

Årlige programmer

1. De flerårige programmer, som Kommissionen har godkendt, gennemføres ved hjælp af årlige programmer.

2. Kommissionen forelægger senest den 1. juli hvert år medlemsstaterne et skøn over de beløb, de vil få tildelt det følgende år inden for rammerne af de samlede bevillinger, der afsættes under den årlige budgetprocedure, beregnet efter reglerne i artikel 14.

3. Medlemsstaterne forelægger senest den 1. november hvert år Kommissionen et udkast til det årlige program for det følgende år, som er udarbejdet i overensstemmelse med det flerårige program, og som omfatter følgende:

- a) de generelle regler for udvælgelse af de projekter, der skal finansieres under det årlige program
- b) en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal støttes under det årlige program
- c) den foreslåede finansielle fordeling af fondens bidrag på de forskellige foranstaltninger under programmet samt en angivelse af det beløb, der anmodes om til teknisk bistand, jf. artikel 18, med henblik på gennemførelsen af det årlige program.

4. Kommissionen gennemgår medlemsstatens udkast til det årlige program under hensyntagen til den endelige størrelse af de bevillinger, fonden har fået tildelt under budgetproceduren.

Kommissionen meddeler senest en måned efter den formelle forelæggelse af udkastet til det årlige program den pågældende medlemsstat, om den kan godkende det. Hvis udkastet til det årlige program ikke er i overensstemmelse med det flerårige program, opfordrer Kommissionen denne medlemsstat til at fremsende de nødvendige supplerende oplysninger og, hvor det er relevant, til at revidere udkastet til det årlige program.

Kommissionen træffer senest den 1. marts det pågældende år beslutning om finansiering og godkender dermed det årlige program. I beslutningen anføres det beløb, som den pågældende medlemsstat får tildelt, samt den periode, hvori udgifterne er støtteberettigede.

5. Af hensyn til behørigt begrundede nødsituationer, der ikke var forudset på det tidspunkt, hvor det årlige program blev godkendt, og som kræver hurtig indgriben, kan en medlemsstat revidere op til 10 % af den finansielle fordeling af fondens bidrag mellem de forskellige foranstaltninger, der er opført i det årlige program, eller tildele op til 10 % af fordelingen til andre foranstaltninger i overensstemmelse med denne beslutning. Den pågældende medlemsstat orienterer Kommissionen om det reviderede årlige program.

Artikel 24

Midtvejsrevision af det flerårige program

1. Kommissionen tager de strategiske retningslinjer op til revision og vedtager om fornødent senest den 31. marts 2010 reviderede strategiske retningslinjer for perioden 2011-2013.

2. Hvis der vedtages sådanne reviderede strategiske retningslinjer, tager hver medlemsstat sit flerårige program op til fornyet overvejelse og reviderer det, hvis det er relevant.

3. Reglerne i artikel 21 om udarbejdelse og godkendelse af nationale flerårige programmer finder tilsvarende anvendelse på udarbejdelse og godkendelse af disse reviderede flerårige programmer.

4. De reviderede strategiske retningslinjer vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 56, stk. 3.

KAPITEL V

FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEMER

Artikel 25

Gennemførelse

Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af denne beslutning og vedtager de gennemførelsesbestemmelser, der måtte være nødvendige.

Artikel 26

Almindelige principper for forvaltnings- og kontrolsystemer

De forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne indfører i forbindelse med de flerårige programmer, omfatter:

- en definition af forvaltnings- og kontrolorganernes opgaver og en opgavefordeling inden for hvert organ
- overholdelse af princippet om opgaveadskillelse mellem og inden for sådanne organer
- tilstrækkelige midler til, at de enkelte organer kan udføre de opgaver, de har fået tildelt, i hele gennemførelsesperioden for de foranstaltninger, som samfinansieres af fonden

- procedurer til sikring af, at de udgifter, der anmeldes under de årlige programmer, er korrekte og formelt rigtige
- pålidelige elektroniske systemer for regnskabsføring, overvågning og finansiell rapportering
- et rapporterings- og overvågningssystem, når det ansvarlige organ uddelegerer opgavernes udførelse til et andet organ
- procedurehåndbøger vedrørende de opgaver, der skal udføres
- ordninger for revision af, den måde systemet fungerer på
- systemer og procedurer til sikring af et tilstrækkeligt revisionsspor
- rapporterings- og overvågningsprocedurer vedrørende uregelmæssigheder og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb.

Artikel 27

Udpegning af myndigheder

1. Medlemsstaten udpeger med henblik på gennemførelsen af sit flerårige program og sine årlige programmer:

- en ansvarlig myndighed: et administrativt organ under medlemsstaten, en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, som er udpeget af medlemsstaten, eller et organ, der er underlagt medlemsstatens privatret og har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, som har ansvaret for forvaltningen af det flerårige og de årlige programmer, der støttes af fonden, og varetager al kommunikation med Kommissionen
- en godkendelsesmyndighed: en national offentlig myndighed, et nationalt offentligt organ eller en person, der har et sådant organs eller en sådan myndigheds beføjelser, som af medlemsstaten er udpeget til at godkende udgiftsanmeldelser, før de sendes til Kommissionen
- en revisionsmyndighed: en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, der arbejder uafhængigt af den ansvarlige myndighed og godkendelsesmyndigheden, og som er udpeget af medlemsstaten og har ansvaret for at efterprøve, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt
- i givet fald en myndighed, til hvilken der uddelegeres opgaver.

2. Medlemsstaten fastsætter regler for sit forhold til de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, og for deres forhold til Kommissionen.

3. Med forbehold af artikel 26, litra b), kan nogle af eller alle de myndigheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, tilhøre samme organ.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til artikel 28-32 efter proceduren i artikel 56, stk. 2.

Artikel 28

Ansvarlig myndighed

1. Den ansvarlige myndighed skal opfylde følgende minimumskrav. Den skal:

- a) være en juridisk person, medmindre den er et administrativt organ under medlemsstaten
- b) have en infrastruktur, der gør det let at kommunikere med en bred vifte af brugere og med de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater og Kommissionen
- c) fungere i en administrativ kontekst, som gør det muligt at varetage opgaverne på en forsvarlig måde og undgå enhver interessekonflikt
- d) kunne anvende fællesskabsreglerne om forvaltning af midler
- e) have en økonomisk og forvaltningsmæssig kapacitet, der står i forhold til omfanget af de fællesskabsmidler, den skal forvalte
- f) råde over personale, der har de nødvendige faglige kvalifikationer til at kunne varetage administrative opgaver i et internationalt miljø.

2. Medlemsstaten sikrer den ansvarlige myndighed en tilstrækkelig finansiering, så den kan fortsætte med at varetage sine opgaver korrekt i hele perioden 2007-2013.

3. Kommissionen kan bistå medlemsstaterne med uddannelse af personale, navnlig for så vidt angår den korrekte anvendelse af kapitel V-IX.

Artikel 29

Den ansvarlige myndigheds opgaver

1. Den ansvarlige myndighed har ansvaret for forvaltningen og gennemførelsen af det flerårige program i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Den skal navnlig:

- a) høre partnerne i henhold til artikel 12
- b) forelægge Kommissionen forslag til de flerårige og årlige programmer, der er omhandlet i artikel 21 og 23
- c) tilrettelægge og offentliggøre indkaldelser af bud og forslag, hvis det er hensigtsmæssigt
- d) tilrettelægge udvælgelsen af projekter til samfinansiering under fonden, i overensstemmelse med kriterierne i artikel 16, stk. 5
- e) modtage betalinger fra Kommissionen og foretage udbetalinger til de endelige støttemodtagere

f) sikre, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem samfinansieringen fra fonden og fra andre relevante finansielle instrumenter på nationalt plan og på fællesskabsplan

g) overvåge, at de samfinansierede produkter og tjenesteydelser leveres, og at de anmeldte udgifter til foranstaltninger rent faktisk er afholdt og er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne og de nationale regler

h) sørge for, at der er et system til elektronisk registrering og lagring af regnskabsdata for hver foranstaltning, der er omfattet af de årlige programmer, og at de gennemførelsesdata, som er nødvendige for den økonomiske forvaltning, overvågningen, kontrollen og evalueringen, indsamles

i) sikre, at endelige støttemodtagere og andre organer, der medvirker ved gennemførelsen af de foranstaltninger, som samfinansieres af fonden, enten har et særskilt regnskabsystem eller en passende regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til foranstaltningen, uden at dette dog berører nationale regnskabsregler

j) sørge for, at evalueringerne af fonden, jf. artikel 51, foretages inden for de frister, der er fastsat i artikel 52, stk. 2, og opfylder de kvalitetsstandarder, som er aftalt mellem Kommissionen og medlemsstaten

k) indføre procedurer til sikring af, at alle dokumenter om udgifter og revisioner, som er nødvendige for at sikre et passende revisionsspor, opbevares i overensstemmelse med kravene i artikel 45

l) sikre, at revisionsmyndigheden modtager alle de nødvendige oplysninger om de anvendte forvaltningsprocedurer og de projekter, der samfinansieres af fonden, med henblik på at gennemføre de revisioner, som er omhandlet i artikel 32, stk. 1

m) sikre, at godkendelsesmyndigheden modtager alle de nødvendige oplysninger om de anvendte procedurer og gennemførte kontroller vedrørende udgifter med henblik på godkendelse

n) udarbejde og forelægge Kommissionen fremskridtsrapporter og endelige rapporter om gennemførelsen af de årlige programmer, udgiftsanmeldelser, som er godkendt af godkendelsesmyndigheden, og betalingsanmodninger, eller, hvor det er relevant, erklæringer om godtgørelse

o) gennemføre informations- og rådgivningsaktiviteter og formidle resultaterne af de støttede foranstaltninger

p) samarbejde med Kommissionen og de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater

q) kontrollere de endelige støttemodtageres gennemførelse af retningslinjerne i artikel 35, stk. 6.

2. Den ansvarlige myndigheds forvaltningsaktiviteter i forbindelse de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 18.

Artikel 30

Den ansvarlige myndigheds uddelegering af opgaver

1. Når alle eller nogle af den ansvarlige myndigheds opgaver uddelegeres til en anden myndighed, fastlægger den ansvarlige myndighed de uddelegerede opgavers omfang, og den fastlægger detaljerede procedurer for gennemførelsen af de uddelegerede opgaver, som skal opfylde betingelserne i artikel 28.

2. Det skal indgå i disse procedurer, at den ansvarlige myndighed regelmæssigt skal gives oplysninger om, hvorvidt de uddelegerede opgaver udføres effektivt, og en beskrivelse af de anvendte midler.

Artikel 31

Godkendelsesmyndighed

1. Godkendelsesmyndigheden skal:

- a) attestere, at:
 - i) udgiftsanmeldelsen er nøjagtig, følger af pålidelige regnskabssystemer og er baseret på kontrollerbare bilag
 - ii) de anmeldte udgifter er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler og nationale regler og er afholdt i forbindelse med foranstaltninger, som er udvalgt i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat for programmet, under overholdelse af fællesskabsreglerne og de nationale regler
 - b) med henblik på godkendelse sikre sig, at den fra den ansvarlige myndighed har modtaget tilstrækkelige oplysninger om de fulgte procedurer og de kontroller, som er foretaget, i forbindelse med udgifter, der er medtaget i udgiftsanmeldelserne
 - c) med henblik på godkendelse tage hensyn til resultaterne af alle revisioner, der er foretaget af revisionsmyndigheden eller under dennes ansvar
 - d) føre regnskaber i elektronisk form over de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen
 - e) kontrollere, at enhver fællesskabsfinansiering, som konstateres uretmæssigt udbetalt som følge af uregelmæssigheder, inddrives, i givet fald forhøjet med renter
 - f) føre regnskab over de beløb, der skal inddrives, og de inddrevne beløb, der er inddrevet, til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, om muligt ved fradrag i den følgende udgiftsanmeldelse.
2. Godkendelsesmyndighedens aktiviteter i forbindelse med de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres

som teknisk bistand, jf. artikel 18, forudsat at denne myndigheds beføjelser efter artikel 27 respekteres.

Artikel 32

Revisionsmyndighed

1. Revisionsmyndigheden skal:

- a) sikre, at der foretages revisioner med henblik på at efterprøve, om forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt
- b) sikre, at revisionerne af foranstaltningerne foretages på grundlag af en passende stikprøve med henblik på at efterprøve de anmeldte udgifter; stikprøven skal omfatte mindst 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til hvert årligt program

- c) inden for seks måneder efter godkendelsen af det flerårige program forelægge Kommissionen en revisionsstrategi, som omfatter de organer, der skal foretage den i litra a) og b) omhandlede revision, og som sikrer, at de vigtigste modtagere af samfinansiering fra fonden revideres, og at revisionerne er jævnt fordelt over hele programmeringsperioden.

2. Når den udpegede revisionsmyndighed efter denne beslutning også er den udpegede revisionsmyndighed efter beslutning nr. 573/2007/EF, nr. 575/2007/EF og nr. .../2007/EF, eller når der anvendes fælles systemer for to eller flere af disse fonde, kan der fremlægges en fælles kombineret revisionsstrategi efter stk. 1, litra c).

3. Revisionsmyndigheden udarbejder for hvert årligt program en rapport, som omfatter:

- a) en årlig revisionsrapport med angivelse af resultaterne af de revisioner, der er foretaget i overensstemmelse med revisionsstrategien vedrørende det årlige program, og af alle konstaterede mangler ved systemerne til forvaltning og kontrol af programmet
- b) en udtalelse, der udarbejdes på grundlag af de kontroller og revisioner, der er foretaget under revisionsmyndighedens ansvar om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemet giver rimelig vished for, at de udgiftsanmeldelser, der er forelagt Kommissionen, er korrekte, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige
- c) en erklæring, hvori gyldigheden af anmodningen om betaling eller en erklæring om godtgørelse af saldoen og de pågældende udgifters lovlighed og formelle rigtighed, vurderes.

4. Revisionsmyndigheden sikrer, at revisionsarbejdet udføres i overensstemmelse med internationalt accepterede revisionsstandarder.

5. Revisionerne i forbindelse med de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf.

artikel 18, forudsat at revisionsmyndighedens beføjelser efter artikel 27 respekteres.

KAPITEL VI

ANSVAR OG KONTROL

Artikel 33

Medlemsstaternes ansvar

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for at sikre, at den økonomiske forvaltning af de flerårige og årlige programmer er forsvarlig, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige.

2. Medlemsstaterne sørger for, at de ansvarlige myndigheder, de myndigheder, til hvilke der er uddelegeret opgaver, godkendelsesmyndighederne, revisionsmyndighederne og alle andre relevante organer modtager den nødvendige vejledning i, hvordan de forvaltnings- og kontrolsystemer, der er omhandlet i artikel 26-32, skal oprettes for at sikre, at fællesskabsmidlerne anvendes effektivt og korrekt.

3. Medlemsstaterne forebygger, afslører og korrigerer uregelmæssigheder. De giver Kommissionen meddelelse herom og holder den underrettet om udviklingen i sager, hvor der er indledt administrativ eller retslig forfølgning.

Når beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en endelig støttemodtager, ikke kan inddrives, er den pågældende medlemsstat ansvarlig for tilbagebetalingen af de tabte beløb til Den Europæiske Unions almindelige budget, hvis det kan bevises, at tabet skyldes uregelmæssigheder eller forsømmelighed fra medlemsstatens side.

4. Medlemsstaterne har det primære ansvar for finanskontrollen med foranstaltningerne og sørger for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne og revisionerne gennemføres således, at der sikres en korrekt og effektiv anvendelse af fællesskabsmidlerne. De sender Kommissionen en beskrivelse af disse systemer.

5. De detaljerede gennemførelsesbestemmelser til stk. 1-4 vedtages efter proceduren i artikel 56, stk. 2.

Artikel 34

Forvaltnings- og kontrolsystemer

1. Inden Kommissionen godkender det flerårige program efter proceduren i artikel 56, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at der er indført forvaltnings- og kontrolsystemer i overensstemmelse med artikel 26-32. De er ansvarlige for, at systemerne fungerer effektivt i hele programmeringsperioden.

2. Sammen med deres udkast til det flerårige program forelægger medlemsstaterne Kommissionen en beskrivelse af organisationen af og procedurerne i de ansvarlige myndigheder, de myndigheder, til hvilke der er uddelegeret opgaver, og godkendelsesmyndighederne, og en beskrivelse af de interne revisionsystemer, som anvendes af de pågældende myndigheder og organer, revisionsmyndigheden og alle andre organer, der foretager revisioner under dennes ansvar.

3. Kommissionen gennemgår anvendelsen af denne bestemmelse som led i udarbejdelsen af rapporten for perioden 2007-2010, jf. artikel 52, stk. 3.

Artikel 35

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen sikrer efter proceduren i artikel 34, at medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med artikel 26-32, og den sikrer på grundlag af de årlige revisionsrapporter og sine egne revisioner, at systemerne fungerer effektivt i programmeringsperioden.

2. Uden at dette berører de revisioner, som foretages af medlemsstaterne, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen med mindst tre arbejdsdages varsel foretage kontrol på stedet for at kontrollere, om forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, herunder revisioner af foranstaltninger, der indgår i de årlige programmer. Tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter fra den pågældende medlemsstat kan deltage i disse revisioner.

3. Kommissionen kan anmode en medlemsstat om at foretage kontrol på stedet for at undersøge, om systemerne fungerer korrekt, eller om en eller flere transaktioner er forskriftsmæssige. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i disse kontroller.

4. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne passende oplysning om og offentlig omtale og opfølgning af de foranstaltninger, som fonden støtter.

5. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem foranstaltningerne og andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -initiativer.

6. Kommissionen vedtager retningslinjer med henblik på at sikre synligheden af de midler, der tildeles i henhold til denne beslutning.

Artikel 36

Samarbejde med medlemsstaternes revisionsmyndigheder

1. Kommissionen samarbejder med revisionsmyndighederne med henblik på at samordne deres respektive revisionsplaner og -metoder og udveksler straks resultaterne af revisionerne af forvaltnings- og kontrolsystemerne med henblik på at udnytte kontrolressourcerne bedst muligt og undgå unødigt dobbeltarbejde.

Kommissionen fremsætter sine bemærkninger til den revisionsstrategi, der fremlægges i henhold til artikel 32, senest tre måneder efter modtagelsen.

2. Ved fastsættelsen af sin egen revisionsstrategi identificerer Kommissionen de årlige programmer, som den finder tilfredsstillende på grundlag af sin viden om forvaltnings- og kontrolsystemerne.

For de pågældende programmets vedkommende kan Kommissionen konkludere, at den først og fremmest kan henholde sig til

revisionsmaterialet fra medlemsstaterne, og at den kun vil foretage egne kontroller på stedet, hvis der er tegn på mangler ved systemerne.

KAPITEL VII

ØKONOMISK FORVALTNING

Artikel 37

Støtteberettigelse — Udgiftsanmeldelser

1. Alle udgiftsanmeldelser skal omfatte de udgifter, som de endelige støttemodtagere har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne, og den tilsvarende offentlige eller private støtte.

2. Udgifterne skal svare til de betalinger, som de endelige støttemodtagere har foretaget. De skal dokumenteres med kvitterede fakturaer eller regnskabsbilag med tilsvarende bevisværdi.

3. For at være berettiget til støtte fra fonden skal en udgift være faktisk afholdt tidligst 1. januar det år, som den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program, vedrører, jf. artikel 23, stk. 4, tredje afsnit. De samfinansierede foranstaltninger må ikke være afsluttet før støtteberettigelsens begyndelsesdato.

Den periode, hvori udgifterne er støtteberettigede, fastsættes undtagelsesvis til tre år for udgifter i forbindelse med gennemførelse af de foranstaltninger, der modtager støtte fra de årlige programmer for 2007.

4. Reglerne for udgifters støtteberettigelse i forbindelse med foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne og samfinansieres af fonden i overensstemmelse med artikel 4, vedtages efter proceduren i artikel 56, stk. 2.

Artikel 38

Ubeskærte betalinger til de endelige støttemodtagere

Medlemsstaterne sørger for, at den ansvarlige myndighed sikrer, at de endelige støttemodtagere modtager den fulde offentlige støtte så hurtigt som muligt. Der må ikke fradrages eller tilbageholdes nogen beløb eller opkræves yderligere særlige omkostninger eller andre omkostninger med tilsvarende virkning, som reducerer det beløb, der udbetales til de endelige støttemodtagere, forudsat at de endelige støttemodtagere opfylder alle krav med hensyn til foranstaltningernes og udgifternes støtteberettigelse.

Artikel 39

Anvendelse af euroen

1. Beløb i udkastet til medlemsstaternes flerårige og årlige programmer, jf. henholdsvis artikel 21 og 23, godkendte udgiftsanmeldelser, betalingsanmodninger, jf. artikel 29, stk. 1, litra n), udgifter, der er omhandlet i fremskridtsrapporten om gennemførelsen af det årlige program, jf. artikel 41, stk. 4, samt den endelige rapport om gennemførelsen af det årlige program, jf. artikel 53, angives i euro.

2. Kommissionens finansieringsbeslutninger, som godkender medlemsstaternes årlige programmer, jf. artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, og Kommissionens forpligtelser og betalinger angives og gennemføres i euro.

3. De medlemsstater, der ikke har indført euroen som national valuta på datoen for betalingsanmodningen, omregner udgifterne i national valuta til euro. Beløbet omregnes til euro til Kommissionens månedlige regnskabsvekselkurs for den måned, hvor udgifterne er bogført i de regnskaber, som den ansvarlige myndighed for det pågældende program fører. Kommissionen offentliggør hver måned denne kurs elektronisk.

4. Når en medlemsstat indfører euroen som national valuta, finder omregningsproceduren i stk. 3 fortsat anvendelse på alle udgifter, der er opført i godkendelsesmyndighedens regnskaber inden ikrafttrædelsesdatoen for den faste omregningskurs mellem den nationale valuta og euroen.

Artikel 40

Forpligtelser

Fællesskabets budgetmæssige forpligtelser indgås hvert år på grundlag af Kommissionens finansieringsbeslutning, som godkender det årlige program, jf. artikel 23, stk. 4, tredje afsnit.

Artikel 41

Betalinger — Forfinansiering

1. Kommissionen udbetaler bidragene fra fonden i overensstemmelse med de budgetmæssige forpligtelser.

2. Udbetalingerne sker i form af forfinansiering og betaling af saldoen. Beløbene udbetales til den ansvarlige myndighed, som medlemsstaten har udpeget.

3. Der udbetales en første forfinansiering til medlemsstaten på 50 % af det beløb, der er tildelt i henhold til den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program, senest 60 dage efter, at denne beslutning er vedtaget.

4. Der udbetales endnu en forfinansiering senest tre måneder efter, at Kommissionen inden for to måneder efter den formelle forelæggelse af en betalingsanmodning fra en medlemsstat har godkendt en fremskridtsrapport om gennemførelsen af det årlige program og en godkendt udgiftsanmeldelse, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1, litra a), og artikel 37, og som godtgør, at udgifterne har udgjort mindst 60 % af den første forfinansiering.

Den anden forfinansiering fra Kommissionen kan ikke overstige 50 % af det samlede beløb, der er tildelt i henhold til den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program, og, såfremt en medlemsstat nationalt har indgået udgiftsforpligtelser for et beløb, der er mindre end beløbet i den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program, under alle omstændigheder forskellen mellem de fællesskabsmidler, som

medlemsstaten rent faktisk har indgået udgiftsforpligtelser for til de projekter, der er udvalgt inden for rammerne af det årlige program, og den første forfinansiering.

5. De renter, som forfinansieringen eventuelt afkaster, konteres det pågældende program, idet det betragtes som en indtægt for medlemsstaten som nationalt offentligt bidrag og skal anmeldes til Kommissionen i forbindelse med den endelige udgifts-anmeldelsen vedrørende den endelige rapport om gennemførelsen for det pågældende årlige program.

6. De beløb, der er udbetalt som forfinansiering, udlignes i regnskaberne, når det årlige program afsluttes.

Artikel 42

Betaling af saldo

1. Kommissionen betaler saldoen, forudsat at den senest ni måneder efter den slutdato for udgifternes støtteberettigelse, som er fastsat i den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program, har modtaget følgende dokumenter:

- a) en godkendt udgiftsanmeldelse, der er behørigt udarbejdet i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1, litra a), og artikel 37, og en anmodning om betaling af saldoen eller en erklæring om godtgørelse
- b) den afsluttende rapport om gennemførelsen af det årlige program, som er omhandlet i artikel 53
- c) den årlige revisionsrapport, udtalelse og erklæring, som er omhandlet i artikel 32, stk. 3.

Saldoen betales kun, hvis den endelige rapport om gennemførelse af det årlige program og erklæringen om, at anmodningen om betaling af saldoen er gyldig, accepteres.

2. Hvis den ansvarlige myndighed ikke inden fristens udløb fremlægger de dokumenter, som er anført i stk. 1, i et acceptabelt format, frigør Kommissionen den del af den budgetmæssige forpligtelse for det tilsvarende årlige program, som ikke er blevet brugt til betaling af forfinansieringen.

3. Den procedure med automatisk frigørelse, som er omhandlet i stk. 2, suspenderes med hensyn til beløbet for de pågældende projekter, når der på medlemsstatsplan verserer en retssag eller administrativ klage med opsættende virkning på det tidspunkt, hvor de dokumenter, som er anført i stk. 1, fremlægges. Medlemsstaten giver i den endelige rapport, som den fremlægger, detaljerede oplysninger om disse projekter og indsender hver sjette måned rapporter om de fremskridt, der er gjort med hensyn til disse projekter. Senest tre måneder efter afslutningen af retssagen eller den administrative klageprocedure fremlægger medlemsstaten de dokumenter, som kræves efter stk. 1, for de pågældende projekter.

4. Den frist på ni måneder, som er omhandlet i stk. 1, ophører med at løbe, hvis Kommissionen vedtager en beslutning om suspension af udbetalingerne af samfinansieringen til det relevante årlige program i overensstemmelse med artikel 44. Fristen begynder at løbe igen fra den dato, hvor Kommissionens beslutning som omhandlet i artikel 44, stk. 3, er blevet meddelt medlemsstaten.

5. Med forbehold af artikel 43 informerer Kommissionen senest seks måneder efter, at den har modtaget de dokumenter,

som er anført i denne artikels stk. 1, medlemsstaten om det udgiftsbeløb, som Kommissionen anerkender, at fonden skal dække, og om de finansielle korrektioner, som måtte følge af forskellen mellem de anmeldte udgifter og de anerkendte udgifter. Medlemsstaten har tre måneder til at fremsætte bemærkninger.

6. Senest tre måneder efter, at Kommissionen har modtaget medlemsstatens bemærkninger, træffer den beslutning om det udgiftsbeløb, som det anerkendes, at fonden skal dække, og inddriver den saldo, der fremkommer som forskellen mellem de endeligt anerkendte udgifter og de beløb, som allerede er udbetalt til denne medlemsstat.

7. Forudsat at der er tilstrækkelige budgetmidler til rådighed, betaler Kommissionen saldoen senest 60 dage efter den dato, hvor den accepterer de dokumenter, som er anført i stk. 1. Resten af den budgetmæssige forpligtelse frigøres senest seks måneder efter betalingen.

Artikel 43

Tilbageholdelse af betalinger

1. Betalingen tilbageholdes i en periode på højst seks måneder af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede som omhandlet i finansforordningen, hvis:

- a) der i en rapport fra et nationalt revisionsorgan eller et fællesskabsrevisionsorgan er tegn på betydelige mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemerne
- b) den anvisningsberettigede er nødt til at foretage yderligere kontrol, fordi han har fået kendskab til oplysninger, der peger i retning af, at udgifter i en godkendt udgiftsanmeldelse er behæftet med en væsentlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret.

2. Medlemsstaten og den ansvarlige myndighed underrettes straks om begrundelsen for tilbageholdelsen af betalingen. Betalingen tilbageholdes indtil medlemsstaten træffer de fornødne foranstaltninger.

Artikel 44

Suspension af betalinger

1. Kommissionen kan suspendere alle eller en del af forfinansierings- og saldobetalingerne, hvis:

- a) der er konstateret en væsentlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som berører pålideligheden af proceduren for attestering af betalinger, og der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger på dette punkt, eller
- b) udgifterne i en godkendt udgiftsanmeldelse er behæftet med en væsentlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret, eller
- c) en medlemsstat ikke har efterkommet de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 33 og 34.

2. Kommissionen kan beslutte at suspendere forfinansierings- og saldobetalingerne efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for en frist på tre måneder.

3. Kommissionen bringer suspensionen af forfinansierings- og saldobetalingerne til ophør, når den finder, at medlemsstaten har truffet de foranstaltninger, som er nødvendige for, at suspensionen kan ophæves.

4. Hvis medlemsstaten ikke træffer de nødvendige foranstaltninger, kan Kommissionen træffe afgørelse om at annullere hele eller en del af nettobeløbet eller annullere fællesskabstilskuddet til det årlige program, jf. artikel 48.

Artikel 45

Opbevaring af dokumenter

Uden at dette berører bestemmelserne om statsstøtte i traktatens artikel 87, sikrer den ansvarlige myndighed, at alle bilag vedrørende udgifter og revisioner i forbindelse med de pågældende programmer opbevares til brug for Kommissionen og Revisionsretten i en periode på fem år efter afslutningen af programmerne i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1.

Denne periode afbrydes, hvis der indledes en retssag, eller hvis Kommissionen fremsætter behørigt begrundet anmodning herom.

Dokumenterne opbevares enten som originaler eller bekræftede kopier på almindeligt anerkendte datamedier.

KAPITEL VIII

FINANSIELLE KORREKTIONER

Artikel 46

Finansielle korrektioner foretaget af medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne har i første instans ansvaret for at undersøge uregelmæssigheder og reagerer på tegn på større ændringer, som har indflydelse på arten af eller betingelserne for gennemførelsen af eller kontrollen med programmerne og foretager de nødvendige finansielle korrektioner.

2. Medlemsstaterne foretager de nødvendige finansielle korrektioner med hensyn til de enkeltstående eller systemrelaterede uregelmæssigheder, som afsløres i forbindelse med foranstaltninger eller årlige programmer.

De korrektioner, som medlemsstaten foretager, består i annullering og om muligt inddrivelse af hele eller en del af Fællesskabets bidrag. Hvis beløbet ikke tilbagebetales inden for den frist, som den pågældende medlemsstat har fastsat, skal der betales morarenter, som beregnes ved anvendelse af den rentesats, som er omhandlet i artikel 49, stk. 2. Medlemsstaten tager hensyn til uregelmæssighedernes art og alvor og det økonomiske tab for fonden.

3. I tilfælde af systemrelaterede uregelmæssigheder udvider den pågældende medlemsstat sine undersøgelser til at omfatte alle transaktioner, som kan tænkes at være berørt.

4. Medlemsstaterne medtager i den endelige rapport om gennemførelsen af det årlige program, jf. artikel 53, en liste over annullationsprocedurer, der er indledt for det pågældende årlige program.

Artikel 47

Kommissionens revision af regnskaberne og finansielle korrektioner

1. Uden at dette berører Revisionsrettens beføjelser og den kontrol, som medlemsstaterne foretager i henhold til nationale love og administrative bestemmelser, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen med mindst tre arbejdsdages varsel foretage kontrol på stedet, herunder stikprøvekontrol, af de foranstaltninger, der finansieres af fonden, og af forvaltnings- og kontrolsystemerne. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat herom, så den kan modtage den nødvendige bistand. Tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter fra den pågældende medlemsstat kan deltage i denne kontrol.

Kommissionen kan anmode den pågældende medlemsstat om at foretage kontrol på stedet for at undersøge nøjagtigheden af en eller flere transaktioner. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i denne kontrol.

2. Hvis Kommissionen efter at have foretaget den nødvendige kontrol konkluderer, at en medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 33, suspenderer den forfinansierings- eller saldobetalingen i overensstemmelse med artikel 44.

Artikel 48

Kriterier for korrektionerne

1. Kommissionen kan foretage finansielle korrektioner ved at annullere hele eller en del af Fællesskabets bidrag til et årligt program, hvis den efter den nødvendige gennemgang konkluderer, at:

- a) der er en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som har bragt det bidrag fra Fællesskabet, der allerede er udbetalt til programmet, i fare
- b) udgifterne i en godkendt udgifts anmeldelse er ukorrekte og ikke er blevet korrigeret af medlemsstaten, inden korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke
- c) en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 33, inden korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke.

Kommissionen træffer beslutning under hensyntagen til eventuelle bemærkninger fra medlemsstaten.

2. Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på konstaterede enkeltstående uregelmæssigheder, idet den tager hensyn til, om uregelmæssigheden er systemrelateret, ved afgørelsen af, om der bør anvendes en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion. Hvis uregelmæssigheden har tilknytning til en udgifts anmeldelse, for hvilken revisionsmyndigheden tidligere i henhold til artikel 32, stk. 3, litra b) har afgivet en positiv erklæring, formodes det, at der er tale om et systemrelateret problem, som giver anledning til anvendelse af en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion, medmindre medlemsstaten inden for tre måneder kan fremlægge et bevis, som afkræfter denne formodning.

3. Når Kommissionen fastsætter korrektionens størrelse, tager den hensyn til uregelmæssighedens omfang og omfanget og de finansielle virkninger af de mangler, der er konstateret ved det pågældende årlige program.

4. Når Kommissionen baserer sin holdning på forhold, som er fastslået af revisorer uden for dens egne tjenestegrene, drager den sine egne konklusioner vedrørende de finansielle følger efter gennemgang af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet i henhold til artikel 34, rapporterne om anmeldte uregelmæssigheder og eventuelle svar fra medlemsstaten.

Artikel 49

Tilbagebetaling

1. Alle tilbagebetalinger til Den Europæiske Unions almindelige budget skal ske før den forfaldsdato, der er angivet på indtægtsordren, som udarbejdes i overensstemmelse med artikel 72 i finansforordningen. Denne forfaldsdato skal være den sidste dag i den anden måned, der følger efter udstedelsen af indtægtsordren.

2. Enhver forsinkelse med tilbagebetalingen giver anledning til betaling af morarenter fra forfaldsdatoen og til datoen for den faktiske betaling. Rentesatsen er den sats, som Den Europæiske Centralbank pr. den første kalenderdag i forfaldsmånedens anvender på sine væsentligste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, Serie C, forhøjet med tre og et halvt procentpoint.

Artikel 50

Medlemsstaternes forpligtelser

En finansiell korrektion foretaget af Kommissionen berører ikke medlemsstatens forpligtelse til at foretage inddrivelse i henhold til artikel 46.

KAPITEL IX

OVERVÅGNING, EVALUERING OG RAPPORTER

Artikel 51

Overvågning og evaluering

1. Kommissionen overvåger regelmæssigt fonden i samarbejde med medlemsstaterne.

2. Fonden evalueres af Kommissionen i partnerskab med medlemsstaterne for at vurdere de iværksatte foranstaltningers relevans, effektivitet og virkninger i lyset af de mål, der er fastsat i artikel 3, i forbindelse med udarbejdelsen af den rapport, der er omhandlet i artikel 52, stk. 3.

3. Kommissionen vurderer også komplementariteten mellem de foranstaltninger, der gennemføres under fonden, og de

foranstaltninger, der henhører under andre relevante fællesskabs-politikker, -instrumenter og -initiativer.

4. Kommissionen vurderer som led i den rapport for perioden 2007-2010, der er omhandlet i artikel 52, stk. 3, litra c), fondens indvirkning på udviklingen af politikken for og lovgivningen om kontrol af de ydre grænser, synergien mellem fonden og agenturets opgaver og hensigtsmæssigheden af kriterierne for fordeling af midlerne mellem medlemsstaterne i lyset af EU's mål på dette område.

Artikel 52

Rapporteringsforpligtelser

1. Den ansvarlige myndighed i hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at projekterne overvåges og evalueres.

Med henblik herpå skal aftaler og kontrakter, som den indgår med de organisationer, der er ansvarlige for gennemførelsen af foranstaltningerne, indeholde bestemmelser om, at der regelmæssigt skal fremlægges detaljerede rapporter om, hvor langt man er nået med gennemførelsen og opfyldelsen af de fastsatte mål, og disse rapporter skal danne grundlag for henholdsvis fremskridtsrapporten og den endelige rapport om gennemførelsen af det årlige program.

2. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen følgende rapporter:

- a) senest den 30. juni 2010 en evalueringsrapport om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er samfinansieret af fonden
- b) senest den 30. juni 2012 for perioden 2007-2010 og senest den 30. juni 2015 for perioden 2011-2013 en evalueringsrapport om resultaterne og virkningerne af de foranstaltninger, der er samfinansieret af fonden.

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget følgende rapporter:

- a) senest den 30. juni 2010 en rapport om anvendelsen af artikel 14 og 15, om nødvendigt ledsaget af forslag til ændringer
- b) senest den 31. december 2010 en foreløbig rapport om de opnåede resultater og de kvalitative og kvantitative aspekter af gennemførelsen af fonden, ledsaget af forslag vedrørende fondens fremtidige udvikling
- c) senest den 31. december 2012 for perioden 2007-2010 og den 31. december 2015 for perioden 2011-2013 en efterfølgende evalueringsrapport.

Artikel 53

Endelig rapport om gennemførelsen af det årlige program

1. Den endelige rapport om gennemførelsen af det årlige program skal indeholde følgende oplysninger for at sikre et klart overblik over gennemførelsen af programmet:

- a) den finansielle og operationelle gennemførelse af det årlige program
- b) de fremskridt, der er gjort med hensyn til at gennemføre det flerårige program og dets prioriteter i forhold til de særlige kontrollerbare mål, idet der, når det er muligt, foretages en kvantificering af indikatorerne
- c) de foranstaltninger, som den ansvarlige myndighed har truffet for at sikre en korrekt og effektiv gennemførelse, navnlig:
 - i) overvågnings- og evalueringsforanstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende dataindsamling
 - ii) en oversigt over alle større problemer i forbindelse med gennemførelsen af det operationelle program og de foranstaltninger, som er truffet
 - iii) anvendelsen af teknisk bistand
- d) de foranstaltninger, der er truffet for at informere om og sikre offentlig omtale af de årlige og flerårige programmer.

2. Rapporten kan godkendes, når den indeholder alle de oplysninger, der er nævnt i stk. 1. Kommissionen træffer inden for to måneder efter at have modtaget alle de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, en afgørelse om indholdet af den rapport, som den ansvarlige myndighed har forelagt, og afgørelsen meddeles medlemsstaterne. Hvis Kommissionen ikke reagerer inden udløbet af den fastsatte frist, betragtes rapporten som godkendt.

3. Kommissionen sender agenturet de godkendte endelige rapporter om gennemførelsen af det årlige program.

KAPITEL X

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 54

Forberedelse af det flerårige program

1. Uanset artikel 20 sørger medlemsstaterne for
 - a) så hurtigt som muligt efter den 7. juni 2007, dog senest den 22. juni 2007, at udpege den nationale ansvarlige myndighed, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, litra a), samt i givet fald den myndighed, til hvilken der uddeles opgaver

b) senest den 30. september 2007 at forelægge en beskrivelse af de forvaltnings- og kontrolsystemer, der er omhandlet i artikel 34, stk. 2.

2. Senest den 1. juli 2007 forelægger Kommissionen medlemsstaterne

- a) et skøn over de beløb, de vil få tildelt for regnskabsåret 2007
- b) skøn over de beløb, de vil få tildelt for regnskabsårene 2008-2013 på grundlag af en ekstrapolation af beregningen af skønnet for regnskabsåret 2007, idet der tages hensyn til de foreslåede årlige bevillinger for årene 2007-2013, som er fastsat i den finansielle ramme.

Artikel 55

Udarbejdelse af de årlige programmer for 2007 og 2008

1. Uanset artikel 23 gælder følgende tidsplan for gennemførelsen i regnskabsåret 2007 og 2008:

- a) senest den 1. juli 2007 forelægger Kommissionen medlemsstaterne et skøn over de beløb, de vil få tildelt i regnskabsåret 2007
- b) medlemsstaterne forelægger senest den 1. december 2007 Kommissionen udkastet til det årlige program for 2007
- c) medlemsstaterne forelægger senest den 1. marts 2008 Kommissionen udkastet til det årlige program for 2008.

2. Hvad angår det årlige program for 2007, kan de udgifter, der faktisk er betalt mellem den 1. januar 2007 og datoen for vedtagelsen af den finansieringsbeslutning, der godkender medlemsstatens årlige program, være berettiget til støtte fra fonden.

3. For at give mulighed for i 2008 at vedtage finansieringsbeslutninger, der godkender det årlige program for 2007, indgår Kommissionen Fællesskabets budgetmæssige forpligtelser for 2007 på grundlag af et skøn over det beløb, medlemsstaterne vil få tildelt, beregnet efter reglerne i artikel 14 og 15.

KAPITEL XI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 56

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det fælles udvalg for solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, som nedsættes ved denne beslutning.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4 samt stk. 5, litra b), og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Tidsfristerne i artikel 5a, stk. 3, litra c), og stk. 4, litra b) og e), i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til seks uger.

Artikel 57

Revision

Europa-Parlamentet og Rådet tager denne beslutning op til revision på grundlag af et forslag fra Kommissionen senest den 30. juni 2013.

Artikel 58

Ikrafttræden og anvendelse

Denne beslutning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne beslutning anvendes fra den 7. juni 2007 med undtagelse af artikel 14, 15, 20, 21, 23, 27, artikel 33, stk. 2 og 5, artikel 34, artikel 37, stk. 4, og artikel 56, som anvendes fra den 1. januar 2007.

Artikel 59

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. maj 2007.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

G. GLOSER

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 575/2007/EF

af 23. maj 2007

om oprettelse af Den Europæiske Tilbagesendelsesfond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 2, litra b) og artikel 63, nr. 3, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der ifølge traktaten vedtages foranstaltninger, der skal sikre fri bevægelighed for personer og i forbindelse hermed ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring, og foranstaltninger vedrørende asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandsstatsborgeres rettigheder.
- (2) Det Europæiske Råd bekræftede på sit møde i Tammerfors den 15- og 16. oktober 1999 sit ønske om at oprette et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Med henblik herpå skal en fælles europæisk asyl- og migrationspolitik sigte mod både en retfærdig behandling af tredjelandsstatsborgere og en bedre styring af migrationsstrømmene.
- (3) En effektiv tilbagesendelsespolitik på fællesskabsplan er et nødvendigt supplement til en troværdig politik for lovlig indvandring og asyl og et vigtigt element i bekæmpelsen af ulovlig indvandring. Medlemsstaterne afsætter store beløb til gennemførelsen af tilbagesendelsesprogrammer og foranstaltninger med henblik på tvangsmæssig tilbagesendelse. En fælles indsats i Den Europæiske Union på dette område, som underbygges af tilstrækkelige finansielle midler fra Fællesskabet, kan støtte medlemsstaterne, understrege nødvendigheden af at tilbagesende personer med ulovligt ophold og være med til at øge solidariteten mellem medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EUT C 88 af 11.4.2006, s. 15.

⁽²⁾ EUT C 115 af 16.5.2006, s. 47.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.12.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.5.2007.

- (4) Den 28. februar 2002 vedtog Rådet en samlet plan for bekæmpelse af ulovlig indvandring og menneskehandel i EU ⁽⁴⁾, hvori det understregede, at tilbagetagelses- og tilbagesendelsespolitikken er en integrerende og meget vigtig del af bekæmpelsen af ulovlig indvandring, og pegede på to hovedelementer, som en fællesskabspolitik for tilbagesendelse bør være baseret på, nemlig fælles principper og fælles foranstaltninger, som led i en forbedring af det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne.
- (5) Rådets handlingsprogram for tilbagesendelse af den 28. november 2002, som var baseret på Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2002 om en fællesskabspolitik for tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold, vedrører hele handlingskæden med hensyn til forvaltning af tilbagesendelse i medlemsstaterne og omfatter både tvangsmæssig tilbagesendelse og frivillig tilbagevenden af tredjelandsstatsborgere samt de centrale faser i tilbagesendelsen, herunder forberedelse og opfølgning.
- (6) Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Thessaloniki den 19. – og 20. juni 2003 Kommissionen til at undersøge alle aspekter af oprettelsen af et særskilt fællesskabsinstrument vedrørende tilbagesendelse, der især skulle støtte prioriteterne i handlingsprogrammet for tilbagesendelse.
- (7) Rådets konklusioner af 2. november 2004 om prioriteterne for en effektiv udformning af en fælles tilbagetagelsespolitik, understreger at EF-tilbagetagelsesaftaler er et vigtigt bidrag til en effektiv fælles migrationsstyring og spiller en fremtrædende rolle i bekæmpelsen af ulovlig indvandring. De er en væsentlig faktor i dialogen og samarbejdet mellem Den Europæiske Union og ulovlige indvandreres oprindelseslande, tidligere bopælslande og transitlande.
- (8) På grundlag af konklusionerne af 8. juni 2004, hvori Rådet opfordrede budgetmyndigheden til at stille de nødvendige midler til rådighed for forberedende foranstaltninger og opfordrede Kommissionen til at tage hensyn til dets holdninger til udvikling af integrerede tilbagesendelsesplaner i tæt samarbejde med medlemsstaterne, blev der iværksat en række forberedende foranstaltninger for perioden 2005-2006.
- (9) På sit møde i Bruxelles den 4.- og 5. november 2004 opfordrede Det Europæiske Råd i »Haag-programmet« til, at forberedelserne til oprettelsen af en europæisk tilbagesendelsesfond (i det følgende benævnt »fonden«) indledes, og at fonden oprettes senest i 2007 på baggrund af evalueringen af den forberedende fase.

⁽⁴⁾ EFT C 142 af 14.6.2002, s. 23.

- (10) I november 2004 noterede Rådet sig formandskabets rapport om en analyse af den bedste praksis for tilbagesendelse til bestemte lande. Ifølge rapporten var der store muligheder og behov for et mere praktisk samarbejde mellem medlemsstaterne vedrørende tilbagesendelsespraksis. Det blev understreget, at der var mulighed for en mere integreret tilgang til tilbagesendelsespolitikken og de generelle politikker, både på nationalt plan og på fællesskabsplan. Rapporten fremhævede også bedste praksis i medlemsstaterne vedrørende frivillig tilbagevenden eller tvangsmæssig tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere til deres hjem- eller transitland, såsom fremme af programmer for støttet frivillig tilbagevenden med henblik på en holdbar tilbagevenden, rådgivning i forbindelse med tilbagesendelsen og tilrettelæggelse af fælles tilbagesendelsesaktioner, herunder charterflyvninger.
- (11) Det er nødvendigt at give Fællesskabet et instrument, der kan støtte og fremme den indsats, som medlemsstaterne gør for at forbedre alle aspekter af forvaltningen af tilbagesendelse på grundlag af princippet om integreret forvaltning af tilbagesendelse med henblik på at støtte en retfærdig og effektiv gennemførelse af de fælles standarder for tilbagesendelse, som er fastsat under fællesskabslovgivningen om tilbagesendelse.
- (12) For at man kan tage hensyn til resultaterne af de forberedende foranstaltninger vedrørende tilbagesendelse i 2005 og 2006 på grundlag af en rapport fra Kommissionen om evalueringen af de forberedende foranstaltninger, bør der ikke afsættes midler i henhold til denne beslutning for 2007.
- (13) De relevante fælles standarder er især Rådets direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere ⁽¹⁾ og de dertil knyttede beslutninger, nemlig Rådets beslutning 2004/191/EF af 23. februar 2004 om fastsættelse af kriterier og nærmere bestemmelser for udligning af de finansielle ubalancer, som følger af anvendelsen af direktiv 2001/40/EF om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere ⁽²⁾, og Rådets beslutning 2004/573/EF af 29. april 2004 om tilrettelæggelse af samlet udsendelse med fly fra to eller flere medlemsstaters område af tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af individuelle afgørelser om udsendelse ⁽³⁾.
- (14) Dette gælder også kommende fællesskabsinstrumenter, såsom et instrument om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, som bør skabe lige vilkår inden for Den Europæiske Union med hensyn til tilbagesendelsesprocedurer og derfor skal fastlægge, på hvilke betingelser medlemsstaterne kan gennemføre tilbagesendelsesforanstaltninger, og de grænser, de kan gøre det inden for.
- (15) Medlemsstaterne bør sikre, at foranstaltninger i henhold til fonden overholder forpligtelserne vedrørende grundlæggende rettigheder, som de især fremgår af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (den europæiske menneskerettighedskonvention), Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, og i givet fald andre relevante internationale instrumenter, såsom FN-konventionen af 1989 om barnets rettigheder.
- (16) Da kollektiv udsendelse er forbudt i henhold til protokol nr. 4 til den europæiske menneskerettighedskonvention, bør kun personer, om hvem der er truffet individuel afgørelse om udsendelse, tilbagesendes via fælles tilbagesendelsesaktioner, som kan finansieres i medfør af denne beslutning.
- (17) Fondens bør på grund af sit anvendelsesområde og formål under ingen omstændigheder yde støtte til aktioner vedrørende områder og centre, hvor personer tilbageholdes i tredjelande.
- (18) Som fastslået i programmet for tilbagesendelse, som Rådet godkendte den 28. november 2002, og som til stadighed bekræftes i EU-instrumenterne på dette område, således navnlig Rådets konklusioner om frivillig tilbagevenden af den 2. november 2005, er frivillig tilbagevenden et væsentligt element i en afbalanceret, effektiv og bæredygtig strategi for tilbagevenden.
- (19) Støtteberettigede foranstaltninger inden for rammerne af den integrerede forvaltning af tilbagesendelse bør tage hensyn til sårbare personers særlige situation.
- (20) For at effektivisere forvaltningen af tilbagesendelsen på nationalt plan bør fonden også omfatte foranstaltninger i forbindelse med frivillig tilbagevenden for personer, der ikke er forpligtet til at forlade medlemsstatens område, såsom asylansøgere, der endnu ikke har modtaget afslag, eller personer, der er omfattet af en form for international beskyttelse som omhandlet i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse ⁽⁴⁾, eller personer, der nyder midlertidig beskyttelse som omhandlet i Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf ⁽⁵⁾.
- (21) Et af de vigtigste mål med denne beslutning bør være at fremme integreret forvaltning af tilbagesendelse på nationalt plan. Medlemsstaterne tilskyndes til at gennemføre tilbagesendelsesaktioner i lyset af integrerede handlingsplaner for tilbagesendelse, som analyserer situationen i

⁽¹⁾ EFT L 149 af 2.6.2001, s. 34.

⁽²⁾ EUT L 60 af 27.2.2004, s. 55.

⁽³⁾ EUT L 261 af 6.8.2004, s. 28.

⁽⁴⁾ EUT L 304, 30.9.2004, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT L 212, 7.8.2001, s. 12.

medlemsstaten med hensyn til målgruppen, fastsætter mål for de planlagte foranstaltninger og i samarbejde med de relevante parter, såsom FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) og Den Internationale Organisation for Migration (IOM), tilbyder tilbagesendelsesordninger, som fokuserer på effektive og holdbare tilbagesendelser gennem forskellige foranstaltninger. I givet fald bør de integrerede handlingsplaner for tilbagesendelse regelmæssigt vurderes og tilpasses.

- (22) For at fremme frivillig tilbagevenden af personer, navnlig personer, som ikke er forpligtet til at forlade området, bør der indføres incitamenter for sådanne tilbagevendende, såsom fortrinsbehandling i form af øget bistand til tilbagevenden. Denne form for frivillig tilbagevenden er både i de tilbagevendendes interesse, fordi de kan vende tilbage på en værdig måde, og i myndighedernes interesse, fordi den er omkostningseffektiv. Medlemsstaterne bør tilskyndes til at prioritere frivillig tilbagevenden.
- (23) Politisk hænger frivillig tilbagevenden og tvangsmæssig tilbagesendelse imidlertid sammen og virker gensidigt forstærkende, og medlemsstaterne bør tilskyndes til at styrke komplementariteten mellem de to former i deres forvaltning af tilbagesendelse. Der er et klart behov for at gennemføre tvangsmæssige tilbagesendelser for at beskytte EU's indvandrings- og asylpolitikens integritet og medlemsstaternes indvandrings- og asylsystemer. Muligheden for tvangsmæssig tilbagesendelse er derfor en forudsætning for, at man kan sikre, at denne politik ikke undergraves, og for, at retsstatsprincippet respekteres, hvilket i sig selv er vigtigt for oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Denne beslutning bør derfor støtte medlemsstaternes indsats for at lette tvangsmæssig tilbagesendelse.
- (24) De største hindringer, som medlemsstaterne møder i forbindelse med tilbagesendelser, opstår ofte i forbindelse med tvangsmæssige tilbagesendelser. En væsentlig hindring er usikkerhed om den pågældendes identitet, og/eller at den pågældende ikke har de nødvendige rejsedokumenter. For at afhjælpe sådanne problemer bør medlemsstaterne tilskyndes til at forbedre samarbejdet med de konsulære tjenester i tredjelande og til at øge deres indbyrdes informationsudveksling og operationelle samarbejde med hensyn til samarbejdet med disse tjenester.
- (25) Det er også afgørende, at denne beslutning i de medlemsstater, som anser det for hensigtsmæssigt, støtter specifikke foranstaltninger for de tilbagevendende i bestemmelseslandet, for det første for at sikre en effektiv tilbagevenden til deres hjemby eller hjemregion under gode forhold og for det andet for at lette en holdbar reintegration i det pågældende samfund. Sådanne foranstaltninger bør ikke bestå i bistand til tredjelandet som sådan og bør kun være støtteberettigede, hvis der er tale om en nødvendig fortsættelse af aktiviteter, som er indledt og for størstedelens vedkommende gennemført på medlemsstaternes område som led i en integreret handlingsplan for tilbagesendelse.
- (26) Desuden bør der være synergi mellem disse foranstaltninger og de aktioner, der støttes via fællesskabsinstrumenter for bistand til tredjelande, særlig det tematiske program for asyl og migration.
- (27) Denne beslutning skal indgå i en sammenhængende ramme, som også omfatter Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF af 23. maj 2007 om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 574/2007/EF af 23. maj 2007 om oprettelse af Fonden for De Ydre Grænser for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme⁽²⁾ og Rådets beslutning nr. .../2007/EF af ... om oprettelse af Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandssstatsborgere for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme⁽³⁾, som har til formål at sikre en rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne for så vidt angår den finansielle byrde, der følger af indførelsen af en integreret forvaltning af EU's ydre grænser og gennemførelsen af fælles politikker for asyl og indvandring, som er udviklet i overensstemmelse med afsnit IV, tredje del af traktaten.
- (28) Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser, som er oprettet i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004⁽⁴⁾ (i det følgende benævnt »agenturet«), har bl.a. til opgave at yde medlemsstaterne den nødvendige støtte i forbindelse med tilrettelæggelsen af fælles tilbagesendelsesaktioner og at udvikle bedste praksis vedrørende erhvervelse af rejsedokumenter og udsendelse af tredjelandssstatsborgere, der opholder sig ulovligt på medlemsstaternes område. Følgelig bør agenturet sikre, at betingelserne for en effektiv, koordineret tilbagesendelsesindsats medlemsstaterne imellem er opfyldt, men overlade gennemførelsen og tilrettelæggelsen af de fælles tilbagesendelsesaktioner til de kompetente nationale tjenester. Agenturet bør derfor kunne bruge de midler, som stilles til rådighed via fællesskabsforanstaltninger under denne beslutning.
- (29) Fondens støtte ville være mere effektiv og mere målrettet, hvis samfinansieringen af de støtteberettigede foranstaltninger var baseret på strategiske flerårige programmer, som hver medlemsstat udarbejder i samråd med Kommissionen.
- (30) På grundlag af strategiske retningslinjer, som vedtages af Kommissionen, bør hver medlemsstat udarbejde et flerårigt programmeringsdokument, der tager hensyn til dens specifikke situation og behov og beskriver dens udviklingsstrategi, som bør udgøre rammen for gennemførelsen af de foranstaltninger, der skal anføres i de årlige programmer.

(¹) Se side 1 i denne EUT.

(²) Se side 22 i denne EUT.

(³) Endnu ikke offentliggjort i EUT.

(⁴) EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1.

- (31) I forbindelse med delt forvaltning, jf. artikel 53, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabs almindelige budget⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«), bør der fastsættes betingelser, som gør det muligt for Kommissionen at udøve sit ansvar for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget, og forpligtelserne i forbindelse med medlemsstaternes samarbejde bør præciseres. Ved at anvende disse betingelser ville Kommissionen kunne sikre sig, at medlemsstaterne anvender fonden lovligt og korrekt og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, jf. finansforordningens artikel 27 og artikel 48, stk. 2.
- (32) Kommissionen bør fastlægge den vejledende fordeling af de disponible forpligtelsesbevillinger efter en objektiv og gennemsigtig metode.
- (33) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at sikre, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt samt kvaliteten af gennemførelsen. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastsætte de overordnede principper og nødvendige funktioner, som alle programmer bør overholde.
- (34) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet bør medlemsstaterne have det primære ansvar for gennemførelsen af og kontrollen med fondens aktiviteter.
- (35) Medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til forvaltnings- og kontrolsystemer, godkendelse af udgifter og forebyggelse, afsløring og korrektion af uregelmæssigheder og overtrædelser af fællesskabslovgivningen bør fastlægges for at sikre en effektiv og korrekt gennemførelse af deres flerårige og årlige programmer. Navnlig med hensyn til forvaltning og kontrol er det nødvendigt at fastlægge, hvordan medlemsstaterne sikrer, at systemerne er indført og fungerer tilfredsstillende.
- (36) Uden at dette berører Kommissionens beføjelser med hensyn til finanskontrol, bør der tilskyndes til samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område.
- (37) Effektiviteten og virkningen af de foranstaltninger, som fonden støtter, afhænger også af evalueringen af disse foranstaltninger og formidling af resultaterne heraf. Medlemsstaternes og Kommissionens respektive ansvar på dette område og de ordninger, der skal sikre, at evalueringen er pålidelig samt kvaliteten af de tilhørende oplysninger, bør formaliseres.
- (38) Foranstaltningerne bør evalueres med henblik på en midtvejsrevision og en konsekvensanalyse, og evalueringsprocessen bør integreres i overvågningen af projekterne.
- (39) Da det er vigtigt, at fællesskabsmidlerne er synlige, bør Kommissionen udstikke retningslinjer for at fremme, at alle myndigheder, ikke-statslige organisationer, internationale organisationer eller andre enheder, der modtager tilskud fra denne fond, på passende vis anerkender den modtagne støtte, idet der tages hensyn til den praksis, der eksisterer i forbindelse med andre instrumenter med delt forvaltning, f.eks. strukturfondene.
- (40) I denne beslutning fastlægges der for hele programmets varighed en finansieringsramme, der udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 37 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning⁽²⁾.
- (41) Målet for denne beslutning, nemlig at fremme tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold inden for rammerne af fælles standarder og princippet om integreret forvaltning af tilbagesendelser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne beslutning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (42) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne beslutning, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽³⁾.
- (43) Da foranstaltningerne i denne beslutning vedrørende vedtagelse af strategiske retningslinjer er af generel karakter og har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning, herunder ved at lade visse sådanne bestemmelser udgå eller ved at supplere denne beslutning med nye ikke-væsentlige bestemmelser, bør foranstaltningen vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF. Af effektivitetshensyn bør de frister, som normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, afkortes for så vidt angår vedtagelsen af de strategiske retningslinjer.
- (44) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (45) Irland har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som

⁽²⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1. Ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 (EUT L 390 af 30.12.2006, s. 1).

bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ved skrivelse af 6. september 2005 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne beslutning.

- (46) Det Forenede Kongerige har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ved skrivelse af 27. oktober 2005 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne beslutning
- (47) I overensstemmelse med traktatens artikel 67, stk. 2, andet led, finder proceduren i traktatens artikel 251, jf. Rådets afgørelse 2004/927/EF af 22. december 2004 om at få visse områder, der er omfattet af afsnit IV i tredje del i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, underlagt proceduren i artikel 251 i traktaten⁽¹⁾, anvendelse på de områder, der er omfattet af traktatens artikel 62, nr. 1), nr. 2), litra a), og nr. 3) samt artikel 63, nr. 2), litra b), og nr. 3), litra b) —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

KAPITEL I

EMNE, MÅL OG FORANSTALTNINGER

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

Ved denne beslutning oprettes Den Europæiske Tilbagesendelsesfond (i det følgende benævnt »fonden«), for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2013 som en del af en sammenhængende ramme, der også omfatter beslutning 573/2007/EF, beslutning nr. 574/2007/EF, og beslutning .../2007/EF, med henblik på at bidrage til en styrkelse af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og til anvendelse af solidaritetsprincippet mellem medlemsstaterne.

I denne beslutning fastlægges de mål, som fonden bidrager til at nå, betingelserne for gennemførelsen af fonden, de disponible finansielle midler og kriterierne for fordelingen af disse midler.

Desuden fastlægges forvaltningsreglerne for fonden, herunder reglerne for den finansielle forvaltning, og overvågnings- og kontrolordninger, som er baseret på en ansvarsfordeling mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Artikel 2

Fondens generelle mål

1. Fondens generelle mål er at støtte medlemsstaternes indsats for at forbedre alle aspekter af forvaltningen af tilbagesendelse ved brug af princippet om integreret forvaltning og ved at iværksætte fælles foranstaltninger, som gennemføres af medlemsstaterne, eller nationale foranstaltninger til at opfylde Fællesskabets mål under overholdelse af solidaritetsprincippet under hensyntagen til fællesskabslovgivningen på dette område,

og under overholdelse af de grundlæggende rettigheder overholdes i fuldt omfang.

2. Fonden bidrager til finansieringen af teknisk bistand på medlemsstaternes eller Kommissionens initiativ.

Artikel 3

Specifikke mål

1. Fonden bidrager til at nå følgende specifikke mål:
 - a) at indføre og forbedre integreret forvaltning af tilbagesendelse og medlemsstaternes tilrettelæggelse og gennemførelse heraf
 - b) at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaterne inden for rammerne af integreret forvaltning af tilbagesendelse og gennemførelsen heraf
 - c) at fremme en effektiv og ensartet anvendelse af fælles standarder for tilbagesendelse i overensstemmelse med politikudviklingen på dette område.
2. Integreret forvaltning af tilbagesendelse indebærer især, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne udvikler og gennemfører integrerede handlingsplaner for tilbagesendelse, som
 - a) er baseret på en overordnet vurdering af situationen i medlemsstaten med hensyn til målgruppen eller et specifikt spørgsmål i forbindelse med tilbagesendelsen og udfordringerne i forbindelse med de planlagte foranstaltninger (f.eks. med hensyn til at fremskaffe rejsedokumenter og andre praktiske hindringer for tilbagesendelse), efter omstændighederne under hensyntagen til de relevante sager. Den overordnede vurdering udarbejdes i samarbejde med alle relevante myndigheder og partnere
 - b) sigter mod at gennemføre en bred vifte af foranstaltninger, som fremmer ordninger for frivillig tilbagevenden af tredjelandstatsborgere, navnlig for dem, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse og ophold på dens område, og om nødvendigt at gennemføre foranstaltninger med henblik på tvangsmæssig tilbagesendelse af disse personer under fuld overholdelse af de humanitære principper og respekt for deres værdighed
 - c) omfatter en planlægning og/eller tidsplan og i givet fald en ordning for periodisk evaluering, som gør det muligt at justere planlægningen og vurdere, hvilken virkning planen har i praksis, og
 - d) hvor medlemsstaterne finder det hensigtsmæssigt, omfatter foranstaltninger med henblik på at lette samarbejdet mellem de kompetente administrative, retshåndhævende og retlige organer, efter omstændighederne på forskellige forvaltningsniveauer.
3. De integrerede handlingsplaner for tilbagesendelse fokuserer specielt på effektive og holdbare tilbagesendelser gennem foranstaltninger såsom tilstrækkelig information forud for

⁽¹⁾ EUT L 396 af 31.12.2004, s. 45.

afrejsen, tilrettelæggelse af rejsen og transit i bestemmelseslandet i forbindelse med såvel frivillig tilbagevenden som tvangsmæssig tilbagesendelse. Der kan i det omfang, det er muligt, indføres incitamentter for personer, som vender tilbage frivilligt, såsom bistand til tilbagevenden, for at fremme frivillig tilbagevenden.

Når medlemsstaterne anser det for hensigtsmæssigt, kan planerne også omfatte støtte til modtagelse og integration.

Artikel 4

Støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

1. Foranstaltninger vedrørende det mål, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra a), er berettiget til støtte fra fonden, herunder særlig følgende foranstaltninger:

- a) etablering eller forbedring af et effektivt, stabilt og varigt operationelt samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder og de konsulære myndigheder og indvandringsmyndighederne i tredjelande med henblik på at fremskaffe rejsedokumenter til brug for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere og sikre, at udsendelserne sker hurtigt og effektivt
- b) fremme af metoder og midler til at informere om tilbagevenden så tidligt som muligt i asyl- og indvandringsprocedurerne og tilskynde de enkelte tredjelandsstatsborgere til at benytte sig af muligheden for frivillig tilbagevenden
- c) lettelse af frivillig tilbagevenden for tredjelandsstatsborgere, især gennem programmer for støttet frivillig tilbagevenden, med henblik på at sikre, at tilbagesendelserne sker effektivt og holdbart
- d) fremme af samarbejde mellem forskellige niveauer af nationale, regionale, lokale, kommunale og andre offentlige myndigheder, således at de ansatte nemt kan få oplysninger om erfaringer med tilbagesendelse og praksis andetsteds og om muligt forene ressourcerne
- e) forenkling og gennemførelse af tvangsmæssige tilbagesendelser af tredjelandsstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse og ophold, med henblik på at øge indvandringspolitikernes troværdighed og integritet og reducere varigheden af frihedsberøvelsen af personer, som afventer tvangsmæssig udsendelse.

2. Foranstaltninger vedrørende det mål, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra b), er berettiget til støtte fra fonden, herunder særlig følgende foranstaltninger:

- a) samarbejde om indsamling af oplysninger om hjemlandet, det tidligere bopælsland eller transitlandet og formidling af disse oplysninger til potentielle tilbagevendende
- b) samarbejde om udvikling af effektive, stabile og holdbare operationelle arbejdsrelationer mellem medlemsstaternes myndigheder og de konsulære myndigheder og indvandringsmyndighederne i tredjelande med henblik på at lette

konsulær bistand til fremskaffelse af rejsedokumenter til brug for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere og sikre, at udsendelserne sker hurtigt og effektivt

- c) udarbejdelse af fælles integrerede handlingsplaner for tilbagesendelse og gennemførelse heraf, herunder fælles programmer for frivillig tilbagevenden for specifikke hjemlande eller -regioner eller tidligere opholdslande eller transitlande
- d) undersøgelser af den nuværende situation og mulighederne for at forbedre det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne vedrørende tilbagesendelse og undersøgelser af den rolle, som internationale og ikke-statslige organisationer bør spille i denne forbindelse
- e) udveksling af oplysninger og bedste praksis, støtte og rådgivning med hensyn til håndtering af tilbagesendelsen af særligt sårbare grupper
- f) tilrettelæggelse af seminarer for fagfolk om bedste praksis med fokus på specifikke tredjelande og/eller regioner
- g) fælles foranstaltninger, som gør det muligt at modtage tilbagetagne personer i hjemlandene, de tidligere opholdslande eller transitlandene
- h) fælles udvikling af foranstaltninger, som skal sikre, at de pågældendes tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland er holdbar.

3. Foranstaltninger vedrørende det mål, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), er berettiget til støtte fra fonden, herunder særlig følgende foranstaltninger:

- a) forbedring af de kompetente myndigheders evne til at træffe afgørelser af høj kvalitet om tilbagesendelse så hurtigt som muligt
- b) forbedring af de kompetente administrative myndigheders evne til hurtigt at gennemføre eller fuldbyrde afgørelser om udsendelse under fuld respekt for den menneskelige værdighed og de relevante europæiske sikkerhedsstandarder for sådanne foranstaltninger
- c) forbedring af de retslige organers evne til hurtigere at vurdere afgørelser om tilbagesendelse, som påklages
- d) tilrettelæggelse af seminarer og fælles kurser for medarbejderne ved de kompetente nationale, regionale, lokale, kommunale og andre kompetente administrative organer, retshåndhævelsesorganer og retslige organer vedrørende juridiske og praktiske aspekter af tilbagesendelsesaktioner
- e) forbedring af de kompetente administrative myndigheders evne til effektivt at gennemføre fælles ordninger for gensidig anerkendelse og fælles tilbagesendelsesaktioner, herunder de henstillinger, operationelle standarder og former for bedste praksis, som fastlægges af agenturet med hensyn til tilbagesendelse.

4. De foranstaltninger, som er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, skal specielt fremme gennemførelsen af bestemmelserne i den relevante fællesskabslovgivning vedrørende den fælles europæiske indvandrings- og tilbagesendelsespolitik.

Artikel 5

Støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

De støttede foranstaltninger kan omfatte følgende tiltag:

1. I alle tilfælde af tilbagesendelse: information til tredjelandsstatsborgere om tilbagesendelse generelt, rådgivning af enkeltpersoner om muligheden for frivillig tilbagevenden, oversættelsesomkostninger, tilvejebringelse af de nødvendige rejsedokumenter, omkostningerne til de nødvendige lægeundersøgelser forud for tilbagesendelsen, rejse- og forplejningsomkostninger for de tilbagevendende og deres ledsagere, herunder lægeligt personale og tolke, indkvartering af ledsagerne, herunder lægeligt personale og tolke, omkostningerne til transport i medlemsstaten og til bestemmelseslandet og samarbejde med myndighederne i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller transitlandet.
2. I alle tilfælde af tilbagesendelse: særlig bistand til sårbare grupper såsom mindreårige, uledsagede mindreårige, handicappede, ældre, gravide, enlige forældre med mindreårige børn samt personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller andre alvorlige psykologiske, fysiske eller seksuelle overgreb.
3. Desuden, i tilfælde af tvangsmæssig tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse og ophold: rejseomkostninger og omkostninger til forplejning og midlertidig indkvartering af de tilbagevendende og deres ledsagere fra de deltagende medlemsstater i den organiserende medlemsstat forud for afrejsen i tilfælde af fælles tilbagesendelsesaktioner.
4. Desuden, i tilfælde af frivillig tilbagevenden af tredjelandsstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse og ophold, bistand til de tilbagevendende ved forberedelsen af deres tilbagevenden samt nødvendige udgifter før tilbagesendelsen.
5. Desuden, når tredjelandsstatsborgere, der ikke er forpligtet til at forlade medlemsstaternes område, vender frivilligt tilbage og i andre tilfælde, hvor medlemsstaterne anser det for hensigtsmæssigt: et begrænset økonomisk bidrag til startudgifterne efter tilbagesendelsen, transport af den tilbagevendendes personlige ejendele, passende midlertidig indkvartering i de første dage efter ankomsten til bestemmelseslandet i et modtagelsescenter eller om nødvendigt på et hotel, uddannelse og hjælp til at finde arbejde og i givet fald begrænset startstøtte til økonomiske aktiviteter.
6. Uddannelse og videreuddannelse af medarbejderne ved de kompetente administrative organer, retshåndhævelsesorganer og retslige organer, udstationering af disse kategorier af medarbejdere fra andre medlemsstater med henblik på dels at sikre en effektiv og ensartet anvendelse af de fælles standarder for tilbagesendelse og opfyldelse af forpligtelser i henhold til internationale instrumenter vedrørende

behandlingen af de tilbagevendende og dels at forbedre samarbejdet samt rejser med henblik på at vurdere resultaterne af tilbagesendelsespolitikkerne i tredjelande.

7. I tilfælde af operationelt samarbejde med konsulære myndigheder og indvandringsmyndigheder i tredjelande med henblik på at fremskaffe rejsedokumenter og sikre hurtige udsendelsesprocedurer: omkostningerne til rejse og indkvartering i medlemsstaterne for medarbejdere ved de myndigheder og tjenester, som er ansvarlige for identifikation af tredjelandsstatsborgere og verifikation af deres rejsedokumenter.
8. I tilfælde af reintegrationsforanstaltninger for tredjelandsstatsborgere, der ikke er forpligtet til at forlade medlemsstaternes område: økonomiske incitamenter og andre kortsigtede foranstaltninger, som er nødvendige for at sætte gang i reintegrationen med henblik på den tilbagevendendes personlige udvikling, såsom uddannelse, jobformidling og hjælp til at finde arbejde, startstøtte til økonomiske aktiviteter og bistand og rådgivning efter tilbagesendelsen.
9. I tilfælde af reintegrationsforanstaltninger for tredjelandsstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse og ophold, når medlemsstaterne anser det for hensigtsmæssigt, økonomiske incitamenter og andre kortsigtede foranstaltninger, som er nødvendige for at sætte gang i reintegrationen med henblik på den tilbagevendendes personlige udvikling, såsom uddannelse, jobformidling og hjælp til at finde arbejde, startstøtte til økonomiske aktiviteter og bistand og rådgivning efter tilbagesendelsen samt foranstaltninger, som gør det muligt for medlemsstaterne at sikre, at de tilbagevendende får en passende modtagelse, når de ankommer til de pågældende tredjelande.

Artikel 6

Fællesskabsforanstaltninger

1. På Kommissionens initiativ kan op til 7 % af fondens disponible midler anvendes til at finansiere tværnationale foranstaltninger eller foranstaltninger af interesse for Fællesskabet som helhed (i det følgende benævnt »fællesskabsforanstaltninger«) vedrørende tilbagesendelsespolitikken og tiltag, der finder anvendelse på de målgrupper, som er omhandlet i artikel 7.
2. For at være berettiget til støtte skal fællesskabsforanstaltninger specielt:
 - a) fremme samarbejdet på fællesskabsplan om gennemførelsen af fællesskabslovgivningen og god praksis
 - b) støtte etablering af tværnationale samarbejdsnet og pilotprojekter baseret på tværnationale partnerskaber mellem organer beliggende i to eller flere medlemsstater, der har til formål at fremme innovationen, gøre det lettere at udveksle erfaringer og god praksis og forbedre tilbagesendelsespolitikens kvalitet
 - c) støtte tværnationale oplysningskampagner

- d) støtte undersøgelser, formidling og udveksling af oplysninger om bedste praksis og alle andre aspekter af tilbagesendelsespolitikkerne, herunder anvendelse af den nyeste teknologi, navnlig for at tilskynde til mere komparativ forskning vedrørende virkningerne af de tidligere og de nuværende programmer for tilbagesendelse
- e) støtte pilotprojekter og undersøgelser, som ser på mulighederne for nye former for samarbejde på fællesskabsplan og fællesskabslovgivning på dette område
- f) støtte medlemsstaternes udvikling og anvendelse af fælles statistiske værktøjer, metoder og indikatorer til måling af udviklingen i politikken på tilbagesendelsesområdet, navnlig med henblik på at formidle statistikker underopdelt efter henholdsvis frivillig tilbagevenden og tvangsmæssig tilbagesendelse
- g) støtte til udvikling og regelmæssig ajourføring af en fælles håndbog vedrørende bedste praksis for tilbagesendelse, herunder ledsaget tilbagesendelse i samarbejde med agenturet
- h) yde støtte til medlemsstaterne i tilfælde af behørigt begrundede nødsituationer, der kræver en hasteindsats.
3. Det årlige arbejdsprogram med fastsættelse af prioriteterne for fællesskabsforanstaltningerne vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 7

Målgrupper

1. Målgrupperne for denne beslutning omfatter:
- a) enhver tredjelandsstatsborger, der endnu ikke har modtaget et endeligt afslag på sin anmodning om international beskyttelse i en medlemsstat, og som kan vælge at gøre brug af frivillig tilbagevenden, forudsat at vedkommende ikke har erhvervet en ny nationalitet og ikke har forladt denne medlemsstats område
- b) enhver tredjelandsstatsborger, som i en medlemsstat er omfattet af en form for international beskyttelse som omhandlet i direktiv 2004/83/EF eller midlertidig beskyttelse som omhandlet i direktiv 2001/55/EF, og som vælger at gøre brug af frivillig tilbagevenden, forudsat at vedkommende ikke har erhvervet en ny nationalitet og ikke har forladt denne medlemsstats område
- c) enhver tredjelandsstatsborger, som ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse og/eller ophold i en medlemsstat, og som i overensstemmelse med sin forpligtelse til at forlade denne medlemsstats område gør brug af frivillig tilbagevenden

- d) enhver anden tredjelandsstatsborger, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse og/eller ophold i en medlemsstat.

2. Tredjelandsstatsborger er enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i traktatens artikel 17, stk. 1.

KAPITEL II

PRINCIPPER FOR STØTTE

Artikel 8

Komplementaritet, sammenhæng og overensstemmelse

1. Fonden yder støtte, der supplerer nationale, regionale og lokale foranstaltninger, hvori Fællesskabets prioriteter er integreret.
2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at der er sammenhæng mellem fondens og medlemsstaternes støtte og Fællesskabets aktiviteter, politikker og prioriteter. Denne sammenhæng anføres specielt i det flerårige program, som er omhandlet i artikel 19.
3. Foranstaltninger, der finansieres af fonden, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og de retsakter, der er vedtaget i henhold hertil.

Artikel 9

Programmering

1. Fondens mål søges virkeliggjort inden for rammerne af den flerårige programmeringsperiode fra 2008 til 2013, som underkastes en midtvejsrevision i henhold til artikel 22. Det flerårige programmeringsystem omfatter prioriteterne og en proces for forvaltning, beslutningstagning, revision og godkendelse.
2. De flerårige programmer, som Kommissionen har godkendt, gennemføres ved hjælp af årlige programmer.

Artikel 10

Subsidiær og proportional indsats

1. Gennemførelsen af de flerårige og årlige programmer, som er omhandlet i artikel 19 og 21, henhører under medlemsstaternes ansvar på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med det institutionelle system, der kendetegner den enkelte medlemsstat. Ansvarret udøves i overensstemmelse med denne beslutning.
2. Med hensyn til revisionsbestemmelserne varierer de midler, som Kommissionen og medlemsstaterne anvender, efter fællesskabets støtters størrelse. Det samme princip anvendes med hensyn til bestemmelserne om evaluering og rapporter om de flerårige og årlige programmer.

Artikel 11

Gennemførelsesmetoder

1. Det fællesskabsbudget, der afsættes til fonden, gennemføres i henhold til artikel 53, stk. 1, litra b), i finansforordningen, dog ikke hvad angår de fællesskabsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 6, og den tekniske bistand, der er omhandlet i denne beslutnings artikel 16.

2. Kommissionen udøver sit ansvar for gennemførelsen af Den Europæiske Union almindelige budget ved at:

- a) kontrollere, at der findes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer i medlemsstaterne, efter procedurerne i artikel 32
- b) tilbageholde eller suspendere alle eller en del af betalingerne efter procedurerne i artikel 41 og 42, hvis de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer svigter, og anvende enhver anden nødvendig finansiel korrektion efter procedurerne i artikel 45 og 46.

Artikel 12

Partnerskab

1. Hver medlemsstat tilrettelægger efter gældende nationale regler og national praksis et partnerskab med de myndigheder og organer, der er involveret i gennemførelsen af det flerårige program, eller som ifølge den pågældende medlemsstat kan yde et værdifuldt bidrag til udviklingen af det.

Sådanne myndigheder og organer kan omfatte de kompetente regionale, lokale og kommunale myndigheder og andre offentlige myndigheder, internationale organisationer navnlig UNHCR og organer, der repræsenterer civilsamfundet, såsom ikke-statslige organisationer eller arbejdsmarkedets parter.

2. Et sådant partnerskab gennemføres i fuld overensstemmelse med de forskellige partnerkategoriers respektive institutionelle, juridiske og finansielle beføjelser.

KAPITEL III

FINANSIEL RAMME

Artikel 13

Samlede midler

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne beslutning fra 1. januar 2008 til 31. december 2013 udgør 676 mio. EUR.

2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af den finansielle ramme.

3. Kommissionen fastlægger den vejledende årlige fordeling af midlerne på de enkelte medlemsstater efter kriterierne i artikel 14.

Artikel 14

Den årlige fordeling af midlerne til støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

1. Hver medlemsstat modtager et fast beløb på 300 000 EUR fra fondens årlige bevilling.

Dette beløb forhøjes til 500 000 EUR pr. år for perioden 2008-2013 for de medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union pr. 1. maj 2004.

Dette beløb forhøjes til 500 000 EUR pr. år for de medlemsstater, der tiltræder Den Europæiske Union i perioden 2007-2013, for den resterende del af perioden 2008-2013, at regne fra året efter deres tiltrædelse.

2. Den resterende del af de årlige disponible midler fordeles således mellem medlemsstaterne:

- a) 50 % af midlerne fordeles i forhold til det samlede antal tredjelandsstatsborgere, som ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse og ophold på medlemsstatens område, og for hvilke der i løbet af de foregående tre år er truffet en afgørelse om tilbagesendelse efter den nationale lovgivning og/eller fællesskabslovgivningen, dvs. en administrativ eller retslig afgørelse eller foranstaltning, der fastslår eller erklærer, at opholdet er ulovligt, og pålægger den pågældende en forpligtelse til at vende tilbage
- b) 50 % af midlerne fordeles i forhold til antallet af tredjelandsstatsborgere, som i løbet af de foregående tre år rent faktisk har forladt medlemsstatens område som følge af en administrativ eller retslig afgørelse om udsendelse, uanset om de er rejst frivilligt eller er udsendt tvangsmæssigt.

3. De tredjelandsstatsborgere, som er omhandlet i stk. 2, omfatter ikke:

- a) tredjelandsstatsborgere, som under ophold i en medlemsstats transitzone nægtes indrejse
- b) tredjelandsstatsborgere, som af en medlemsstat skal tilbagesendes til en anden medlemsstat, navnlig i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne ⁽¹⁾.

4. Referencetallene er de seneste statistikker, som Kommissionen (Eurostat) på grundlag af data fra medlemsstaterne har udarbejdet i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

Hvis medlemsstaterne ikke har indsendt de pågældende statistikker til Kommissionen (Eurostat), skal de fremlægge foreløbige data så hurtigt som muligt.

⁽¹⁾ EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1.

Inden Kommissionen (Eurostat) accepterer disse data som referencetal, vurderer den de statistiske oplysningers kvalitet, sammenlignelighed og fuldstændighed efter de sædvanlige operationelle procedurer. På Kommissionens (Eurostats) anmodning leverer medlemsstaterne alle de nødvendige oplysninger til dette formål.

Artikel 15

Finansieringsstruktur

1. Finansielle bidrag fra fonden har form af tilskud.
2. Foranstaltninger, der støttes af fonden, skal samfinansieres af offentlige eller private kilder og være af almenyttig karakter og må ikke modtage støtte fra andre kilder, som er omfattet af Den Europæiske Unions almindelige budget.
3. Midlerne fra fonden skal udgøre et supplement til offentlige eller tilsvarende tilskud, som medlemsstaterne yder til foranstaltninger, der er omfattet af denne beslutning.
4. Fællesskabets bidrag til de støttede projekter kan ikke overstige 50 % af de samlede omkostninger til en specifik foranstaltning for så vidt angår foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne i henhold til artikel 3.

Denne andel kan forhøjes til 75 % for projekter, der vedrører specifikke prioriteter, som er fastsat i de strategiske retningslinjer, jf. artikel 18.

Fællesskabsandelen forhøjes til 75 % i de medlemsstater, der er omfattet af samhørighedsfonden.

5. Inden for rammerne af gennemførelsen af den nationale programmering, jf. kapitel IV, udvælger medlemsstaterne projekter til finansiering på grundlag af følgende minimumskriterier:

- a) situationen og behovene i medlemsstaten
 - b) omkostningseffektivitet, bl.a. i forhold til antallet af personer, der er involveret i projektet
 - c) ansøgerorganisationens og eventuelle partnerorganisationers erfaringsgrundlag, ekspertise, pålidelighed og finansielle bidrag
 - d) omfanget af projekternes komplementaritet med andre foranstaltninger, der får støtte fra Den Europæiske Unions almindelige budget eller som led i nationale programmer.
6. Generelt yder Fællesskabet finansiell støtte til foranstaltninger inden for rammerne af fonden i højst tre år, under forudsætning af regelmæssige rapporter om de fremskridt, der er gjort.

Artikel 16

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

1. Fonden kan på Kommissionens initiativ og/eller vegne anvende op til 500 000 EUR af sin årlige bevilling til at finansiere forberedende foranstaltninger, foranstaltninger vedrørende overvågning og administrativ og teknisk støtte og foranstaltninger vedrørende evaluering, revision og inspektion, der er nødvendige for at gennemføre denne beslutning.
2. Disse foranstaltninger omfatter:
 - a) undersøgelser, evalueringer, ekspertrapporter og statistikker, også af generel art, vedrørende fondens virksomhed
 - b) informationsforanstaltninger, der henvender sig til medlemsstaterne, de endelige støttemodtagere og den brede offentlighed, bl.a. oplysningskampagner og en fælles database med de projekter, der finansieres af fonden
 - c) oprettelse, drift og sammenkobling af elektroniske systemer til forvaltning, overvågning, inspektion og evaluering
 - d) udarbejdelse af en fælles ramme for evaluering og overvågning samt et system til fastlæggelse af indikatorer, der tager hensyn til nationale indikatorer, hvor det er relevant
 - e) forbedring af evalueringsmetoderne og udveksling af oplysninger om praksis på dette område
 - f) informations- og uddannelsesforanstaltninger, der henvender sig til de myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne i henhold til artikel 25, og som supplerer medlemsstaternes vejledning af deres myndigheder, jf. artikel 31, stk. 2.

Artikel 17

Teknisk bistand på medlemsstaternes initiativ

1. På en medlemsstats initiativ kan fonden for hvert årligt program finansiere forberedende foranstaltninger, foranstaltninger vedrørende forvaltning, overvågning, evaluering, information og kontrol og foranstaltninger, der skal styrke den administrative kapacitet med henblik på gennemførelsen af fonden.
2. Det beløb, der afsættes til teknisk bistand under hvert årligt program, kan ikke overstige:
 - a) for perioden 2008-2010, 7 % af den samlede årlige samfinansiering, som den pågældende medlemsstat har fået tildelt, plus 30 000 EUR, og
 - b) for perioden 2011-2013, 4 % af den samlede årlige samfinansiering, som den pågældende medlemsstat har fået tildelt, plus 30 000 EUR.

KAPITEL IV

PROGRAMMERING

Artikel 18

Vedtagelse af strategiske retningslinjer

1. Kommissionen vedtager strategiske retningslinjer, som indeholder en ramme for fondens arbejde under hensyntagen til fremskridtene i udviklingen og gennemførelsen af fællesskabslovgivningen om tilbagesendelse og de foranstaltninger, som Fællesskabet har truffet vedrørende ulovlig indvandring, samt den vejledende fordeling af fondens finansielle midler for den flerårige programmeringsperiode.

2. For de af fondens mål, som er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a) og b), skal disse retningslinjer navnlig føre Fællesskabets prioriteter ud i livet med henblik på at fremme:

- a) tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, som ikke er i besiddelse af pas eller andre identitetspapirer
- b) tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, som ikke er omfattet af Fællesskabets tilbagetagelsesaftaler eller nationale bilaterale tilbagetagelsesaftaler, med henblik på at styrke en stats folkeretlige forpligtelse til at tilbagetage egne statsborgere
- c) tilbagesendelse til et bestemt land af tredjelandsstatsborgere og statsløse, som er kommet fra eller har haft ophold i det pågældende land uden at være statsborgere i landet
- d) tilbagesendelse af personer, som ikke er forpligtet til at forlade medlemsstaternes område, såsom asylansøgere, der endnu ikke har modtaget afslag, og personer, der er omfattet af en form for international beskyttelse som omhandlet i direktiv 2004/83/EF eller midlertidig beskyttelse som omhandlet i direktiv 2001/55/EF
- e) tilbagesendelse af særligt sårbare grupper.

For de af fondens mål, som er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra c), skal disse retningslinjer navnlig føre Fællesskabets prioriteter ud i livet med henblik på at fremme kendskabet til de fælles standarder i hele EU og inddragelse af disse standarder i det daglige arbejde med forvaltning af tilbagesendelse i medlemsstaternes administrative myndigheder.

3. Kommissionen vedtager de strategiske retningslinjer vedrørende den flerårige programmeringsperiode senest den 31. juli 2007.

4. De strategiske retningslinjer vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 52, stk. 3. Når disse strategiske retningslinjer er vedtaget, knyttes de som bilag til denne beslutning.

Artikel 19

Udarbejdelse og godkendelse af nationale flerårige programmer

1. Hver medlemsstat foreslår på grundlag af de strategiske retningslinjer, som er omhandlet i artikel 18, et udkast til et flerårigt program, der indeholder følgende:

- a) en beskrivelse af den nuværende situation i medlemsstaten med hensyn til princippet om integreret forvaltning af

tilbagesendelse, samarbejde med de konsulære myndigheder og indvandringsmyndighederne i tredjelande, foranstaltninger og politikker vedrørende frivillig tilbagevendende og tvangsmæssig tilbagesendelse, med oplysninger underopdelt efter henholdsvis frivillig tilbagevendende og tvangsmæssig tilbagesendelse, hvis sådanne foreligger, strategien for reintegrationsforanstaltninger og for sikring af, at tilbagesendelserne er holdbare, kapacitetsopbygning i de kompetente administrative og retslige myndigheder og samarbejde med andre medlemsstater på de nævnte områder

- b) en analyse af behovene i den pågældende medlemsstat med hensyn til samarbejde med de konsulære myndigheder og indvandringsmyndighederne i tredjelande, foranstaltninger og politikker vedrørende frivillig tilbagevendende og tvangsmæssig tilbagesendelse, strategien for reintegrationsforanstaltninger og for sikring af, at tilbagesendelserne er holdbare, kapacitetsopbygning i de kompetente administrative og retslige myndigheder og samarbejde med andre medlemsstater på de nævnte områder med en angivelse af de operationelle mål, der er fastsat med henblik på at opfylde disse behov i den periode, som det flerårige program omfatter
- c) en hensigtsmæssig strategi for, hvordan disse mål skal nås, med angivelse af prioriteterne i forbindelse med gennemførelsen af målene, og en beskrivelse af de foranstaltninger, der er planlagt med henblik på gennemførelsen af disse prioriteter
- d) en angivelse af, hvorvidt denne strategi er forenelig med andre regionale og nationale instrumenter og fællesskabsinstrumenter
- e) oplysninger om prioriteterne og de specifikke mål for disse. De pågældende mål skal kvantificeres ved hjælp af et begrænset antal indikatorer for gennemførelse, resultater og virkning under hensyntagen til proportionalitetsprincippet. Indikatorerne skal gøre det muligt at måle fremskridtene i forhold til udgangssituationen og effektiviteten af de mål, gennem hvilke prioriteterne gennemføres
- f) en beskrivelse af den fremgangsmåde, der er valgt til gennemførelse af det partnerskabsprincip, der er fastlagt i artikel 12
- g) et udkast til en finansieringsplan, som for hver prioritet og for hvert årligt program indeholder oplysninger om det planlagte finansielle bidrag fra fonden og størrelsen af den samlede offentlige eller private samfinansiering
- h) de bestemmelser, som er fastsat for at sikre, at det flerårige program offentliggøres.

2. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres udkast til det flerårige program senest fire måneder efter, at Kommissionen har fastlagt de strategiske retningslinjer.

3. For at kunne godkende udkastet til det flerårige program undersøger Kommissionen:

- a) udkastet til det flerårige programs overensstemmelse med fondens mål og de strategiske retningslinjer, som er omhandlet i artikel 18
- b) relevansen af de foranstaltninger, der er beskrevet i udkastet til det flerårige program, i lyset af den foreslåede strategi
- c) om de forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne har indført med henblik på gennemførelsen af fondens foranstaltninger, overholder bestemmelserne i denne beslutning
- d) om udkastet til det flerårige program overholder fællesskabslovgivningen og specielt den fællesskabslovgivning, der skal sikre fri bevægelighed for personer, og i forbindelse hermed direkte tilknyttede ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring.

4. Hvis Kommissionen mener, at et udkast til et flerårigt program ikke stemmer overens med de strategiske retningslinjer og/eller ikke overholder bestemmelserne i denne beslutning om forvaltnings- og kontrolsystemer eller fællesskabslovgivningen, opfordrer den den pågældende medlemsstat til at fremsende de nødvendige supplerende oplysninger og, hvor det er relevant, til at revidere udkastet til det flerårige program i overensstemmelse hermed.

5. Kommissionen godkender hvert flerårigt program inden tre måneder efter, at det formelt er forelagt, efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 20

Revision af de flerårige programmer

1. På den pågældende medlemsstats eller Kommissionens initiativ underkastes det flerårige program en fornyet undersøgelse og revideres om nødvendigt for resten af programmeringsperioden for at tage større eller anderledes hensyn til Fællesskabets prioriteter. De flerårige programmer kan underkastes en fornyet undersøgelse på baggrund af evalueringer og/eller som følge af gennemførelsesvanskeligheder.

2. Kommissionen træffer beslutning om godkendelse af revisionen af det flerårige program hurtigst muligt efter, at den pågældende medlemsstat formelt har indgivet anmodning herom. Revisionen af det flerårige program foretages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 21

Årlige programmer

1. Det flerårige program, som Kommissionen har godkendt, gennemføres ved hjælp af årlige arbejdsprogrammer.

2. Kommissionen forelægger senest den 1. juli hvert år medlemsstaterne et skøn over de beløb, de vil få tildelt det følgende år inden for rammerne af de samlede bevillinger, der afsættes under den årlige budgetprocedure, beregnet efter reglerne i artikel 14.

3. Medlemsstaterne forelægger senest den 1. november hvert år Kommissionen et udkast til det årlige program for det følgende år, som er udarbejdet i overensstemmelse med det flerårige program, og som omfatter følgende elementer:

- a) de generelle regler for udvælgelse af de projekter, der skal finansieres under det årlige program
- b) en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal støttes under det årlige program
- c) den foreslåede finansielle fordeling af fondens bidrag på de forskellige foranstaltninger under programmet samt en angivelse af det beløb, der anmodes om til teknisk bistand, jf. artikel 17, med henblik på gennemførelsen af det årlige program.

4. Uanset stk. 3 forelægger medlemsstaterne udkastet til de årlige programmer for 2008 til Kommissionen senest den 1. marts 2008.

5. Kommissionen gennemgår medlemsstatens udkast til det årlige program under hensyntagen til den endelige størrelse af de bevillinger, fonden har fået tildelt under budgetproceduren.

Kommissionen meddeler senest en måned efter den formelle forelæggelse af udkastet den pågældende medlemsstat, om den kan godkende det. Hvis udkastet til det årlige program ikke er i overensstemmelse med det flerårige program, opfordrer Kommissionen medlemsstaten til at fremsende de nødvendige supplerende oplysninger og, hvor det er relevant, til at revidere udkastet til det årlige program.

Kommissionen træffer senest den 1. marts det pågældende år beslutning om finansiering og godkender dermed det årlige program. I beslutningen anføres det beløb, som den pågældende medlemsstat får tildelt, samt den periode, hvori udgifterne er støtteberettigede.

6. Af hensyn til behørigt begrundede nødsituationer, der ikke var forudset på det tidspunkt, hvor det årlige program blev godkendt, og som kræver hurtig indgriben, kan en medlemsstat revidere op til 10 % af den finansielle fordeling af fondens bidrag mellem de forskellige foranstaltninger, der er opført i det årlige program, eller tildele op til 10 % af fordelingen til andre foranstaltninger i overensstemmelse med denne beslutning. Den pågældende medlemsstat orienterer Kommissionen om det reviderede årlige program.

Artikel 22

Midtvejsrevision af det flerårige program

1. Kommissionen tager de strategiske retningslinjer op til revision og vedtager om fornødent senest den 31. marts 2010 reviderede strategiske retningslinjer for perioden 2011-2013.

2. Hvis der vedtages sådanne reviderede strategiske retningslinjer, tager hver medlemsstat sit flerårige program op til fornyet overvejelse og reviderer det, hvis det er relevant.

3. Reglerne i artikel 19 om udarbejdelse og godkendelse af nationale flerårige programmer finder tilsvarende anvendelse på udarbejdelse og godkendelse af disse reviderede flerårige programmer.

4. De reviderede strategiske retningslinjer vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 52, stk. 3.

KAPITEL V

FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEMER

Artikel 23

Gennemførelse

Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af denne beslutning og vedtager de gennemførelsesbestemmelser, der måtte være nødvendige.

Artikel 24

Almindelige principper for forvaltnings- og kontrolsystemer

De forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne indfører i forbindelse med de flerårige programmer, omfatter:

- a) en definition af forvaltnings- og kontrolorganernes opgaver og en opgavefordeling inden for hvert organ
- b) overholdelse af princippet om adskillelse af opgaver mellem og inden for sådanne organer
- c) tilstrækkelige midler til, at de enkelte organer kan udføre de opgaver, de har fået tildelt, i hele gennemførelsesperioden for de foranstaltninger, som samfinansieres af fonden
- d) procedurer til sikring af, at de udgifter, der anmeldes under de årlige programmer, er korrekte og formelt rigtige
- e) pålidelige elektroniske systemer for regnskabsføring, overvågning og finansiel rapportering
- f) et rapporterings- og overvågningssystem, hvis det ansvarlige organ uddelegerer opgavernes udførelse til et andet organ
- g) procedurehåndbøger vedrørende de opgaver, der skal udføres
- h) ordninger for revision af den måde systemet fungerer på
- i) systemer og procedurer til sikring af et tilstrækkeligt revisionsspor
- j) rapporterings- og overvågningsprocedurer vedrørende uregelmæssigheder og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb.

Artikel 25

Udpegning af myndigheder

1. Medlemsstaten udpeger med henblik på gennemførelsen af sit flerårige program og sine årlige programmer følgende:

- a) en ansvarlig myndighed: et administrativt organ under medlemsstaten, en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, som er udpeget af medlemsstaten, eller et organ, der er underlagt medlemsstatens privatret og har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, som har ansvaret for forvaltningen af det flerårige program og årlige programmer, der støttes af fonden, og varetager al kommunikation med Kommissionen
- b) en godkendelsesmyndighed: en national offentlig myndighed, et nationalt offentligt organ eller en person, der har et sådant organs eller en sådan myndigheds beføjelser, som af medlemsstaten er udpeget til at godkende udgiftsanmeldelser, før de sendes til Kommissionen
- c) en revisionsmyndighed: en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, der arbejder uafhængigt af den ansvarlige myndighed og godkendelsesmyndigheden, og som er udpeget af medlemsstaten og har ansvaret for at efterprøve, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt
- d) i givet fald en myndighed, til hvilken der uddelegeres opgaver.

2. Medlemsstaten fastsætter regler for sit forhold til de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, og for deres forhold til Kommissionen.

3. Med forbehold af artikel 24, litra b), kan nogle af eller alle de myndigheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, tilhøre samme organ.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til artikel 26-30 efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 26

Ansvarlig myndighed

1. Den ansvarlige myndighed skal opfylde følgende minimumskrav. Den skal:

- a) være en juridisk person, medmindre den er et administrativt organ under medlemsstaten
- b) have den nødvendige infrastruktur for let at kunne kommunikere med en bred vifte af brugere og med de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater og Kommissionen
- c) fungere i en administrativ kontekst, som gør det muligt at varetage opgaverne på en forsvarlig måde og undgå enhver interessekonflikt
- d) kunne anvende fællesskabsreglerne om forvaltning af midler

- e) have en økonomisk og forvaltningsmæssig kapacitet, som står i forhold til omfanget af de fællesskabsmidler, den skal forvalte
- f) råde over personale, der har de nødvendige faglige kvalifikationer til at kunne varetage administrative opgaver i et internationalt miljø.
2. Medlemsstaten sikrer den ansvarlige myndighed en tilstrækkelig finansiering, så den kan fortsætte med at varetage sine opgaver korrekt i hele perioden 2008-2013.
3. Kommissionen kan bistå medlemsstaterne med at uddanne personale, navnlig med hensyn til korrekt anvendelse af kapitel V-IX.

Artikel 27

Den ansvarlige myndigheds opgaver

1. Den ansvarlige myndighed har ansvaret for forvaltningen og gennemførelsen af det flerårige program i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Den skal navnlig:

- a) høre partnerne i henhold til artikel 12
- b) forelægge Kommissionen forslag til de flerårige og årlige programmer, som er omhandlet i artikel 19 og 21
- c) tilrettelægge og offentliggøre indkaldelser af bud og forslag, hvis det er hensigtsmæssigt
- d) tilrettelægge udvælgelsen af projekter til samfinansiering under fonden, i overensstemmelse med kriterierne i artikel 15, stk. 5
- e) modtage betalinger fra Kommissionen og foretage udbetalinger til de endelige støttemodtagere
- f) sikre, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem samfinansieringen fra fonden og fra andre relevante finansielle instrumenter på nationalt plan og på fællesskabsplan
- g) overvåge, at de samfinansierede produkter og tjenesteydelser leveres, og at de anmeldte udgifter til foranstaltninger faktisk er afholdt og er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne og de nationale regler
- h) sørge for, at der er et system til elektronisk registrering og lagring af regnskabsdata for hver foranstaltning, der er omfattet af de årlige programmer, og at de gennemførelsesdata, som er nødvendige for den økonomiske forvaltning, overvågningen, kontrollen og evalueringen, indsamles
- i) sikre, at endelige støttemodtagere og andre organer, der medvirker ved gennemførelsen af de foranstaltninger, som

samfinansieres af fonden, enten har et særskilt regnskabs-system eller en passende regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til foranstaltningen, uden at dette dog berører nationale regnskabsregler

- j) sørge for, at evalueringerne af fonden, jf. artikel 49, foretages inden for de frister, der er fastsat i artikel 50, stk. 2, og opfylder de kvalitetsstandarder, som er aftalt mellem Kommissionen og medlemsstaten
- k) indføre procedurer til sikring af, at alle dokumenter om udgifter og revisioner, som er nødvendige for at sikre et passende revisionsspør, opbevares i overensstemmelse med kravene i artikel 43
- l) sikre, at revisionsmyndigheden modtager alle de nødvendige oplysninger om de anvendte forvaltningsprocedurer og de projekter, der samfinansieres af fonden, med henblik på at gennemføre de revisioner, som er omhandlet i artikel 30, stk. 1
- m) sikre, at godkendelsesmyndigheden modtager alle de nødvendige oplysninger om de anvendte procedurer og gennemførte kontroller vedrørende udgifter med henblik på godkendelse
- n) udarbejde og forelægge Kommissionen fremskridtsrapporter og endelige rapporter om gennemførelsen af de årlige programmer, udgiftsanmeldelser, som er godkendt af godkendelsesmyndigheden, og betalingsanmodninger, eller i givet fald erklæringer om godtgørelse
- o) gennemføre informations- og rådgivningsaktiviteter og formidle resultaterne af de støttede foranstaltninger
- p) samarbejde med Kommissionen og de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater
- q) kontrollere de endelige støttemodtageres gennemførelse af retningslinjerne i artikel 33, stk. 6.

2. Den ansvarlige myndigheds forvaltningsaktiviteter i forbindelse de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 16.

Artikel 28

Den ansvarlige myndigheds uddelegering af opgaver

1. Når alle eller nogle af den ansvarlige myndigheds opgaver uddelegeres til en anden myndighed, fastlægger den ansvarlige myndighed de uddelegerede opgavers omfang, og den fastlægger detaljerede procedurer for gennemførelsen af de uddelegerede opgaver, som skal opfylde betingelserne i artikel 26.

2. Det skal indgå i disse procedurer, at den ansvarlige myndighed regelmæssigt skal gives oplysninger om, hvorvidt de uddelegerede opgaver udføres effektivt, og en beskrivelse af de anvendte midler.

Artikel 29

Godkendelsesmyndighed

1. Godkendelsesmyndigheden skal:

- a) attestere, at:
- i) udgiftsanmeldelsen er nøjagtig, følger af pålidelige regnskabssystemer og er baseret på kontrollerbare bilag
 - ii) de anmeldte udgifter er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler og nationale regler og er afholdt i forbindelse med foranstaltninger, som er udvalgt i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat for programmet, under overholdelse af fællesskabsreglerne og de nationale regler
- b) med henblik på godkendelse sikre sig, at den fra den ansvarlige myndighed har modtaget tilstrækkelige oplysninger om de fulgte procedurer og de kontroller, som er foretaget, i forbindelse med udgifter, der er medtaget i udgiftsanmeldelserne
- c) med henblik på godkendelse tage hensyn til resultaterne af alle revisioner, der er foretaget af revisionsmyndigheden eller under dennes ansvar
- d) føre regnskaber i elektronisk form over de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen
- e) kontrollere, at enhver fællesskabsfinansiering, som konstateres uretmæssigt udbetalt som følge af uregelmæssigheder, inddrives, i givet fald forhøjet med renter,
- f) føre regnskab over de beløb, der skal inddrives, og de beløb, der er inddrevet, til Den Europæiske Unions almindelige budget, om muligt ved fradrag i den følgende udgiftsanmeldelse.

2. Godkendelsesmyndighedens aktiviteter i forbindelse med de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 17, forudsat at denne myndigheds beføjelser efter artikel 25 respekteres.

Artikel 30

Revisionsmyndighed

1. Revisionsmyndigheden skal:

- a) sikre, at der foretages revisioner med henblik på at efterprøve, om forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt
- b) sikre, at revisionerne af foranstaltningerne foretages på grundlag af en passende stikprøve med henblik på at efterprøve de anmeldte udgifter; stikprøven skal omfatte mindst 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til hvert årligt program

- c) inden for seks måneder efter godkendelsen af det flerårige program forelægge Kommissionen en revisionsstrategi, som omfatter de organer, der skal foretage den i litra a) og b) omhandlede revision, og som sikrer, at de vigtigste modtagere af samfinansiering fra fonden revideres, og at revisionerne er jævnt fordelt over hele programmeringsperioden.

2. Når den udpegede revisionsmyndighed efter denne beslutning også er den udpegede revisionsmyndighed efter beslutning nr. 573/2007/EF, beslutning nr. 574/2007/EF og beslutning nr. .../2007/EF, eller når der anvendes fælles systemer for to eller flere af disse fonde, kan der fremlægges en fælles kombineret revisionsstrategi efter stk. 1, litra c).

3. Revisionsmyndigheden udarbejder for hvert årligt program en rapport, som omfatter:

- a) en årlig revisionsrapport med angivelse af resultaterne af de revisioner, der er foretaget i overensstemmelse med revisionsstrategien vedrørende det årlige program, og af alle konstaterede mangler ved systemerne til forvaltning og kontrol af programmet
- b) en udtalelse, der udpeges på grundlag af de kontroller og revisioner, der er foretaget under revisionsmyndighedens ansvar, om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemet giver rimelig vished for, at de udgiftsanmeldelser, der er forelagt Kommission, er korrekte, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige
- c) en erklæring, hvori gyldigheden af anmodningen om betaling eller erklæringen om godtgørelse af saldoen og de pågældende udgifters lovlighed og formelle rigtighed, vurderes.

4. Revisionsmyndigheden sikrer, at revisionsarbejdet udføres i overensstemmelse med internationalt accepterede revisionsstandarder.

5. Revisionerne i forbindelse med de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 17, forudsat at revisionsmyndighedens beføjelser efter artikel 24 respekteres.

KAPITEL VI

KONTROL

Artikel 31

Medlemsstaternes ansvar

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for at sikre, at den økonomiske forvaltning af de flerårige og årlige programmer er forsvarlig, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige.

2. Medlemsstaterne sørger for, at de ansvarlige myndigheder, de myndigheder, til hvilke der er uddelegeret opgaver, godkendelsesmyndighederne, revisionsmyndighederne og alle andre relevante organer modtager den nødvendige vejledning i, hvordan de forvaltnings- og kontrolsystemer, der er omhandlet i artikel 24-30, skal oprettes for at sikre, at fællesskabsmidlerne anvendes effektivt og korrekt.

3. Medlemsstaterne forebygger, afslører og korrigerer uregelmæssigheder. De giver Kommissionen meddelelse herom og holder den underrettet om udviklingen i sager, hvor der er indledt administrativ eller retslig forfølgning.

Når beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en endelig støttemodtager, ikke kan inddrives, er den pågældende medlemsstat ansvarlig for tilbagebetalingen af de tabte beløb til Den Europæiske Unions almindelige budget, hvis det kan lægges til grund, at tabet skyldes uregelmæssigheder eller forsømmelighed fra medlemsstatens side.

4. Medlemsstaterne har det primære ansvar for finanskontrollen med foranstaltningerne og sørger for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne og revisionerne gennemføres således, at der sikres en korrekt og effektiv anvendelse af fællesskabsmidlerne. De sender Kommissionen en beskrivelse af disse systemer.

5. De detaljerede gennemførelsesbestemmelser til stk. 1-4 vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 32

Forvaltnings- og kontrolsystemer

1. Inden Kommissionen godkender det flerårige program efter proceduren i artikel 52, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at der er indført forvaltnings- og kontrolsystemer i overensstemmelse med artikel 24-30. De er ansvarlige for, at systemerne fungerer effektivt i hele programmeringsperioden.

2. Sammen med deres udkast til det flerårige program forelægger medlemsstaterne Kommissionen en beskrivelse af organisationen af og procedurerne i de ansvarlige myndigheder, de myndigheder, til hvilke der er uddelegeret opgaver, og godkendelsesmyndighederne, og en beskrivelse af de interne revisionssystemer, som anvendes af de pågældende myndigheder og organer, revisionsmyndigheden og alle andre organer, der foretager revisioner under dennes ansvar.

3. Kommissionen gennemgår anvendelsen af denne bestemmelse som led i udarbejdelsen af rapporten for perioden 2008-2010, jf. artikel 50, stk. 3.

Artikel 33

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen sikrer efter proceduren i artikel 31, at medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med artikel 24-30, og den sikrer på

grundlag af de årlige revisionsrapporter og sine egne revisioner, at systemerne fungerer effektivt i programmeringsperioden.

2. Uden at dette berører de revisioner, som foretages af medlemsstaterne, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen med mindst tre arbejdsdages varsel foretage kontrol på stedet for at kontrollere, om forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, herunder revisioner af foranstaltninger, der indgår i de årlige programmer. Tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter fra den pågældende medlemsstat kan deltage i disse revisioner.

3. Kommissionen kan anmode en medlemsstat om at foretage kontrol på stedet for at undersøge, om systemerne fungerer korrekt, eller om en eller flere transaktioner er forskriftsmæssige. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i disse kontroller.

4. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne passende oplysning om og offentlig omtale og opfølgning af de foranstaltninger, som fonden støtter.

5. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem foranstaltningerne og andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -initiativer.

6. Kommissionen vedtager retningslinjer med henblik på at sikre synligheden af de midler, der tildeles i henhold til denne beslutning.

Artikel 34

Samarbejde med medlemsstaternes revisionsmyndigheder

1. Kommissionen samarbejder med revisionsmyndighederne med henblik på at samordne deres respektive revisionsplaner og -metoder og udveksler straks resultaterne af revisionerne af forvaltnings- og kontrolsystemerne med henblik på at udnytte kontrolressourcerne bedst muligt og undgå unødigt dobbeltarbejde.

Kommissionen fremsætter sine bemærkninger til den revisionsstrategi, der fremlægges i henhold til artikel 30, senest tre måneder efter modtagelsen.

2. Ved fastsættelsen af sin egen revisionsstrategi identificerer Kommissionen de årlige programmer, som den finder tilfredsstillende på grundlag af sin viden om forvaltnings- og kontrolsystemerne.

For de pågældende programmets vedkommende kan Kommissionen konkludere, at den først og fremmest kan henholde sig til revisionsmaterialet fra medlemsstaterne, og at den kun vil foretage egen kontrol på stedet, hvis der er tegn på mangler ved systemerne.

KAPITEL VII

ØKONOMISK FORVALTNING

Artikel 35

Støtteberettigelse — udgiftsanmeldelser

1. Alle udgiftsanmeldelser skal omfatte de udgifter, som endelige støttemodtagere har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne, og den tilsvarende offentlige eller private støtte.
2. Udgifterne skal svare til de betalinger, som de endelige støttemodtagere har foretaget. De skal dokumenteres med kvitterede fakturaer eller regnskabsbilag med tilsvarende beviser.
3. For at være berettiget til støtte fra fonden skal en udgift være faktisk afholdt tidligst 1. januar det år, som den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program, vedrører, jf. artikel 21, stk. 5, tredje afsnit. De samfinansierede foranstaltninger må ikke være afsluttet før støtteberettigelsens begyndelsesdato.
4. Reglerne for udgifters støtteberettigelse i forbindelse med foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne og samfinansieres af fonden i overensstemmelse med artikel 3, vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 36

Ubeskårne betalinger til de endelige støttemodtagere

Medlemsstaterne sørger for, at den ansvarlige myndighed sikrer, at de endelige støttemodtagere modtager den fulde offentlige støtte så hurtigt som muligt. Der må ikke fradrages eller tilbageholdes nogen beløb eller opkræves yderligere særlige omkostninger eller andre omkostninger med tilsvarende virkning, som reducerer det beløb, der udbetales til de endelige støttemodtagere, forudsat at de endelige støttemodtagere opfylder alle krav med hensyn til foranstaltningernes og udgifternes støtteberettigelse.

Artikel 37

Anvendelse af euroen

1. Beløb i udkastet til medlemsstaternes flerårige og årlige programmer, jf. henholdsvis artikel 19 og 21, godkendte udgiftsanmeldelser, betalingsanmodninger, jf. artikel 27, stk. 1, litra n), og udgifter, der er omhandlet i fremskridtsrapporten om gennemførelsen af det årlige program, jf. artikel 39, stk. 4, samt den endelige rapport om gennemførelsen af det årlige program, jf. artikel 51, angives i euro.
2. Kommissionens finansieringsbeslutninger, som godkender medlemsstaternes årlige programmer, jf. artikel 21, stk. 5, tredje afsnit, og Kommissionens forpligtelser og betalinger angives og gennemføres i euro.
3. De medlemsstater, der ikke har indført euroen som national valuta på datoen for betalingsanmodningen, omregner udgifterne i national valuta til euro. Beløbet omregnes til euro til Kommissionens månedlige regnskabsvekselkurs for den måned,

hvor udgifterne er bogført i de regnskaber, som den ansvarlige myndighed for det pågældende program fører. Kommissionen offentliggør hver måned denne kurs elektronisk.

4. Når en medlemsstat indfører euroen som national valuta, finder omregningsproceduren i stk. 3 fortsat anvendelse på alle udgifter, der er opført i godkendelsesmyndighedens regnskaber inden ikrafttrædelsesdatoen for den faste omregningskurs mellem den nationale valuta og euroen.

Artikel 38

Forpligtelser

Fællesskabets budgetmæssige forpligtelser indgås hvert år på grundlag af Kommissionens finansieringsbeslutning, som godkender det årlige program, jf. artikel 21, stk. 5, tredje afsnit.

Artikel 39

Betalinger — forfinansiering

1. Kommissionen udbetaler bidragene fra fonden i overensstemmelse med de budgetmæssige forpligtelser.
2. Udbetalingerne sker i form af forfinansiering og betaling af saldoen. Beløbene udbetales til den ansvarlige myndighed, som medlemsstaten har udpeget.
3. Der udbetales en første forfinansiering til medlemsstaten på 50 % af det beløb, der er tildelt i henhold til den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program, senest 60 dage efter, at denne beslutning er vedtaget.
4. Der udbetales endnu en forfinansiering senest tre måneder efter, at Kommissionen inden for to måneder efter den formelle fremlæggelse af en betalingsanmodning fra en medlemsstat har godkendt en fremskridtsrapport om gennemførelsen af det årlige program og en godkendt udgiftsanmeldelse, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, litra a), og artikel 35, og som godtgør, at udgifterne har udgjort mindst 60 % af den første forfinansiering.

Den anden forfinansiering fra Kommissionen kan ikke overstige 50 % af det samlede beløb, der er tildelt i henhold til den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program og, såfremt en medlemsstat nationalt har indgået udgiftsforpligtelser for et beløb, der er mindre end beløbet i den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program, under ingen omstændigheder forskellen mellem de fællesskabsmidler, som medlemsstaten rent faktisk har indgået udgiftsforpligtelser for til de projekter, der er udvalgt inden for rammerne af det årlige program, og den første forfinansiering.

5. De renter, som forfinansieringen eventuelt afkaster, konteres det pågældende årlige program, idet det betragtes som en indtægt for medlemsstaten som nationalt offentligt bidrag og skal anmeldes til Kommissionen i forbindelse med udgiftsanmeldelsen vedrørende den endelige rapport om gennemførelsen af det årlige program.
6. De beløb, der er udbetalt som forfinansiering, udlignes i regnskaberne, når det årlige program afsluttes.

*Artikel 40***Betaling af saldo**

1. Kommissionen betaler saldoen, forudsat at den senest ni måneder efter den slutdato for udgifternes støtteberettigelse, som er fastsat i den finansieringsbeslutning, der godkender det årlige program, har modtaget følgende dokumenter:

- a) en godkendt udgiftsanmeldelse, der behørigt er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, litra a), og artikel 35 og en anmodning om betaling af saldoen eller en erklæring om godtgørelse
- b) den afsluttende rapport om gennemførelse af det årlige program, jf. artikel 51
- c) den årlige revisionsrapport, udtalelse og erklæring, som er omhandlet i artikel 30, stk. 3.

Saldoen betales kun, hvis den endelige rapport om gennemførelse af det årlige program og erklæringen om, at anmodningen om betaling af saldoen er gyldig, accepteres.

2. Hvis den ansvarlige myndighed ikke inden fristens udløb fremlægger de dokumenter, som er anført i stk. 1, i et acceptabelt format, frigør Kommissionen den del af den budgetmæssige forpligtelse for det tilsvarende årlige program, som ikke er blevet brugt til betaling af forfinansieringen.

3. Den procedure med automatisk frigørelse, som er omhandlet i stk. 2, suspenderes med hensyn til beløbet for de pågældende projekter, når der på medlemsstatsplan verserer en retssag eller administrativ klage med opsættende virkning på det tidspunkt, hvor de dokumenter, som er anført i stk. 1, fremlægges. Medlemsstaten giver i den endelige rapport, som den fremlægger, detaljerede oplysninger om disse projekter og indsender hver sjette måned rapporter om de fremskridt, der er gjort med hensyn til disse projekter. Senest tre måneder efter afslutningen af retssagen eller den administrative klageprocedure fremlægger medlemsstaten de dokumenter, der i stk. 1 kræves for de pågældende projekter.

4. Den frist på ni måneder, som er omhandlet i stk. 1, ophører med at løbe, hvis Kommissionen vedtager en beslutning om suspension af udbetalingerne af samfinansieringen til det relevante årlige program i overensstemmelse med artikel 42. Fristen begynder at løbe igen fra den dato, hvor Kommissionens beslutning som omhandlet i artikel 40, stk. 3, er blevet meddelt medlemsstaten.

5. Med forbehold af artikel 41 informerer Kommissionen senest seks måneder efter, at den har modtaget de dokumenter, som er anført i nærværende artikels stk. 1, medlemsstaten om det udgiftsbeløb, som Kommissionen anerkender, at fonden skal dække, og om de finansielle korrektioner, som måtte følge af forskellen mellem de anmeldte udgifter og de anerkendte udgifter. Medlemsstaten har tre måneder til at fremsætte bemærkninger.

6. Senest tre måneder efter, at Kommissionen har modtaget medlemsstatens bemærkninger, træffer den beslutning om det udgiftsbeløb, som det anerkendes, at fonden skal dække, og inddriver den saldo, der fremkommer som forskellen mellem de

endeligt anerkendte udgifter og de beløb, som allerede er udbetalt til denne medlemsstat.

7. Forudsat at der er tilstrækkelige budgetmidler til rådighed, betaler Kommissionen saldoen senest 60 dage efter den dato, hvor den accepterer de dokumenter, som er anført i stk. 1. Resten af den budgetmæssige forpligtelse frigøres senest seks måneder efter betalingen.

*Artikel 41***Tilbageholdelse af betalinger**

1. Betalingen tilbageholdes i en periode på højst seks måneder af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede som omhandlet i finansforordningen, hvis:

- a) der i en rapport fra et nationalt revisionsorgan eller et fællesskabsrevisionsorgan er tegn på betydelige mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemerne
- b) den anvisningsberettigede er nødt til at foretage yderligere kontrol, fordi han har fået kendskab til oplysninger, der peger i retning af, at udgifter i en godkendt udgiftsanmeldelse er behæftet med en væsentlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret.

2. Medlemsstaten og den ansvarlige myndighed underrettes straks om begrundelsen for tilbageholdelsen af betalingen. Betalingen tilbageholdes, indtil medlemsstaten træffer de fornødne foranstaltninger.

*Artikel 42***Suspension af betalinger**

1. Kommissionen kan suspendere alle eller en del af forfinansierings- og saldobetalingerne, hvis:

- a) der er konstateret en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som påvirker pålideligheden af proceduren for attestering af betalinger, og der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger på dette punkt, eller
- b) udgifterne i en godkendt udgiftsanmeldelse er behæftet med en væsentlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret, eller
- c) en medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 31 og 32.

2. Kommissionen kan beslutte at suspendere forfinansierings- og saldobetalingerne efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for en frist på tre måneder.

3. Kommissionen bringer suspensionen af forfinansierings- og saldobetalingerne til ophør, når den finder, at medlemsstaten har truffet de foranstaltninger, som er nødvendige for, at suspensionen kan ophæves.

4. Hvis medlemsstaten ikke træffer de nødvendige foranstaltninger, kan Kommissionen træffe beslutning om at annullere hele eller en del af fællesskabstilskuddet til det årlige program i henhold til artikel 46.

Artikel 43

Opbevaring af dokumenter

Uden at det berører bestemmelserne om statsstøtte i traktatens artikel 87, sikrer den ansvarlige myndighed, at alle bilag vedrørende udgifter og revisioner i forbindelse med de pågældende programmer opbevares til brug for Kommissionen og Revisionsretten i en periode på fem år efter afslutningen af programmerne i overensstemmelse med artikel 40, stk. 1.

Denne periode afbrydes, hvis der indledes en retssag, eller hvis Kommissionen fremsætter behørigt begrundet anmodning herom.

Dokumenterne opbevares enten som originaler eller bekræftede kopier, på almindeligt anerkendte datamedier.

KAPITEL VIII

FINANSIELLE KORREKTIONER

Artikel 44

Finansielle korrektioner foretaget af medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne har i første instans ansvaret for at undersøge uregelmæssigheder og reagerer på tegn på større ændringer, som har indflydelse på arten af eller betingelserne for gennemførelsen af eller kontrollen med programmerne og foretager de nødvendige finansielle korrektioner.

2. Medlemsstaterne foretager de nødvendige finansielle korrektioner med hensyn til de enkeltstående eller systemrelaterede uregelmæssigheder, som afsløres i forbindelse med foranstaltninger eller årlige programmer.

De korrektioner, som medlemsstaten foretager, består i annullering og om muligt inddrivelse af hele eller en del af Fællesskabets bidrag. Hvis beløbet ikke tilbagebetales inden for den frist, som den pågældende medlemsstat har fastsat, skal der betales morarenter, som beregnes ved anvendelse af den rentesats, som er omhandlet i artikel 47, stk. 2. Medlemsstaten tager hensyn til uregelmæssighedernes art og alvor og det økonomiske tab for fonden.

3. I tilfælde af systemrelaterede uregelmæssigheder udvider den pågældende medlemsstat sine undersøgelser til at omfatte alle transaktioner, som kan tænkes at være berørt.

4. Medlemsstaterne medtager i den endelige rapport om gennemførelsen af det årlige program, jf. artikel 51, en liste over annullationsprocedurer, der er indledt for det pågældende årlige program.

Artikel 45

Kommissionens revision af regnskaberne og finansielle korrektioner

1. Uden at det berører Revisionsrettens beføjelser og den kontrol, som medlemsstaterne foretager i henhold til nationale love og administrative bestemmelser, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for

Kommissionen med mindst tre arbejdsdages varsel foretage kontrol på stedet, herunder stikprøvekontrol, af de foranstaltninger, der finansieres af fonden, og af forvaltnings- og kontrolsystemerne. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat herom, så den kan modtage den nødvendige bistand. Tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter fra den pågældende medlemsstat kan deltage i denne kontrol.

Kommissionen kan anmode den pågældende medlemsstat om at foretage kontrol på stedet for at undersøge nøjagtigheden af en eller flere transaktioner. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i denne kontrol.

2. Hvis Kommissionen efter at have foretaget den nødvendige kontrol konkluderer, at en medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 31, suspenderer den forfinansierings- eller saldobetalingen i overensstemmelse med artikel 42.

Artikel 46

Kriterier for korrektionerne

1. Kommissionen kan foretage finansielle korrektioner ved at annullere hele eller en del af Fællesskabets bidrag til et årligt program, hvis den efter den nødvendige gennemgang konkluderer, at:

- a) der er en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som har bragt det bidrag fra Fællesskabet, der allerede er udbetalt til programmet, i fare
- b) udgifterne i en godkendt udgiftsannonce er ukorrekte og ikke er blevet korrigeret af medlemsstaten, inden korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke
- c) en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 31, inden korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke.

Kommissionen træffer beslutning under hensyntagen til eventuelle bemærkninger fra medlemsstaten.

2. Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på konstaterede enkeltstående uregelmæssigheder, idet den tager hensyn til, om uregelmæssigheden er systemrelateret, ved afgørelsen af, om der bør anvendes en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion. Hvis uregelmæssigheden har tilknytning til en udgiftsannonce, for hvilken revisionsmyndigheden tidligere i henhold til artikel 30, stk. 3, litra b), har afgivet en positiv erklæring, formodes det, at der er tale om et systemrelateret problem, som giver anledning til anvendelse af en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion, medmindre medlemsstaten inden for tre måneder kan fremlægge et bevis, som afkræfter denne formodning.

3. Når Kommissionen fastsætter korrektionens størrelse, tager den hensyn til uregelmæssighedens omfang og omfanget og de finansielle virkninger af de mangler, der er konstateret ved det pågældende årlige program.

4. Når Kommissionen baserer sin holdning på forhold, som er fastslået af revisorer uden for dens egne tjenestegrene, drager den sine egne konklusioner vedrørende de finansielle følger efter gennemgang af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet i henhold til artikel 32, rapporterne om anmeldte uregelmæssigheder og eventuelle svar fra medlemsstaten.

Artikel 47

Tilbagebetaling

1. Alle tilbagebetalinger til Den Europæiske Unions almindelige budget skal ske før den forfaldsdato, der er angivet på indtægtsordren, som udarbejdes i overensstemmelse med artikel 72 i finansforordningen. Denne forfaldsdato skal være den sidste dag i den anden måned, der følger efter udstedelsen af indtægtsordren.

2. Enhver forsinkelse med tilbagebetalingen giver anledning til betaling af moranter fra forfaldsdatoen og til datoen for den faktiske betaling. Rentesatsen er den sats, som Den Europæiske Centralbank pr. den første kalenderdag i forfaldsmånedens anvender på sine væsentligste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, Serie C, forhøjet med tre og et halvt procentpoint.

Artikel 48

Medlemsstaternes forpligtelser

En finansiel korrektion foretaget af Kommissionen berører ikke medlemsstatens forpligtelse til at foretage inddrivelse i henhold til artikel 44.

KAPITEL IX

OVERVÅGNING, EVALUERING OG RAPPORTER

Artikel 49

Overvågning og evaluering

1. Kommissionen overvåger regelmæssigt fonden i samarbejde med medlemsstaterne.

2. Fonden evalueres af Kommissionen i partnerskab med medlemsstaterne for at vurdere de iværksatte foranstaltningers relevans, effektivitet og virkninger i lyset af det generelle mål, der er fastsat i artikel 2, i forbindelse med udarbejdelsen af den rapport, der er omhandlet i artikel 50, stk. 3.

3. Kommissionen vurderer også komplementariteten mellem de foranstaltninger, der gennemføres under fonden, og de foranstaltninger, der henhører under andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -initiativer.

Artikel 50

Rapporteringsforpligtelser

1. Den ansvarlige myndighed i hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at projekterne overvåges og evalueres.

Med henblik herpå skal aftaler og kontrakter, som den indgår med de organisationer, der er ansvarlige for gennemførelsen af foranstaltningerne, indeholde bestemmelser om, at der regelmæssigt skal fremlægges detaljerede rapporter om, hvor langt man er nået med gennemførelsen og opfyldelsen af de fastsatte mål, og disse rapporter skal danne grundlag for henholdsvis den fremskridtsrapport og de endelige rapporter om gennemførelsen af det årlige program.

2. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen:

- a) senest den 30. juni 2010 en evalueringsrapport om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er samfinansieret af fonden
- b) senest den 30. juni 2012 for perioden 2008-2010 og senest den 30. juni 2015 for perioden 2011-2013 en evalueringsrapport om resultaterne og virkningerne af de foranstaltninger, der er samfinansieret af fonden.

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget

- a) senest den 30. juni 2010 en rapport om anvendelsen af kriterierne i artikel 15 for den årlige fordeling af midler mellem medlemsstaterne samt eventuelle forslag til ændringer
- b) senest den 31. december 2010 en interimrapport om de opnåede resultater og om kvalitative og kvantitative aspekter af gennemførelsen af fonden samt forslag til fondens fremtidige udvikling
- c) senest den 31. december 2012 for perioden 2008-2010 og senest den 31. december 2015 for perioden 2011-2013 en efterfølgende evalueringsrapport.

Artikel 51

Endelig rapport om gennemførelsen af det årlige program

1. Den endelige rapport om gennemførelsen af det årlige program skal indeholde følgende oplysninger for at sikre et klart overblik over gennemførelsen af programmet:

- a) den finansielle og operationelle gennemførelse af det årlige program
- b) de fremskridt, der er gjort med hensyn til at gennemføre det flerårige program og dets prioriteter i forhold til de særlige kontrollerbare mål, idet der, når det er muligt, foretages en kvantificering af indikatorerne
- c) de foranstaltninger, som den ansvarlige myndighed har truffet for at sikre en korrekt og effektiv gennemførelse, navnlig:
 - i) overvågnings- og evalueringsforanstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende dataindsamling

- ii) en oversigt over alle større problemer i forbindelse med gennemførelsen af det operationelle program og de foranstaltninger, som er truffet
- iii) anvendelsen af teknisk bistand
- d) de foranstaltninger, der er truffet for at informere om og sikre offentlig omtale af de årlige og flerårige programmer.

2. Rapporten kan godkendes, når den indeholder alle de oplysninger, der er nævnt i stk. 1. Kommissionen træffer inden for to måneder efter at have modtaget alle de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, en afgørelse om indholdet af den rapport, som den ansvarlige myndighed har forelagt, og afgørelsen meddeles medlemsstaterne. Hvis Kommissionen ikke reagerer inden udløbet af den fastsatte frist, betragtes rapporten som godkendt.

KAPITEL X

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 52

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det fælles udvalg for solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, som nedsættes ved beslutning nr. 574/2007/EF.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, samt stk. 5, litra b, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioderne i artikel 5a, stk. 3, litra c), og stk. 4, litra b) og e) i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til seks uger.

Artikel 53

Revision

Europa-Parlamentet og Rådet tager denne beslutning op til revision på grundlag af et forslag fra Kommissionen senest den 30. juni 2013.

Artikel 54

Ikrafttræden og anvendelse

Denne beslutning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 2008 med undtagelse af artikel 14, 18, 19, 21, 22, 25, artikel 31, stk. 2 og 5, artikel 32, artikel 35, stk. 4, og artikel 52, som anvendes fra den 7. juni 2007.

Artikel 55

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. maj 2007.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

G. GLOSER

Formand